

خال عهباس

نووسەر: فوسرەو شایان فەر

نەشری زێر

له گهرمه‌ی سلاو و چاک‌وخۆشی و سه‌رسوهرماندا، به‌په‌له و له‌رووی ناعیلاجی، سوپه‌ی نه‌وتی له‌ باوه‌ش گرت. لاره‌ومه‌تی رۆجووی هه‌زارگنجی برده‌ بێش و له‌ مه‌ودای دوو بو‌سی میلیمتری سوپه‌که، رایگرت. سوپه‌ی به‌سته‌زمان ته‌و ئیواره‌یه هینده‌ی درابویه که له‌ ناکامدا به‌و قه‌ناعه‌ته‌ گه‌یبوو ...

خال عه‌باس

فوسرەو شایان فەر

نەشری زێر

خال عه‌باس

خالِ عه‌باس

فوسره و شایان‌فه‌ر

سرشناسه	: شایان فر، خسرو، ۱۳۶۲-
عنوان و نام پدیدآور	: خالعه‌باس/خسرو شایان فر.
مشخصات نشر	: مه‌آباد: نشر ژیر، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۴۵ ص.
شابک	: ۹۷۸۶۲۲۹۹۰۶۰۷۱
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: داستان‌های کردی -- قرن ۱۴
موضوع	: Kurdish fiction -- 20th century
رده بندی کنگره	: PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی	: ۸۹/۲۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۲۷۲۳۹۷

خالعه‌باس (چیرۆک)

نووسەر: خوسره و شایان فەر

ناوه‌ندی بڵاوکردنه‌وه: نه‌شری ژیر - مه‌آباد

شابک: ۹۷۸۶۲۲۹۹۰۶۰۷۱

پیت‌چن: حه‌میده قادرزاده

رووبه‌رگ: خوسره و شایان فەر

چاپ: یه‌که‌م ۱۳۹۹

به‌رگه‌ژمیر: ۱۰۰۰

ناونیشان: مه‌آباد، شه‌قامی مزگه‌وتی جامع، پاساژی میدیا، نهۆمی یه‌که‌م

ئیمه‌یلی نووسەر: xusrewshayan@gmail.com

مافی له چاپ‌دانی ئه‌و به‌ره‌مه‌ به‌ نووسەر پارێزراوه

نرخ: ۳۰۰۰۰ تمهن

هه و النامهه كئيب

زمانه شره کهي، تف پرژاندني، قسه کردني تاوتاوي گهل خوي
يا مهنتقه تايبه ته کهي، هه موويان بو نيودير کردن وه ک
تايبه تمه ندي هه ره گرینگی ده بوون. به لام ئه و تايبه تمه ندي يانه
له و کات و شوينه دا نه ک جياواز، بگره زوريش ئاسايي بوون
و نه دبوونه جيی سرنجي من يا هاوته مه نانم. بو من وه ک
مندالیک، ئه و هه ر له سه ره تاوه خوي به بالتو تايبه ته کهي له
ميشکمد ا پيناسه کردبوو. ئه و بالتو تايبه ته ي ئيستا ده چيته
چوار چيوه ي نوستالوژي هاوته مه ناني من.

بالتويه کي دريژ که ئيستا ش بوم ده رنه کهوت رهنگي چيه.
که ده مکوت خاكيه، کاکم ده يکوت: کويري! نازاني بو ره.
دايکم ده يکوت: ملتان شکئي! ئه دي له و مه دره سه ي چتان
فيرده که ن؟ ئه وه شينکيه. خوشکم ده يکوت: خانمه که مان
به وه ي ده لي سه بزئايي. به لام بابم هه ر ده يکوت بالتويه.

ئاوابوو كه كۆلكه زيرينه يه ك به مه زهنده ي دهورووبه ريه كان و به هۆي كۆن بوون و كال بوونه وه ي، له باره ي ئه و بالتۆ تاييه ته پهيدا بوو و بوو به هۆي ئه وه يكه رهنگه كه ي، وه ك سورپك بمينيته وه.

ئهن دواتر له شتيك سه داسه د دنيا بووم، ئه ويش ئه وه بوو كه بالتۆكه ئالمانيه. پشتيواني سه ره كي ئه و دنيا بوونه م، ئالايه كي ئالمان بوو كه به قۆلي، له نزيك شاني وه بوو. هه لبه ت ئه وكات به خاترجه مي دوو ئالمان هه بوو، به لام بو من زانسته كه م ئه وه نده ي برنه ده كرد سه ر له بلۆكي رۆژهه لات و رۆژئاوا ده ركهم و بزانه م كامه ئالمانه. بو من وه ك منداليكي لادييي، دنيا چواريينج ولات زياتر نه بوو. عيراق بوو، ئه وه شه رمان ده گه ل ده كرد. رۆژيكي گه رمي هاوين، قرچه قرچي گه رماي نيوه رۆيه، عه جه م پيوه ربوون، كاميلي كوري وه ستا برايميان ده ژوو رييدا گرت، ده پشتي تويوتايان هاويشت، برديان. دواتر ژنه گه لي كۆلان ده يانكوت ئه وه سه رباز فيناري بووه يه كسه ر بردوويانه بو شه ري عيراق. ئه وده مي بوو كه عيراقم ناسي.

ئامريكام له قوتابخانه ناسي. له گوشه ي حه وشه ي قوتابخانه له دوو لاي ديواري ئاوده سته كان به گه وره يي نوسر ابوو (مرگ بر آمريكا). وشه ي (مرگ) له لايه ك به فراواني په لي راكيش ابوو به لام (بر) و (آمريكا) يه كه كه وتبوونه سووچي

دیواره که و له بهر بی جیگایی، ته واو یه کتریان له ئامیز گرتبوو. قوتابییانی پۆلی چوار و پینج دهیانکوت ئه وه نیوی ولاتیکه زۆر گه وره یه له سه ر نه خشه دیتوو مانه. سه عوودیش هه بوو. با پیرم دهیکوت هه ج له وییه. ئه و کات پیمو ابوو هه ج شاره. هه لبه ت ولاتی نامۆشم بیستبوو، وه ک عرووس، با بام دهیکوت له ئه میر که ش گه وره تره به لام چهن د سالی پینچوو تا له سه ر نه خشه دیتمه وه. به قه ولی دایکم دهیکوت، خویندن هه ر بو ئه و شتانه باشه.

بالتۆکه دریز بوو هه تا ناوه راستی گیرفانی پاتۆله که ی دههات، بو یه قه ت دهستی ده گیرفانی پانتۆله که ی نه ده نا. هه ردوو دهستی وه ک ئه وه ی که له مچه کرابی، ده نیو گیرفانه کانی پیشی دهنه هه ربو یه شانی خرده کرده وه. ئه و شان خر کرده وه، بو ی ببوو به عاده ت. بالتۆشی ده به ردا نه با دهستی هه ر له پیش خو ی ده رویشتن، وه ک ئه وه ی به رگری له شوینه هه ستیاره کانی بکا.

دیوی ژووری بالتۆکه ی، خه زیکی سپی، کولکن بوو که شیوه ی له مووی بز نه مه ره ز ده چوو. بوخو ی دهیکوت زۆر گه رمه، ده لی کورسیت داخستوو ه. چ ئه و کات چ ئیستاش ناتوانم راده ی گه رمای بالتۆکه ی مه زهنده بکه م، چونکه قه تم ته جروبه ی کورسی نه بووه. به لام پیموانه بی زۆر گه رم بووی، چونکه له ده ر و ژوور هه ر ده به ری دابوو. ته نیا جیاوازی،

دوو دوگمهی سه‌ریی بوو که له ژووری ده‌کراوه له ده‌ری داده‌خرا. کلاویکی زه‌لامی پیوه‌نووساویشی هه‌بوو که تهنیا که‌لکی، رۆژی بارانی بوو، بو‌ئه‌وه‌ی پیچ و کلاوه‌که‌ی ته‌ر نه‌بی له سه‌ری ده‌نا. به‌و سه‌روسیمایه له پشته‌وه‌را وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌چوو، رکه‌که‌وت بو‌راو، له‌سه‌ر تاشه به‌ردی‌ک دانابی.

ئه‌و بالتۆ تایبه‌ته، یه‌کیک له شته زۆر خوشه‌ویسته‌کانی خال عه‌باس بوو. راده‌ی خوشه‌ویستییه‌که‌ی گه‌ی‌بووه ئاستی شانازی. ئه‌و شانازییه له درێژخایه‌ن، کاری کرد‌بوو سه‌ر هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی شانازی ناسینی خال‌عه‌باسیان به نه‌سیب ببوو، به‌جۆریک، بالتۆی ئالمانی بی خال‌عه‌باس و خال عه‌باس بی بالتۆی ئالمانی، له گه‌ره‌کی ئیمه شتیکی نامۆ بوو.

شانازی‌کردنه‌که‌ی به راده‌یه‌ک بوو که به هه‌موو تاقه‌ته‌وه، هه‌ول‌ی به خۆمالی کردنی ئه‌و به‌ره‌مه‌ی بیگانه‌یه‌ی ده‌دا به جۆریک سه‌رتۆپی قسه‌ی ئه‌وه بوو که ده‌یکوت:

- ئه‌و ولاته‌ی ئیمه‌ش ئه‌وه‌نده بالتۆیه‌ی به‌که‌لک دی، ده‌نا ئه‌وی دیکه‌ی هیچی به زیاد نه‌بی.

ئه‌و هه‌سته تایبه‌ته‌ی خال‌عه‌باس بو‌بالتۆی ئالمانی، سالانیکی زۆر بوو هه‌بوو. که‌س بر‌وا‌ی نه‌ده‌کرد جرج بکه‌ویته ئه‌و پیوه‌ندییه به‌سۆزه و خال‌عه‌باس بو‌ته‌ما‌حی مالی دنیا‌یه،

چاوپۆشى له ستاندارده كانى بكا. به لام ئەو ئىوارەيهى به ندى سه رماوهز كه وهك جارى جارن، به بى له ده ركه دان ليمان وه ژوور كه وت، سه ره تايهك بوو بو دابه زىنى ئاستى شكوى ئەو به ره مه ئىستا خۆماليكراوه له ميشكى خال عه باسدا.

ئەو ئىوارەيه هه ركه لىوئىكى به بزەمان له سه رووى ديمه نيكي ته واو كه سك هاته بهرچاو تىكرا بستىك زارمان داچرى. ئاخۆ چ قه و ماوه؟ لى دزراوه؟ نا داخوا پيس بووه، شووردووويه تى. به لام ناكرى، چۆن ده بى، خۆ هه تا ويشك نه بىته وه به دلنبايوه له مال نايه ته ده ر. هه ر ئەوهى كه به بى بالتوى ئالمانى، به و ويشكه سه رمايه خوى گه ياندۆته ئيره، دياره پرسه كه زۆر گرنگه. له نه مانى بالتوى ئالمانى گرنگتر، بوونى كۆتى ئامريكايى بوو ئەويش له بهر خال عه باسيدا. خال عه باسىك كه بىزى لى ده بووه و نىوى نابوو كۆتى چه رچيان. به لام هوى ئەوهى كه شانازيكه ر و داكۆكيكه رى به تىنى بالتوى ئالمانى، وا كوتووپر، خزيوه ته زۆنى سه وزه وه، ده بى چى بى؟

له گه رمه ي سلاو و چاك وخۆشى و سه رسوورماندا، به په له و له رووى نا عىلاجى، سو به ي نه وتى له باوهش گرت. لاروومه تى رۆچووى هه زارگنجى برده پيش و له مه ودای دوو بو سى ميليمترى سو به كه راىگرت. سو به ي به سته زمان ئەو ئىوارەيه هينده ي درابۆيه كه له ئاكامدا به و قه ناعه ته گه يبوو كه

هه‌وای زۆر سارده، هه‌ربۆیه به‌وپه‌ری توانای خۆی دایسا و هه‌ردووک لا‌گووپی، له‌سه‌ری لووتی خال عه‌باس که به سه‌رما سوور بیۆوه چاکتر سوور بیوونه‌وه. پیموایه له‌تاو سه‌ری لووتی، سووری لا‌گووپی سوّبه‌ی نه‌دیت، بۆیه به‌وجۆره، خۆی ئامبازی سوّبه‌که کرد. ئەو به‌یه‌ک‌گه‌یشتنه له ئاکامدا سی له‌سه‌ر چواری لاسمیلیکی هه‌لپرووزاند. سه‌ره‌رای ئەو خه‌ساره گه‌وره‌یه، ئەوه هاواری بینه‌ران بوو که ئاگاداری کرده‌وه. ئەویش به‌رسته‌یه‌کی تایبەت کاردانه‌وه‌ی خۆی پیشاندا:

- گۆری بابی خێوی ... ئەوه بو و سوور بوته‌وه.

له‌دریژه‌دا هه‌روا که خال‌عه‌باس خه‌ریک بوو خاو ده‌بووه و بو دواندن ده‌بوو، دایکم به‌گوروتینیکه‌وه کوتی: چه‌ک ره‌بی موباره‌ک بی! کاکه ئەو کوته‌جوانه‌ت که‌نگی کریوه؟

بو کاردانه‌وه به‌و تاريفه، خال‌عه‌باس زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و سمیله ئیستا لاسه‌نگه‌کانی، سه‌روخواریکیان کرد به‌لام وه‌ک ئەوه‌ی لاسایی ئە‌کته‌ره کلاسیکه‌کان بکاته‌وه، به‌بیده‌نگی‌کی ماوه‌کورت، هه‌ستی پرسیارکه‌رانه‌ی بینه‌رانی به‌هیزتر کرد. له‌پیشدا به‌گۆشه‌ی پشتینه‌که‌ی، کاریگه‌ری سه‌رما‌ی ئەو ئیواره‌یه‌ی له‌به‌ر که‌پۆی س‌ری. ده‌ستی‌کی بو‌گیرفانی پانتۆله‌که‌ی برد و قووتووی تووتن‌وپه‌ره‌که‌ی هیناده‌ری. هاوکات که‌خه‌ریک بوو جغاره‌یه‌کی به‌قه‌د قامکی شاده‌ی

ئەستوور ھەلدەبەست، بیدەنگی شکاند و باسیکی تیروتەسەلی لەسەر شیوازی کرینی ئەو قاوغە نوێیە بو کردین. گویا ساعەتیک لەمەوبەر لە بازارێ دەسفرۆشان، نیوہ قیمەت، لە بە وتە ی خۆی، ھەتیویکی بەرەلّای کرپوہ. ھەلبەت ھیچ ئەو باسە ی نەوروژاند کہ ھۆی ئەو سەنگەر گویژتەوہی چ بووہ. بو کہسیک خالّ عه باسی ناسیبا، زوو تیدەگەشت کہ ھەستی خالّ عه باس بو ئەوہی وەک سەوداکەرێکی چاک بناسرێ، زالّە بە سەر ھەموو شتیکی تر. ھەرزانی کۆتە کہ ئەگەرچی ئەفسانە یەکی تەمەن کورت بوو، بیوو بە ھۆی ورووژاندنی ئەو ھەستە ی خالّ عه باس و پشتکردن لە شانازییەکی لەمیژینە.

بابم کہ تا ئەوکاتە، کہشی شەری دووھەمی جیھانی بەسەریدا زالّ بوو و لە بەرە ی ھاوپەیمانانەوہ، بەردەوام خەریک بوو تەنیا سەمبۆلی لە بەردەستی ئالمانی دە کوتا، وەک کاردانەوہ یەک بەو رووداوە ئەویش سەنگەری گویژتەوہ و وەک دژایە تیەک کہوتە لۆمە ی ئەو خیانە تە ی خالّ عه باس. ھەربۆیە لە دەربرینیکی لە ناکاو کوتی:

- وەلّا کوتی ئامریکایی ھەر نموودی ھە یە، دەنا ترێ سەش ناگیژیتەوہ.

ئەو دەربرینە ناجوامیژیانە ی بابم، ئەگەرچی لە پیوہندی روژانە ی دەگەلّ خالّم، شتیکی ئاسایی بوو، بەلام خالّ عه باسی

کافر کرد به جوړیک وه ک تایه تمه ندى ناسراوى خوۍ که له کاتى قه لسى له راده به دهرى نوتقى ده به سرا و کونى جنیوى ده بووه، هیچی بو نه کوترا و به هیندیک مایه وه، له جیاتى جنیو به دهنگیكى گالته نامیز کوتى:

- به لى فه رمايشته!!!

ئىستا که بىرى لیده که مه وه، پیموايه ته وکاته هه سوودى به خالم ده کرد، چونکه تارىفى کوتى ئامريکاييم زور جار له زمانى خوۍ بيستبوو، به لام به هوۍ ته وه يکه زور گران بوو بوۍ نه ده کردرا. جاريک که مامم يه کدانه ي کونى کالبووه ي له هوته بازارى کرپوو، ته ویش چوو يه کدانه ي به ده لى کرپوو، به لام هه رکه چاوى به جلکشور که وتبوو، رهنگى به به ريوه نه مابوو. پاش ته وه ئىدى وازى له کوتى ئامريکايى هينا و چيروکى خوشه ويستيان چوو ه باوه شى ميژوو.

هه لبت بابم هه ر به وه نده نه وه ستا و له دژه کاردانه وه يه ک، گورزى ئاخري خوۍ به هه موو هيزه وه وه شاندى و سوو کترين رسته ي خوۍ، ئانگزاى کوته که ي خال عه باس کرد:

- ته وه هسل نيه.

ته و وشه يه چ ئىستا و چ ته وکات، يه کيک له گرینگترين وشه کانى نيو هه نبانهى وشه گه لى ئيمه مانان بووه، ته گه رچى سه رچاوه ي په يدابوونى ناروونه. به پيچه وانهى ته و باوه ره ي

ئىستا هه يه كه لهو جوړه كاتانهدا په نجهى تومته بو ولاتى
چين راده دىرن، ئه وكات ولاتى چين هيشتا بو ئه و باسه
نيوبانگى دهرنه كردبوو و به توندى سه رقالى شهري
دهسته ويه خه ده گه ل هه ژارى بوو. ئه وكات پيوانه ي نر خاندنى
هه موو شتيك، ژاپون بوو. ئه گه ر ژاپون با ئه وه باش بوو،
به لام ئه گه ر ژاپون نه با، ئه وه گوماني تيدابوو و كه س بوى
گرينگ نه بوو ئه رى له كوينا هاتوو. هه روا به ئاسانى!!!
هه رچه ند هينديك ئامراز و كه ره سه هه بوون كه وه ك قىلى
كه واى سپى وابوون و خويان به نيوى ولاتي كه وه به ستبوو.
كه س بيى له وه نه ده كرده وه، بكرى ئه و شتانه به نيوى
ولاتيكي ديكه وه نووسين. تراكتورى روماني، گازى رووسى،
سيوى لوبنان، و له هه موان گرينگتر كوټى ئامريكايى.

له راستيدا بو بابم هسل بوون يا نه بوونى ئه و كوټه گرينگ
نه بوو، هه ر ئه وه ي كه لاتاويك به خال عه باس دادا يا وه
قىره ي خا مه به ستى خو ي پيكاوه. هه ميشه ره وتى رووداوه كان
ئاو بوون و هيچ كاميان قه بووليان نه ده كرد پيگه ي ئه وى تريان
به هيزتر بى.

ئه ورژه بابم مه به ستى خو ي زور به باشى پيكا، چونكه
ته واوى ئامازه كاني قه لسى تايبه تى خال عه باس، له سه ر
دهم وچاوى جيگير بوون. ليوى خوارى له سه ر چه نه ي
رمبازينى ده كرد و هاوكات قامكى به جغار ه وه، له به رى

ده گيـراوه. زارى ده گهـل هـر وشـه يهـك كه دهـهـاته دهـر،
ئاوپـرژيـنى چواردهـورى دهـكرد.

- قسهـى قوـر. به زهـمانهـتم كرپـوه، ههـتـيو كوتـى برؤ بيشـو،
بيـمنهـت، كالـ بؤوه مالىـ خوـم.

- ئهـوه كالـ بؤوه، كوا ههـتـيو؟ قهـتت ديتـوووه؟ دهـيناسـى؟ دهـبرؤ
بيـينهـوه.

- كورـه ئهـوه دهـليـى چى؟ وهـلـلا بزانه چوـنى دهـبينمهـوه! عهـباسـى
مرؤتىـ نهـبم، ئهـگهـر لهـژووـريـى نهـهـينمهـ دهـرى. بهـبووكـى
دهـبهـم... .

هيشـتا هـسلـ بوون يا نهـبوونى ئهـو كوـته ديار نهـبوو كهـچى
خالـعهـباس لهـ رقىـ بابم پيلانى كوشـتنى كابرـاشى دارـشـتبوو.

لهـو كاتهـدا داىـكم كهـ ديتـى زؤر گهـرم داهاـتوو لهـولاشـهـوه
خهـريكهـ لهـ ئاست بابم زؤر كهـساد دهـبى، لغاوى باسهـكهـى
گرتهـدهـست.

- كورـه كاكهـ رهـبى موبارهـك بى! وهـلـلا هـى زؤر جوانهـ. ئهـو سپـالهـ
چ بوو دهـبهـرت دهـكرد؟! مالهـ خوـ كرپـوى دىـى ههـر پيوهـبوو.
رهـنگى بهـ بهـروهـ نهـمابوو. دهـتكوت يهـخسـيرى مهـكهـ و
مهـدينهـى. ئهـوه جوان و لهـبار و سووك. قيت و قوـز بوـخوـت

دهبهری ده که ی. به خودای چلکهلگريشه، بيده به برانم
ئه وشو بۆت بشوا، به خودای ئه وهنده جوان ده بی.

دایکم بو ماوه یه ک وای لغاوی باسه که گرته دهست که نه ک
هر کاکي له دهست ئه و زالمه رزگار کرد، به لکوو ئه جیندای
کۆبوونه وه که شی له بیر جه ماوهر برده وه.

خال عه باس که له ژیر هیرشی درندانهی زاواکه ی، پشوویه کی
هاته وه به ری، دیار بوو له ههستی راسته قینه ی خو ی دلنیا
نه بوو. نه یده زانی به و وتانه ی خوشکی خوشحال بی یا
ناراحت. له ئاکامدا پاش تاویک، له نیو ئاپوره ی مه چوو
شامی لیره بکه، به شیوه یه کی ته و او دردونگ، مالی ئیمه ی
جیهیشت.

لووتکه ی چیرۆکه که رۆژی دواتر بوو، کاتیک ده گهل دایکم
له بهر ده رگا راوه ستابووین. خال عه باس به سیمای ئاشنای
چه ندين ساله وه خه ریک بوو خو ی له بهر نیگای
پرسیار که رانه ی ئیمه ده دزیوه. وه ک ئه وه ی ئیمه ی نه دیتبی،
خه ریک بوو ده چوووه ژوو ری. دایکم به بی به فیرۆدانی کات،
ئه گه رچی مه و دامان له په نجا میتر زیاتر بوو، به ده نگیکی به رز
هاواری کرد: کاکه به خیرییه وه!!

خال عه باس که دلنیا بوو پیوه بووه و له و دلنیا تر ئه وه یکه دایکم
له و مه و دایه را هه والی کوۆتی ئامریکایی لی ده پرسی، هر

به غاریک پروویکرده ده رکی ئیمه و له بن گوئی دایکم جوابی به خیرهاتنه که ی دایه وه.

-سه لامهت بی خوشکی. به و سه رمایه ی بو له ده رین؟

دایکم وه ک ئه وه ی پرس یاری خال عه باسی هه ر نه بیستی، خیرا پرس یاریکی ده پال کرده وه.

-ئیی!!!! ئه دی کاکه ئه وه کوا کوته تازه کهت؟

خال عه باس وه ک ئه وه ی سوپکی گرینگ بدرکینی، خیرا سه ریکی به هه وشه ی ئیمه داگرت، نه وه ک که سی لیبی، به تایبهت بابم، ئه و جار لووتی داژهنی و فه رمووی:

- وه لالا، ئه وه له مالی فریمداوه. ئه و ژنه شه وی ده ئاویی هاویشت، ئه وی رهنگ بوو پییه وه نه ما.

- ئه یارۆ بو؟

- کچی ئه و سه گبابه درۆی ده کرد خو هسل نه بوو.

- ئه دی وه دووی نه که وتی؟

- وه دووی چی که وم. کوتیان موعتاده. ئه وه گرتباشم چم لیکردبا؟

- کوره چاکت کرد، تازه لیگه ری له و سه گبابه ی، نه چی وه دووی که وی به خودای کوره کانیشت لی موعتاد ده کا.

وهبزانه سهگ خواردی. بالتوی خوت جوان و لهبار چیه تی؟
گهرم و خوشه. دهبه ریکه دهنگیش مه که. خو مالته دویئی
ههر وهختبوو سهرماش بتبا. جا چانی ئه وه تینیکی ههیه.

دایکم به دهرکردنی بهرگی دووهه می بیروکه کانی خوئی، دژ
به بهرگی یه که می که دویئی دهریکردبوو، دهستیکرد به
دلخوشیدانه وهی خال عه باسی، به بی ره چاوکردنی ئه و راستیه
که نرخ کی کوئیکی ئامریکایی به قه داهاتی مانگیکی کاری
خال عه باس بوو. کاریک که ده سالدا چوارمانگی نه ده کرد.

خال عه باس وه ک ئه وهی بیه وهی زوو کوتایی به باسه که
بینی، هیچ به شداری وتووئژه سه پیندراوه که ی دایکم نه بوو.
ته نیا گوئی راگرتبوو و چاوی بریبوو په له به فریکی قوراوی که
له سه ر ئه رز به یارمه تی سه رمای سه رماوه ز، به ربه ره کانی
خوئی بی تاقه تی ده کرد. له ئاکامدا بو خو دزینه وه یه کی
خیراتر ئاوا کوتایی به وتووئژه که هینا:

- ده لئی چی خوشکی!!! پیاو تووش ده بی. هه تا سه ر بژی،
قوون هه زار نه قلان ده بینی.

ئه وه نه قلانه له ژیانی خال عه باسدا ئاسایی بوون. سالی
به چه ندین جار له وجوره سه ودا یانه ی ده کرد. هه موو سالی
پاییز، ده گه ل نه مانی کریکاری، خوئی و هاوته مه نه کانی، هه موو
روژی، له گوشه یه کی بازار خرده بوونه وه و به شیوه ی

هاوسه روۆكى بوورسيكى نافهرمى و رانه گه يينراويان
 هه لده سووراندا. هه موو كه لوپه ل و ئامرازيك له و شوينه به
 مه زاد سه ودا ده كرا. هه ر له كه واوپانتول بگره هه تا مه له غان،
 داس و ته شو، بيژينگ و داژگير. ته نانه ت نيروئامووريش.
 ئه و ئامرازه ي هه وه لجار كه ديم پيموابوو پاشماوه ي توپي
 شه ره، كه چى بابم به شيوه يه كى نه رم و نيان وه ك
 ئه و كاتانه ي پوولتيكى زورم كاسپى كردبى و كوتبم فه رموو بابه
 ئه و پووله ده خمه ت دابى، باقيكه شى ئيشاللا به زوويى
 ده گات، بوى شيكردمه وه ئه وه ئامرازي زه وي كيلانه. وه ختى
 خو، مانگيك، سى روژه ي رهمه زانى، به زماني به روژوو،
 جووتم پيكر دووه. به سته زمانه واي به ئيشتيا ده گيراوه پيموابوو
 ئه ميش ئيستا هه ستي كورى نادرشام هه يه، له پاش
 داگير كردنى هيندوستان به ده ستي باوكى.

خال عه باس سه ري چووبا بازاره كه ي نه ده چوو. وه ك ئه وه ي
 فه رمانبه ري حكوومى بى، ده گه لكوو روژ سيوادى ده دا، له و
 شوينه حازر بوو. نه ك هه ره ئه و، هه موو هاو كارانى هه روا بوون.
 بو زوربه يان هيج قازانجيك ده گوړيدا نه بوو، ته نانه ت بو زور
 كاران وه ك شوان گرتن، مندا ل خه ته نه كردن و شكه سته به ند،
 راويژى خوړايشيان ده دا يه ي. له بارى ته مه نه وه زوربه يان
 به ساللا چوو بوون. ئه گه رچى له بابته خال عه باسه وه دلنيا
 نه بووم. وه ك ئه وه ي ئيكسيري لاوى خواردبى به دريژايى

تەمەنی من، ئەو ھەر وەك خۆی مایەو. قەتی پێخۆش نەبوو
لە تەمەنی پرسی و لەراستیشدا كەس تەمەنی راستەقینە
خال عەباسی بۆ یەکلایی نەبوو. ھەركات لیت دەپرسی خالە
چەند سال دەبی؟ یەكسەر دەيكوت: وەللا پەنجا سال تەمەنی
خۆم وەبیردی. سەیری باسەكە دەویدا بوو كە ئەو قسەم
بەدریژایی بیست سال ھەر بیستبوو. یانی سی سال لەمەوبەر
ھەر ئەو ولامە ی ھەبوو، دە سال لەمەوبەریش ھەر ئەو ولامە
بوو.

دایكەم دەيكوت: كاكەم ھەوێ نۆبەرە ی دەگەل من شیر ی
خواردوو، كەچی دوا یە بە خولیركان مردوو.

خال عەباس دەيكوت: راست ناكە، ئەمن ھەر دە سالان لە
دایكە گەورەترم.

دایكەم لە دایكی دەگیراوە كە كوتوو یەتی: ئەگە سەر بە ھەوی
چووم، عەباسم بە جیھیشت، عەباس سەروردینتاش بوو.

خال عەباس دەيكوت: وەبیرم نایە دایكەم میردی كردۆتەو.

پوورئامان خوشكە گەورە ی، ئەوكات كە مابوو، دەيكوت:
ھەرای مەلاخەلیلی، عەباس گویلكی پیدەلەوہرا.

خال عەباس دەيكوت: ژن چووزانی سال چییە!!

ده گه ل بیستنی ئەوهه موو گێرانه وه دژبه یه کانه، ئەژمار کردنی خال عه باس وه ک به سالآچوو، بی دلنیایی دهخسته میشکی هه موو چاودیڕیک. نیودیڕ کردنی وه ک به سالآچوو، راست بی یا هه له، ئەو وه ک ئەندامیکی بهردهوام، لهو بورسسه وه رگیرابوو، تهنانهت شوینی دانیشتنی تایبهتی خوی لهسه ر لیواری شهقامه که هه بوو. به لام سه ره رای ئەو شوینه کاریگه ره ی، وه ک زۆربه ی هه والانی، ته نیا چاودیڕی زه ره ر که ر بوو. له هه موو شتیک کۆنه که ی پی باشر بوو. هه ر که شتیکی کۆنی ده دیت، وه ک ئەوه ی هه ستی نۆستالژی بزوو تبی، سه ره رای لۆمه ی خاوخیزان، یه کسر ده ی کری و یه که م شوینیش بو نه مایش کردنی مالی ئیمه بوو. بی هۆ نه بوو. ئەوهه موو متمانه به خو بوونه و تاریف کردنه ی دایکم ده میشکی خال عه باسی ده خزاند، ئەنجامه که ی هه ره وه بوو.

سه ره رای ئەو ره وشته تایبه ته ی، سه ودای چاکیشی ده کرد، به لام به فه رمووده ی بابم:

- کاک عه باس له قه ده ر قوونی ناتری.

هه ر بۆیه ش، کاره زۆر شازه کانیشی له ئاکامدا هه ر ده بوون به تیریان.

بو من وه ک سه یر که ری رووداوه کان، له بیرنه کراوترین نمایشی به ره مه که ر دراوه نایابه کانی خال عه باس، ئەورۆژه

بوو که بو یه کهم جار دیتمی و ده گه لم پیکه نی، ئە گەرچی دواتر لیم بوو به به لآ.

نیوه رۆیه ک، پیش نه هارخواردن، له پرا ده رکه کراوه و خال عه باس به لویکی به بزه و شتیکی عه نیکه له بن هه نگلیدا لیمان وه ژوور کهوت. هاوکات وه ک لۆکۆمۆتیوی هه لمی که خه ریکه هه ورازیکی زۆر ئەسته م ده بری، هه وریکی دوو که لی ئامال شینی جغاره ی، ده گه ل خوی هینا ژووری. یه کسه ر روویکرده به ری چه پی سو به که که هه میشه بو وی مسوگر بوو. هه لبه ت هه یچ مه به ستیکی سیاسی له پشت نه بوو. سو به ی نه وتی ته نیا ئاوری له که سه نزیکه کان ده داوه، هه ربو یه هه موو له ده وری سو به که، کۆریکمان ده به ست. لای چه پ کاکم داده نیشته، لای راست بابم. ده یوانی کاکم ده رپه ریتی، به لام بابم هه ر له جیی خویرا به خیره اتنی ده کرد و سه نگه ری چۆل نه ده کرد. هه موو رۆژی ده ماندیت، هه ربو یه چاکو خۆشیکی وا، نه بوو.

- خال عه باس به خیری بی.

- خودات لی رازی بی.

نه زیاتر نه که متر. به لام ئە وورۆژه جیاواز بوو. وه بیرم نایه ئایا پیشتر خه ونم پیوه دیتبوو یان نا، ئە گەرچی بو ئە وه ی ده بوو خه ونی پیوه بینم. چاکو خۆشیکی زۆر گه رم و گوری کرد.

هه موانی دیت. تهنانهت به پیکه نینه وه به منیشی کوت: چۆنی خاله؟

له بهر عه نتيكه ی بن ههنگلی، ئه وکات ههستم به گرینگی ئه و ساته وه خته نه کرد. ئه ی خودا ئه وه ده بی چی بی ئاوا له و لیچکه ره شه گول سوورده دا پیچاویه تیوه؟ به دلنیا ییوه ده بی شتیکی تایهت بی که خالّ عه باس به پیچه وانه ی هه موو یاسا دارپژراوه کانی خو ی، به نو یژی نیوه رۆیه، شانازی ئه وه ی پیداوین به ئاماده بوونی ئیمه، نمایشی بکا.

هه روا که خه ریک بوو جیی خو ی له بن سو به ی گه مارو دراو خوش ده کرد، چاویکیشی له هه لویستی خوشکی ئازیزی و زاوا ئازیزتره که ی بوو که چاوی له سه ر شاشه ی ته له ویزیونه که هه لنده گرت. به خاترجه می چاوه رپی پرسیا ری که سیک بوو سه بارهت به و بوخچه ره شه گول سووره ی، تا کوو به شینه یی بو مانی شیکاته وه. ئه وه دایکم بوو که هه میشه له و کاته هه ستیا رانه دا به فریای ده گه شت. به لام ئه ورپۆزه به هوی ناله باری وه خته که و هاوکات بوونی ده گه ل جه می نیوه رۆ، دایکم هیچ هوشی له دیارییه شازه که ی کاکی نه بوو و ئه ویش تیکه لی ئه و بیهه لویستییه به سامه ی ئاماده بان بوو. ئه من وه ک ته نیا که سی به هه لویستی ئه و کو ره، چه ند جار به ئیشتیا پرسیا رم لی کرد: ئه ری خاله ئه وه چییه؟ به لام نازانم

نه بيبست يان پي قار بوو جوابم داتهوه و به بي ٲهوهي دهستم
بو هفته سانتي ٲه و بوخچه يهش چووبي، له خورا دهيكوت:

- دهستي ليمه ده روله خه را ده بي.

پيموايه ٲهوهش فيليكي ديكه بوو بو راکيشاني سرنجي
جه ماوه ر. به لام بي سوود بوو. له ٲاکامدا پاش چهند
خوله كيک وه ک ٲهوهي ٲوقره ي لي هه لگيرابي، بوخوي
هه ليدايه:

- ده ليم ٲهري خه جي! ٲهوهشم ٲهورو کريوه.

خه جي به بي ٲهوهي سهري له سه ر سه بزي چا کردنه که ي
هه لگري، هه ر له دووره وه کوتي:

- ره بي مباره ک بي کاکه! چت کريوه؟

خال ۛ باس ٲه و پرسياره بي زه و قه ي خوشکي زور به دل نه بوو
و فه رموي:

- ٲه ٲو وه ره ٲيره، نه ديو، مباره کي چي.

دايکم له شيوازي کوتني خال ۛ باس را، ههستي به ههستياري
بابه ته که کرد و گور جيک خوي گه يانده کاکي که خه ريک
بوو روونوي تي له و به ره مه نوپه ده کرد و تاراي ره شي گول
سووري له سه ر داده مالي.

-دادهی! ئه وه چیه کاکه؟ چهندیش له باره! ئه وه زهفته جوانت کهنگی کریوه؟ هه ک رهبی موباره ک بی. شتی چاکتری به دوودا بی. ئه وه چهندت پیداوه؟

بو ولامدانه وهی پرسیاره بی ئه ژماره کانی دایکم، خالّ عه باس که ئیستا فیکه ی سمیلانی دههات، به ده میکی پرپیکه نین، چوو ه سهر به شی داخوازی خوئی:

-ئه وه به یانییه ی له وهستا ئه حمه دم کری. پوو لی پیویست بوو، هه رزانم لی ستاند. چاولیکه شه ریکه ی هه سلّه. هه رکاری نه کردوو ه.

-دادهی! ئادی، وه لّلا راست ده که ی.

نه مده زانی شه ریکه چیه تاکوو بوم روون بیته وه ئه و راستکردنه وه ی دایکم بو شه ریکه یه یا خاوینی زهفته که.

بابم که وه ک هه میشه چاوی له سهر شاشه ی ته له ویزیونه که بوو و گوئی له وتوو یژه کان، گورگ ئاوریکی داوه و کوتی:

-کاریش ده کا؟

خالّ عه باس وه ک ئه وه ی گیشه ت لی ئاور تیبه ردابی، به وپه ری قه لسیوه کوتی:

-چون کاری ناکا؟ جا ئه وه قسه یه ده یکه ی؟

دایکیشم بۆ پشتیوانی کاکی کهوته هه لویست وهرگرتن.

-مالته قسه ی وا ده کا، منداڵ نایکا.

ئه و قسه یه ی بابم ئه گهرچی بۆ سوو ککردنی زهفته که ی خالم بوو، به لام شتیکی پیچه وانه ی پهیره وی ناوخوی ئه و جووره دانیشتنانه نه بوو. ئیدی نازانم بۆ خال عه باس هینده ی له دل گران هات.

له و بهینه دا که دایکم خه ریک بوو به چاووبرۆیان پیلانی دواتری بۆ بابم ئاشکرا ده کرد، خال عه باس دهستیکی ده بهر پشتیندی نا و له گیرفانی هه ره خواری که واکه ی، له نزیک شوینه هه ستیاره کان، سیمیکی بۆری چلکنی، ده رکیشا.

ئه و گیرفانه ی ئه و سیمه چلکنه ی تیدا بوو، ئه گهرچی زۆر به ی قه دیمییه کان گیرفانی له و جووره یان هه بوو، به لام شتیکی ئاسایی نه بوو. زۆر تاییه تمه ندی هه بوو که له گیرفانی دیکه دا به دی نه ده کرا. یه کم، هیچ کهس بۆی نه ده کرا ئه و گیرفانه ببری، مه گه ر ئه وه یکه خاوه ن گیرفانی ش ده گه ل خوی به ری. دووهه م، ئه و شوینه جیگه ی هیندیک ئامراز و که ره سه بوو که پیویست نه بوو هه میشه له بهر ده ستان بن به لام بوونیان پیویست بوو. له و گیرفانه دا چه قوی زامن دار، مقه سستی به رسمیلان، نینۆکگر و ئاوینه په یدا ده بوو. به لام ده کرا به پیی داخوازی خاوه ن گیرفان ئایتیمی دیکه ی بۆ زیاد بکری.

ئەگەرچی بەهۆی ئەستەم بوونی دەستپێراگەیشتنی، بو زۆر شتی وەك قەرەپوول نەدەبوو. بەلام هەر ئەوەیکە خال عه باس سیمی زەفتەکەى دەوی نابوو، مانای ئەو بوو کە ئەو زەفتە لەلای خال عه باس زۆر پربایخە.

خال عه باس بو ئەو هی گەرماوگەرم دژی بابم بوەستیتەو، خیرا سیمەکەى لە پشتی زەفتە بووری دا.

-دا هانی کورە! ببە لە برقی دە.

نەك ئەو هی کە قەتیم زەفت نەدیتبئی، دیتبووم، بەلام عەتتیکەى ئاوام قەت نەدیتبوو. هەر بوو بەو پەری خوشحالیو، هەرما کردە زەفتە بوور و پرم پیداکرت. بەلام وادیار بوو زەفتە کە پری بەمن داگرتوو، بەجۆریک کە یەكسەر ئامبازی بووم و کەلە سەری تازە تاشراوم، بەو پەری توندیو دە سووچی زەفتە کە کوتا. خەتای من نەبوو، زەفتە کە زۆر قورس بوو، نەدەبزووت. بو ساتیک بەبیرمدا هات کە قورسی زەفتە کە دەبی پیوئندییەکی بە وشەى شەریکەو هەبی کە پیشتر باسی کرا. بەلام هیشتا سەرم هەلنەهینابوو و هیچ زانیارییەک لەسەر رادەى خەسارەتە کە ئاشکرا نەبوو کە چەپۆکی دایکم، ئامبازی شەریکەى کردمەو.

-ئەى سەرت دە قورئ نیی! بابانت خەرابئی! خو زەفتە کەت شکاند.

هه ركه به چه پۆكى دايكم سهرم بۆلای زهفته كه دهورى هه لگرته وه، توند چاوم قوچاند، تاوه كو بهرگه ی ئیشى دووباره ی ئه و ویکه وتنه نامباره كه بگرم، كه چی خال عه باس، خودای لی رازی بی، یه ك و دوو، زهفته بۆری راگویت و له ئامیزی گرت. ئه گه ر چی ئه وه ی دهبا له ئامیز گیرابا و ژیر کراباوه زهفته كه نه بوو.

خودا به نه سيب دوژمنی نه كا. نیوانی ههردوو چاوم، سی قامك سهرت، به مه زهنده ی ئیستا، جیی ههوت گوان، وا هه لدره كه ئیسی سپی وه دیار كهوت. دیاره ئه و كات، خوین دهبا بۆخوی ویشك بووبا و نهخۆش و بریندار ههتا چاوی بزوتبان، ئومیدیک هه ر هه بوو و پیوستی به دکتور و دهوا و ده رمان نه ده کرد. شکور بۆخودا ئه من کارم نه گه یشته چاو بزووتن و له سایه سهری سووته سیگاری خال عه باس و تفی دایکم، خوین هه ر زوو راوهستا. شویتی برینه كه وایکرد تا ماوهیه ك مامۆستا کانم به گای قه شانیان ده شو به اندم. دیسان هه ر باش بوو، خودا روحمی کرد زهفته كه م خویناوی نه کرد.

دوابه دوا ی ئه و زنجیره رووداوه دایکم ههستی بزووت.

-حه ك ره بی دایکت کویر بی! فه قیره مرد. حه ك دهستم شکی! ئه من ئه و چه پۆکه م بۆ پیدادا!

نازانم بو له مالى ئيمه هه ميشه كاره كان ده کران، دوايه
فکره كان ده هاتن و له پاش هه موان، هه ست و سوژ، به
له نجه ولار سه ره قوته يه کيان ده کرد.

خال عه باس که به وردى پشکينىکى ته واوى بو زه فته کهى
کردبوو و له ساغبوونى دلنيا ببوو، ئيستا ده هه ولى ته وه دابوو،
زه فته بوورى بکاته وه ته جيئداى کو بوونه وه که، هه ر بويه به
بزه يه کى بى هه سته وه کوتى:

-هيج نيه روله مه گرى، خه تاي تو نيه، ته و زه فته هه روا
قورسن. هسل ژاپونن بويه وان. پيت وايه وه ک ته و زه فته
پيسانه ي ئيستا ده چن. ته وه دوو شريتان ده خوا. يه ک ده يلى،
يه ک زه فته ده کا. پيت خوش بوو ته وه بيلى، ده نا نا، با ته وه
بيلى. ته گه ر هه ر هه زت لى نه بوو، بيکه به رادو. کويت
پي خوش بوو بيگه ر. جا چاو ليکه.

هاوکات ده گه ل ده ربرينى زانيارى ورد و درشت، ته نيشتى
چه پى سو به ي بو منى تازه ژيروه بوو جي هيشت و چوو له
ته نيشت کونى کاره با دانيشت. سيمى زه فته کهى ده کونى
کاره با رو کرد و هه لي کرد. هه ر که ته زووى کاره با، بو زه فته بو
جاله بووه گر گه ر په يدا بوو. به متمانه به خو بوونىکى زور،
گره رىک هه تا سه ر بايدا. که ديتى هيج ده نگىکى لى نايه،
ته و جار به شينه يى گه رانديوه، که چى ده گه رانه وه شدا هيج

باس نه بوو. چاوه پروان ده کرا له بارودوڅيکي ئاوا، په يکهري متمانهي، زوو جرجي تيکه وي، به تايبه ت که ئيستا، بابيشم ته له ويزيونه که ي قه پات کردوو و سرنجي ته واوي خستوته سهر خالّ عه باس. به لام به پيچه وانهي چاوه پرواني خالّ عه باس، ئه و جار بابم نه ک وه کوو لومه کهر، به لکوو وه ک هوگريک، هاته پيش و کهوته يارمه تي.

- کاک عه باس موجه که ي بگوره.

هه ولّ و تيکو شاني ئه و دوو کولنه دهره له سهر مه و جی دووه م پيداگرانه تر بوو و ليی هه ستابوونه سهر چوک. ئه گه رچی موجه دووه ميش سهراسه ر گه ران و هيچيان نه ديته وه.

ئاخري بابم پالي ليداوه و کوتي:

- کاک عه باس رادوکته نايي، ليی گه ري، شريتیکي تپهاوي.

به لام خالّ عه باس ليی بيوو به کورده نامووسي و ده ستبه ردار نه بوو، ته نانه ت په ناي برده موجه سيهه م و چواره ميش. ئه وانهي که له سهر زه فته کونه که ي خومان، هه موو جاري بابم له ولامی پرسياي من دا ده يکوت:

- ئه وانه هيچ نين.

مۆجی سی بوو یا چوار نازانم، ئەو هی که زۆر گرینگ بوو، ئەو هه بوو دهبا دهنگیکی هه ر دیتباوه و له ئاکامدا ئەوهندهی سووراند، تا دهنگیکی دیتهوه. له سه ره تادا له بهر له رزی دهستی بو ی راست نه ده بوو. راست له و جیهی که دهبا رایگرتبا، قامکی گه وره ی جیفرکی له خوی ددها و ئاوه ژووی ئەو دیوی ده کرد. به لام به پیداگریکی زۆر راستی هه ر کرد. له و کاته دا وه ک براوه یه ک، به زه رده خه نه سه ری له سه ر زه فته که هه لبری و کوتی:

-دایکی خیوی جا چۆن نایلی!!!

ئه گه رچی دهنگی سه ر که وتنه که ی بو گوئی ئیمه، زۆر نامۆ بوو، بو ماوه یه ک هه موومان به بی ئەوه ی هیچی لی تیبگه ی ن گوئیسی بووین. به لام له دریه ژه دا به هه ست پیکردنی بیکه لکی ئەو کاره خه ریک بووین تامی زارمان بو دهربرینی بیرو که کان و را گۆرینه وه خو ش ده کرد که له پرا، یه که م وشه ی ئاشنا، که (به غدا) بوو له زاری ویژهر دهرپه ری و باهم و خال عه باسی له سه ر یه ک رسته کوک کرد.

-دا بیدهنگ بن بزانی دهلی چی!

هه لبه ت هیشتا که س قسه ی نه کردبوو و ئەو رسته یه ته نیا ئاگادار که ره وه بوو.

به غدا بوو به ره مزی عه مه لیات و هه ردوو لی چوونه وه پیش و دووبه دوو سپر هیان له زهفته بوو گرت و گوئیان هه لخت. له دریژهدا هه به وهنده نه وهستان و جار جار سه ریان وه ک ئامازهیه ک بوو راستی بابه ته کان، دهله قاند. به چاوش یه کترین تیده گه یاند که وادیاره باسه که زور هه ستیاره.

لوتکه ی باسه که ئه و کاته بوو که ویژهر له گهر مه ی قسه کانیدا به دهنگی کی پر حیماسه ته وه کوتی: قائدنا الصدام الحسین.

له و کاته دا ئه و دوو ماموستا عه ره بی زانه، وه ک ئه وه ی بینه ری راسته و خو ی کرده وه یه کی تیرو ریستی بن، لیکرا رمبیک بلیند بوون و دهنگی ئه ها ئه ها!!! یان وه سه ر دهنگی ویژهر که وت. ئه و کار دانه وه یه بوو به ئامازهیه ک که بی دهنگی ئاماده بووان، هه تا کاتیکی نادیار، ده بی پاریزراو بی، چونکه باسه که زور گرینگه.

له بهر هه ستیاری بابه ته که بی یا ترسمان، بوو ما وه یه کی زور بی دهنگ دانیشتین و چاومان برییه زهفته که و به بی ئه وه ی که سمان عه ره بی زان بی، گویمان بوو بابه ته کان راگرت. نه بابم و خال عه باس نه هاریان له بیر بوو نه ئیمه ویرامان داوا بکهین.

له ئاکامدا ناوبری بابه ته کان که پارچه موزیکیکی نامو بوو، بوو به فریشته یه ک تا له کوو له ئه و بی دهنگییه به سامه بینه وه.

بهوجوره دهره تانیکیش بو گوینگران ره خسا تا هیچ نه تاسین و به بی شهرمه زاری، خو له وهوله کولتووریه بدزنه وه.

خال عه باس هه رکه دلنیا بوو له لاچوونی تیژی سرنجی ئاماده بووان له سهر زهفته که، خیرا کوژاندیوه و هاوکات که خه ریک بوو سیمه که ی بو جیگرتن له گیرفانی تایبته ئاماده ده کرد، دهستیکرد به رافه ی بابه ته که:

- پیموایه دهلی سه ددام خه ریکه هیرش دینتته وه.

- ئه یارو!!! هیرشی چی کاکه؟

- ئه ی دیتته وه چوون. پینده کری پی! وه لالا ئه و جار هه تا ئه ولای تارانیش ده روا، له وانیه بگاته شیرازیش.

- جا خو خاله بو سه ددامی شیراز له پیشتره.

- پیشتری چی هه تیوه. ئه تو چووزانی! شیراز ریگای دوازه ساعه تان له تارانی دووره.

پیویست نه بوو بووی شیکه یه وه که سه ددام به ئوتوو بووسی کرماشان تاران، ناچی بو شهر، چونکه له ئانوساتدا بابه ته که ی ده گوری و ویژهر وه ک داعبای نیوه زهر له نیوانی مه نتق و خال عه باسدا ده ماوه.

- وه لالا رۆلهیه. رهحمهت لهو دایکهی لی بووی. ههتا دنیا
دنیا به دایک دانانیشیته وه رۆلهی ئاوی بیته وه.

ئهوکاته، سه ره رای ئه وهی خال عه باس خه ریک بوو به
په چه وانهی هه موو یاسا نه نو سراوه کانی باهم، له مه ی دانی
سیاسه تا مه ی دانداری ده کرد، باهم هه چ به رام به ری نه وه ستاوه
چونکه به دلنیا یه وه نه دهی وه بیرم دی، ته نیا شتیک که
باهم و خال عه باس هه میشه له سه ری کۆک بوون سه ددام
بوو.

خال عه باس شه ی دای که سایه تی سه ددام بوو و به رده وام
ستایشی ده کرد. به ئاوات بوو مندالیکه به نیو بکات به لام
ئهوکات کوره کانی گه وره بوون و خه زانیشی توانای به ده یه نانی
ئه و ئاواته ی نه ما بوو، هه ربویه دواتر به زوری زۆرداری،
نه وه یه کی نیونا حوسین و له هه موو شوین و دانیشتناندا باسی
ده کرد. دوا ی وه رگه رانی ده سه لاته که ی سه ددام و
گه شه کردنی را گه یانندن و گه رانه وه ی کاره ساته کانی سه
کوردان به ده ست سه ددام، خال عه باس وه ک بینه ری
به رده وامی ئه و را گه یانندنه، ته واو بیرو رای گۆرا بوو. بوو به
زردایکی سه ددام و جندی لیه لده دا.

جاریک که له دانیشتنیکی بنکه فراواندا، خهریک بوو به
 حیماسه تهوه، بهوپه‌ری رِق و بی‌زاری، به‌زمانی تایبه‌تی خوی
 سوپی لی دهرکاند و جنیوی پیده‌دا، یه کییک کوتی:

-ئه‌دی خال عه‌باس ئە‌گه سه‌ددامت پی خه‌راپه، بوچی
 نه‌وه‌که‌ت به‌نیو کردوو؟

خال عه‌باس به بی ره‌چاو‌کردنی سیاسه‌تی سه‌بریک و دوو
 فوو و به‌بی ئە‌وه‌ی له زه‌بری حیماسه‌ته‌که‌ی که‌م کاته‌وه،
 فه‌رمووی:

-هه‌رسیک ته‌لاقم که‌وی درۆیه ده‌که‌ی، قه‌ت وانه‌بووه.

ئیدی ئە‌وه دۆسییه به‌وه جو‌ره به‌سرا و له‌وه ساته‌وه تا کو‌تایی
 ژیانی پرشکووی، که‌س نه‌یویرا ئە‌وه بابه‌ته بو‌رووژینیته‌وه.

ئە‌وه زه‌بر و حیماسه‌ته له گف‌تولفتی خال عه‌باسدا ئاسایی بوو.
 له‌راستیدا ئە‌وه قه‌ت ده‌گه‌ل حیماسه نامۆ نه‌بوو و ده‌کرئ
 بو‌ترئ به‌شیک له که‌سایه‌تی ئە‌وه بوو. له‌وانه‌یه ئە‌وه‌یش وه‌ک
 زو‌ر شتی تر، میراتی قو‌ناغیکی تایبه‌تی ژیانی بی. ئە‌وه
 قو‌ناغه‌ی وه‌ک ئە‌که‌تریکی چاک، رۆلی دۆن کیشو‌تیکی
 خو‌مالی به‌باشی گیرا و به‌حیماسه ئاشنای کرد. ئە‌وه
 قو‌ناغه‌ی خال عه‌باس، چیرۆکه‌کانی ژیانی شو‌رشگیرئ خوی
 لی هه‌لدیتجا. شو‌رشگیریه‌ک که‌ دواتر خال عه‌باس له‌سه‌ر
 بنه‌مای پینج وشه‌ شیکاری بو‌ده‌کرد: هه‌رچی عه‌جه‌مه

دهوله ته، ئاغاش خهراپن. ئه گهرچى له راستيدا هيجكام له و
وشانه، هوى بوونه شورشگيرى خال عه باس نه بوون. هوكارى
راست، قسه ي بابم بوو كه دهيكوت:

- كاك عه باس به بارىك رهژى و لوشكه ئىستريك بوو به
شورشگير.

ئهو قسه يه ئه گهرچى شيوازى گيرانه وهى گالته ئاميز بوو و به
زارى دژبه ريكى رق ئه ستوورى خال عه باس كوتراوه به لام
به دلنياييوه راسته. له بابته رهژى ئه گهرچى دلنيا نيم به لام
پيموايه لوشكه ئىستر ده توانيدا هه يه گورانكارى گه وره
بقه ومينى. ههروهك چون رهخسى روستهم به لوشك و قه پال
شيرى كوشت و گيانى روستهمى پاراست و فيردوسى
يارمه تيدا كه خو پاريزى له نووسينى ئه فسانه يه كى ديكه كه
تييدا روستهمى نووستوو، به دهم خه وه وه، شيريكى زه لامى
زه به لاح به نووكى شيره وه ده كا.

ئوستووره كان هه رئاوا سازده بن، به مه رجيك كه هيج بينه ريك
جگه له قاره مانى چيروكه كه يا لايه نگرانى نه توانن ره وتى
رووداوه كه بگيرنه وه. هه ر بويه ده كرى بوترى ئيره
دوورپيانيه كى سه خته كه ئايا بو خال عه باس، به په روش بين،
يا خوشحال بين به ده ستر اگه يشتمان به راستى رووداوه كان.
هه رچهنده پيموانييه خال عه باس پيوستى به په روشى كه س

هه بووبی، نه ک له بهر رهوشتی تایه تی، به لکو له بهرئه وه یکه هیچ کهس نه بووه بویرئ به حیاتی خوئی، ده قیکی جیاواز له دهقی فه رمی له حزووری جه نایاندا بگپرته وه و ئاگاداری گپرانه وه جیاوازه که ی بکا.

- هه موو رۆژئ باری خووم لیده دا و به پیش چاویاندا ده هاتمه وه. کاریان پیم نه بوو. نه ک بلئی کاریان به کهس نه بوو، نانا کوره ئه وده می شهبکه توند بوو! که ل به موو به ند بوو. ئه منیان ده ناسی، ده یانزانی له قه ده ر خووم شته که ی دینم.

هه ر که ده گه یشته ئه و به شه ی گپرانه وه که ی، وه ک ئه وه ی بلئی له میشکی خویدا به گپرانه وه کانی پیشووتری به راورد بکا، وه ستانیککی کورتی ده کرد. چاوی له سه ر گوینگران هه لده گرت و به شیویه کی شاعیرانه ده یروانییه دوور. ئه گه ریش جغارهی تووتن و په ری به ده سته وه با مژیککی قوولی لیده دا.

- رۆژیککی یه کی رهقی، چرچی، دریزم لی په یدا بوو. نیوه راستی رییه ی لیگرتم. هه تمه هه ر ده بی قولبه ست کریی. ئه وانی دی ده یانناسیم، گویم لی بوو به عه جه می ده یانکوت ئه وه پیاویکی سه دا قه ته لیی گه ری با بر وا. ملی نه دا. به سه ری تو رۆبووه چه که که ی، سپره ی لیگرتم.

وهبیرم نایه قهت ئەو به شه له چیرۆکه که یه ک جوور بووبی. هه میسه به پیی بارودوخی مه جلیسه که، گۆرانکاری به سه ردا دهات. جاری وابوو سیره ی لیده گرت. جاری وابوو زله ی لیده دا و ئە گهر شه و درهنگ گێر ابایه وه، ئەوه زۆری ئامۆژگاری ژاندرمه که کردوه.

- وه لالا به سه ری تو ئەمیش هیچ نه تاسام، خووم ده قه راغ رییه هاویشت. چارده خوړیکی چاکم پیبوو، له بهر پشتیندیم ده رکیشا، دوو فیشه کم به سه ردا هه لتوقاند. کاکه بوو به رۆژی چه شر. هه ر ژاندرمه بوو هه لدهات.

ئوه و چه ند جووری دیکه، گێرانه وه ی تایبه تی ئەوی بوون. خال عه باس یا نه یده زانی که هه موو که س ده زانی، یا له خو ی ده گوړی که دوو رۆژ دواتر ژاندرمه، رایان سپاردبوو که پوولیک بیننی ئیستره که ی ده ده ی نه وه. ئەو ته نیا نیوه رۆژیکی پیبوست بوو، ئاوه ژووی ئەو دیوی سنوور بیته وه. ئەو کاتیش نه که س هه بوو ده خه می دابی و نه که س سوراغی ده کرد که پیی بلی، کاکه وه ره وه خو بو ره ژی هه لتناوه سن. دیسان خو خه تای تو نه بووه، ئیستره، به سته زمانه، لوشکانیش داوی، ده سله میته وه ش. با لوشکی له بهر زگی ئەسپی ژاندرمه ش دابی، با ژاندرمه شی له سه ر ئەسپی فریدابی، با جله ویشی به ده ست تو بووبی، خو هیچی لینه هاتوو. به رتیلی خو ت بدو و قیت هه لپه ره.

ئەو لیکدانەو بە بی سوود بوو. لوشکە ئیستریک ژیانى خال عه باسى گۆرى و کردى بە شۆرشگىرى خه یالاتى خۆى. له بی بهختى خال عه باس، ئەو لوشکە ئیستره هاوکات بوو له گەل ئالۆزیه کانى پاش ئیسلحات. هەر بۆیه به بی ئەوهى بزانی چ باسه، بۆ ماوهیه کى کورت تیکه لى ئەو ئالۆزیانه بوو و خۆى لى قایم کردن، هه لبهت به هۆى چهند کهسى خوولاتى و بهتایبهتى جیران دى. هەر ئەوانهى دواتر لى بوون به شه هرزاد و چیرۆكى هه زارویه ک شهوى ژیانى شۆرشگىرى خال عه باسیان، وه ک شه وچه لهى کۆر و شه ونشینیه کان ده گىراوه.

به هرهى خودا پىداوى خال عه باس له راهاتن ده گەل هه موو بارودۆخىک، یارمه تىدهرى بوو بۆ ئەوهى، نه ک وه ک ئاوارهیه ک، به لکوو وه ک خاوهن مال، ده گەل ئەو دۆخه نوپیه، هه لسوکه وت بکا.

- هەر وه ک له ماله خۆم بم وا بوو. هه مووى دۆست و برادهر بوون. زۆریان به خیر هینام و دهستخۆشیان لیکردم. وه للا ئىدى لهوى گىرسامه وه.

له ئاست خال عه باس هه موو وشه یه ک دووباره ناساندنى پىویست بوو و پيش هه موو داواکاریه ک پىویست بوو بۆى

شى كه يه وه كه مه به ستي راسته قينهت چيه، دنا ئه وه به
شيوهى خو، بوى ليكده دايه وه.

بو هاورياني هينديك كاتي پويست بوو هه تاكوو به ئه م
راستيه بزنان و له قهدهر خو بوه هر ئه ريك راي سپرن.
رايان سپارد:

-كاك عه باس، چهند روتريك لهو ديه بمينه وه چاوديري ئه وه
چوار كه سه بكه هه تا ده گه ريينه وه.

كه چي خال عه باس بوخوي واي ليكداوه كه به لي، ئيستا ئه وه
به رپرسى زيندانه كاني ئه وه شورشه چينايه تيبه يه. هه ر وه ك
ده گيراهه:

-به سه ري تو سي مانگي ره به ق، به تاقينه ن، به سه ر زيندانان
را ده گه يشتم، هينده ي تيدا بوو هه ر جمه ي ده هات.

له هه وسه له ي كه سدا نه بوو شك له ئه ژماري كات و كه سي
ئه وه رووداوه بكا چونكه له ئاكامدا باسه كه ي وا به لاري دا ده برد
كه كه م كه س بوى ساغ ده بووه، له سه ره تا دا باسه كه چ بووه.

-كوره بابم!! ئه وده مي بو وه ك ئيستا بوو، كي ده يزاني روت و
سال چيه. پياو دوو مانگي درويينه ده كرد رهنگي ئاوي
نه ده ديت. ده گه ل مه لا ده يكوت الله اكبر ئه وه وه ده ر
ده كه وتي، هه تا ئه ستيره وه ديار ده كه وت. ئه دي چون كا كه.

به خودای جووتیکمان گا هه بوو جووتی ئەو دئیهم پیده کردن
مه نزووریان نه بوو. ئاخری ئاغا به زوری لی ستاندین. بویه
ده لیم ئاغا... .

و هه روا دریژهی هه بوو هه تا کونی باسه که ی لی کویر
ده کردیوه و سه ری لیده شیواندی. قهت خوی زه حمهت
نه ده دا له ههستی گویگری ئاگادار بی، له کاتیکدا زۆربهی
گیرانه وه کانی، له ماوهیه کی کورتدا، دژبهیه ک ده رده چوون.
ته نیا خالی هاوبه شی گرانه وه کانی، بوونی زاتی پیروزی له
کات و شوینه بوو.

له راستیدا به ئەو ئه رک وه خوگرته، خال عه باس ههستی به
به پرسیاره تیه کی زۆر کرد. بیر و هۆشی ته واو چووه نیو
ناخی بابه ته که وه و به ته واوی تیکه لای رۆلی خوی بوو. ئەو
به له خو بردووییه کی له راده به ده ر، ئه رکه کانی راده په راند و
شه و و رۆژی ته رخان کربوو بو پاریزگاری له زیندانی و
زیندان.

- به قهبری ئەو بابهم سه ری ویکردوو، به سی رۆژ، چاوم
له سه ریه ک دانه دهنه نا. ئەو زیندانه ته حویلی من بوو. خو
نه ده کرا به ره لای که م، گویی نه ده می.

زیندانیکی که زۆرتر له شوینی دیوه زمان ده چوو. ئاغه لیک
دووره دی، که به موره ساز کرابوو. چۆل کرابوو و دارمانی له

ئان و سات دابوو . پهله سوانی وا داچۆر ابوون، ده تکوت چاوه پروانی یه کهم بارانی پاییزی ده کهن هه تاکو به دیداری ئهرز، شادوشکور بینهوه. داره پراکهی له زۆر شویتنی، پاش سالانیکی زۆر، چاویان به دیتنی خۆره تاو روون بیووه و بیوونه شویتنی هیلانهی پاساری و ریمبازیتی تووله ماران. له میژ بوو کهس رووی تینه ده کرد. ته نانهت وه ک شویتنی جندوو کان، ببوو به ئامرازی ترساندنی مندالانی لاساری ئاوه دانی.

سه ره پای ئه و گرفته توو قینه ره، وه ک خوی ده یکوت، خال عه باس به رپر سیاریتی ئه و کۆشکی جندوو کانهی زۆر به هیند وه رگرتبوو و ئه و شویتنه بووی شویتنیکی ستراتیژیک بوو. بو گه یشتن به ئامانج، هه موو ئامرازیکی به ره وا ده بینیی و له باره ی ئاکامی هه لسوو که وتی خوی هیچ نیگه ران نه بوو. له کاتیکیدا زۆر به ی خه لکی ئاوه دانی، له ترسی تو له کردنه وه ی دواتر، خویان پیشانی ئه و ده ره به گه زیندانیا نه ده دا، بو خال عه باسی گرینگ نه بوو ئه وانه کین؟ چ کاره ن؟ بو گیراون؟ هه ربۆیه ویرای ئازاردانیان، یه کدا یه کدا سینگی دیتا پیش و ده یکوت:

-ده لیم ئه من، عه باسی مرۆتیم پیده لین!

عه باسی مرۆتی، که پاسه وانه کانی زیندانه کانی گیشتا پۆی نازی، له بابته تازه گه رییه کانی له بواری ئه شکه نجه دان،

ئیره‌ییان پیده‌برد، به‌وپه‌ری ماندوونه‌ناسی خه‌ریک بوو هه‌موو شیوه‌تاقینه‌کراوه‌کانی ئازاردانی زیندانیانی، به‌پی ئیستاندارده‌خومالییه‌کان، تاقی ده‌کرده‌وه. هه‌ر له‌شوبهاندنیان به‌چوارپیرا بگره، هه‌تالاسایی کردنه‌وه‌ی گویدریژ. له‌وانه‌یه‌لاسایی کردنه‌وه‌ی گویدریژ، به‌به‌راورد به‌شوبهاندن به‌چوارپی، به‌پیوه‌ری لایه‌نگرانی مافی ئاژه‌لانیس، کاریکی زور زور ناحه‌ز نه‌بی. به‌لام ئه‌وه‌یکه‌تو که‌سیک مه‌جبوور بکه‌ی بزهرینی و قه‌پال به‌وینجه‌داگری، له‌پاشان پی بفرمووی ئیستا تو که‌ری، ته‌لاقت نه‌ماوه و بوم هه‌یه‌خوازیینی له‌کونه‌خیزانت بکه‌م، به‌پیوه‌ری کورده‌واری، ده‌چیته‌چوارچیوه‌ی ئه‌شکه‌نجه هه‌ره‌سه‌خته‌کان. دیاره‌ئه‌وه‌ته‌نیا به‌شیکی چکوله‌له‌په‌یره‌وی کاری رۆژانه‌ی خال عه‌باس بوو. زیندانییه‌کانیش که‌مترین گرفتیان، ئه‌و به‌شه‌بوو و له‌ترسی له‌شکری کیچی نیو کونه‌ئاغل، زوریس مه‌منوونی خال عه‌باس بوون که‌ده‌یه‌شت بینه‌ده‌ری و له‌نیو ویتجه‌دا بله‌وه‌رین.

وه‌ک سه‌گ، سه‌وله‌هه‌لگرتنه‌وه، وه‌ک که‌ر زه‌راندن و قه‌پال به‌وینجه‌داگرتن و شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌ده‌گه‌ل کیچان، هیچییان به‌قه‌د رۆژووی به‌زوری، ئه‌ویش له‌جوری چله‌گرتن، وره‌ی ئه‌و کونه‌ده‌ره‌به‌گانه‌یان دانه‌به‌زاند. ئه‌و ده‌ره‌به‌گانه‌ی تاکو ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر، له‌سه‌ر زگی خه‌لک رایان‌ده‌بوارد و وه‌ک شا ده‌ژیان.

خال عه باس ئه وکات هیشتا نه ببوو به دهرویش، به لام له رهسمی چلهی چاک دهزانی و به ته واوی ورده کارییه کانیوه، وهک پهیرهوی زیندان، بردیه بواری جیه جیکردنه وه. به و جیاوازییه که ئه وکات له و لیره واره خورما دهستنه ده کهوت، و ئه و وهک جیگره وهیه ک میوژه ره شهی هه لبارد. به لام ته جروبه پیشانیداوه زگیک خووی به گوشت قه ل گرتبی، به رگه ی چله که هیچ، شه شه کانیس ناگری و لیره دایه که وهک چا وروان ده کرا، خال عه باس تووشی یه کهم قهیرانی به رپر سیاریتی خوی بوو.

ئه و به یانییه وهک رۆژه کانی دیکه، ده گه ل تاریک و پروونی به یانی، خال عه باس له ده رکی ئاغه لی قوت بووه و به دابی جارن، ده رکی ئاغه لی وه بهر شه پاندا.

- وهرنه ده ری سه گابینه.

نه کهس هاته ده ری، نه هیچ دهنگیک هات و نه خال عه باس ویرای بچیته ژووری.

- سه گباب خیوینه! ئیستا بو نایه نه ده ری؟

بو ماوهیه ک ده رکی ئاغه لی وه بهر پیلان داوه، هه رچی جنیو له هه بنانه ی میشکیدا هه بوو، به و په ری خهستی، ده کاری کرد. ته نانه ت سه ردانیکه رانی ئه و به یانییه ی کانی پیاوان، دامای و لاواندنه وه کانیسی پشتر است ده که نه وه، که گویا ویرای نه رمی

نواندنی، به لینی ته واو کردنی چله شی پیداون، که چی هیچ سوودی نه بووه.

له ئه نجامدا، ئه وهی چاوه پروان نه ده کرا کردی. برنؤ شره ی که بوخوشی له کار کردنی گومانی هه بوو، له شانی دامالی و یه کم فیشه کی ژیانی شوړشگیری خوی، به ره و ئاسمان ته قاند.

دهنگی فیشه کی خال عه باس، به خیرایی ئاوه دانی بری و له گه رمه ی قاوه قاوی چواری و زهرری گویدریژ و هورهی گاران که خه ریک بوو ده رده کرانه ده ری، خوی گه یانده گوئی هه موو تاکی ئاوه دانی. هه ربویه وه ک ئه وهی لوئی مه ناف و ورچه کانی ئاوه دانیان به سه ر کردیته وه، بو دیتنی، تیکرای خه لک له مالان وه ده رکه وتن و پروویان له شوینی به زمی لوئی مه ناف کرد.

- ها کاک عه باس چ باسه؟ چ بووه؟

- ئه و سه گبابانه خویمان لی حه شار داوم، ده یانه وهی چه کم که ن.

هه ر ئه و مه زه نده یه ی خال عه باسی بووه هوی ئه وهی که ده سته جی، کونگره یه کی راویژکاری سه ربه خو دابمه زری و هه لسه نگاندن بو ئه گه ره کان بکا.

- وه للا هه لاتوون ده نا بو ده نگیان نایه.

- نهوه لالا ناویرن بینه ده ری.

.... -

له ئاپورهی ترس و گومان، کونگره بهردهوام بوو هه تا کوو تیشکی رۆژ، بالی بهسه ر ئاوه دانی کیشا و سوراغیکی کون و که لینی زیندانی خال عه باسیشی کرد. یه که م که س که لهسه ر دهستی ئه و رووناکییه، سهیری کولانهی کرد، چوار که لاکه هاته بهر چاو که یه کی مهیدانی خویان پراکیشاوه. ئیدی دهسته جی لیکدانه وهی یه کلا که ره وهی خوی پراگه یاند:

- به مه رقه دی هه زره تی غه وس، قهت تا قه یه کیان نه ماوه.

لیکدانه وهی ئه و پزیشکه داده ی ئاوه دانی، بووه هوی ئه وهی خال عه باس، له پشتین به ره ژیری بمری و هاوکات که به دوو چه پۆکان به خۆیداده دا، هه ول بدا به هه موو توانایه وه، ده وری پیاویکی بیگوناچی زولم لیکراو، بگپری.

- ئه ی هاوار! چۆنم خۆ مالویران کرد! چۆنم خۆ به ... دا. خۆ به خودای که سوکاریان ئه تکم ده کهن، ده مکووژن. گۆری بابی ئه وهی ئه و چه که ی دا ده ست ئه من. ئه من چم به و به زمه ی دابوو. له ماله خۆم بیخه م دانیشتبووم. لیت ناگه رین. بابه ئه من چکاره م؟ بابم چه کدار بووه؟ باپیرم چه کدار بووه؟ بو لیم ناگه رین؟ هاتن لیم وه ژووور که وتن، هه تمه هه ر ده بی بییه گه لمان، ئه تو نه بی هه ر نابی. به سه ری تو که ریان کردم... .

له گهرمه‌ی شین و رۆرۆی خال‌عه‌باسیدا، چهند کهس بو پشتراستکردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که، چوونه نیو ئاغلله‌که. هیشتا خال‌عه‌باس خه‌ریکی کوتنه‌وه‌ی دیالوگه پر سۆزه‌کانی بوو که یه کیک له نیو ئاغلله‌که‌را هاواری کرد:

- کاک عه‌باس مزگینیم ده‌یه چاک ده‌رچووی، ماون نه‌مردوون.

ئه‌و ئاماژه‌یه به‌س بوو بو ئه‌وه‌ی خال‌عه‌باس ده‌ستوبرد، به‌بی تاسان، بابه‌تی ده‌ورگیرانه‌که‌ی له‌پارانه‌وه و لالانه‌وه بگۆری بو خویندنه‌وه‌ی وتاریکی پرچۆشی حیماسی، چینایه‌تی.

- لیان گه‌رین له‌و سه‌گبابانه‌با پتۆپن. وه‌رن لیان گه‌رین. ئه‌وانه‌ خوینخۆرن، خوینی هه‌ژار ده‌مژن. هه‌رده‌بی نه‌میئن. مه‌رگ و نه‌مان بو زۆرداره. چینی چه‌وساوه‌هه‌ر له‌هه‌لکشانه.....

خال‌عه‌باس خه‌ریکی وتار خویندنه‌وه‌ی خۆی بوو که‌که‌لاک به‌خیشکه‌خیشک راکیشرانه‌ده‌ری. هاوکات رۆوناکی خۆر و هاتوچۆی جه‌ماوه‌ر بو نیو ئاغلله‌، بووه‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌گومانلیکراوانی سه‌ره‌کی، ئه‌وه‌هول بو کوشتنه، به‌شیوه‌ی شلغه‌میش، هه‌ولی راکردن بده‌ن. له‌ئهنجای ده‌رپه‌رینی ئه‌و شلغه‌میشه، وه‌ک ئه‌وه‌ی لۆتی مه‌ناف ورچی له‌ده‌ست به‌ربووی، ئه‌ندامانی کۆنگره‌راویژکاریه‌که‌به‌وپه‌ری خیرایی،

بۆ چواربه‌ری سه‌ره‌کی رایانکرد. بۆ ماوه‌یه‌ک کهس کهلاکی له‌بیر نه‌ما و وه‌ک شیتان ده‌ستیان به‌ چوارده‌وری خۆیاندا ده‌وه‌شاند.

هه‌ر که شلغه‌میش بلاوه‌ی کرد، جه‌ماوه‌ر کهوتنه‌ سوراغی کهلاکان. کاتی‌ک که به‌ دلنیا‌یۆه‌ روون بۆوه‌ که ئه‌و کهلاکانه‌ ئه‌نجامی پۆوه‌دانی له‌را‌ده‌به‌ده‌ری ئه‌و می‌شانه‌ن، به‌ ته‌گبیری به‌سالا‌چووان، کهلاک بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری نه‌کرا و ده‌ قوره‌سوور گیران. ئه‌و کهلاک سواغ کردنه‌ بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که ئاوه‌دانی بۆ یه‌که‌م جار له‌ می‌ژووی خۆیدا، بی‌ته‌خواه‌نی چوار په‌یکه‌ری رووتی به‌ قور سواغ‌کرا و که هه‌تا کاتی وه‌هۆش هاتنه‌وه‌یان له‌ ده‌رکی مزگه‌وتی ئاودانی، ته‌نیا شوینیک که ژنان بۆیان نه‌بوو سه‌ردانی بکه‌ن، دریژ‌کرا‌بوون.

کاری قوره‌سوور بی‌یان هه‌ر هۆیه‌کی تر، چوار زیندانی داماو، پاش تاویک، هۆشیان هاته‌وه‌ به‌ری و په‌رده‌یان له‌سه‌ر نه‌هینیه‌کانی پاسه‌وانی خالّ عه‌باس هه‌لداوه‌.

گیرایانه‌وه‌ که چۆن ئه‌شکه‌نجه‌کانی خالّ عه‌باس، تۆله‌ی هه‌فتا سالّ ئا‌غایه‌تی لیک‌دوونه‌وه‌. به‌تایبه‌ت دابی چله‌گرتنه‌که‌ی که به‌ پی‌چه‌وانه‌ی هه‌موو داب و نه‌ریتان مه‌جبووری کردوون پی‌نج رۆژان به‌ می‌ژۆه‌ ره‌شه‌ به‌ربانگ بکه‌نه‌وه‌، ئه‌وانیش له‌تاو برسیه‌تی ده‌ستیان بۆ ئه‌و شانه‌ می‌شه‌نگوینه‌ بردووه‌.

به هوی هه ولی خال عه باس له و ماوه یه دا بو ریگری له پیوهندی ئەو زیندانیانە دەگەڵ خەلک و خو شاردنەوهی خەلک له وان، هه موو ئەو گیرانه وانە بو خەلکی ئاوه دانی وه ک چیرۆکیکی سرنجراکیش وابوون و وه ک راستیه کی بی دژبه ر سه لمیندران. ته نیا که سیک که له بهرژه وهندی دابوو وه درۆیان بخاته وه، خال عه باس بوو که له کاتی ورچ به ربوونه که وه کهس نه یدیتبوو. حه وتوو یه کی پیچوو هه تا سه رله نوی ئاوه دانی به سه رکاته وه.

بوخوی ده یکوت:

- ئیشی ته شکیلایم هه بوو ده با زوو رویشتم!!

به لام پاش ئەو چوون و هاتنه وه، نه ئەو پرسى کوا زیندانییه کانم نه کهس بوى گیراوه که ئەو کوونه ده ره به گانه ی که قه رار وابوو وه ک بارمه ده گەڵ چەند کهس ئالوگۆریان پیکری، بو دلخۆشی دانه وه، بیبه رامبه ر ئازاد کراون.

ئه گه رچی ئەو رووداوه به جارێ هه ئالانی خال عه باسی له بابەت تواناکانی، بی هیوا کرد، به لام ئەرکیکی شکستخواردووی دیکه ی پیویست بوو، تا به جارێ کوتایی به قوناغیکی کورتی ژیا نی خال عه باس بینى و مؤمی ته مه نی شوړشگیری ئەو بکووژینیته وه.

- کاک عه باس سهردانیکی گوندی... بکه و داوا له کهریم
ئاغای بکه هه تا ئیره بی.

واویده چی خالّ عه باس ئەو داوایه ی به شیوه ی خو ی
تیگه یشتی، چونکه ئەوه ی دواتر کردی، نه ک تیگه یشتن،
به لکوو له بیستنیس نه ده چوو. به پیی بیره وه ریه کانی خو ی،
ئەو ئەرکیکی گرینگی دراوه تی، ئەویش له کاتی کدا، به ته نی
بو ئەو ئەرکه راسپی دراوه، که ئاماره یه که بو گرینگی
که سایه تی وی.

- بو کاری ئاوا، ده کهم کهسیان راده دیت. ئیدی ده لی
ئەمینان پی هه و بوو. به سه ری تو هه ر به و شه وه ی، به پیان،
به و نیو لیره واره یدا خوم گه یان دی. هیشتا رۆژ سیوادی نه دابوو
ئەگه خوم ده نیو ئاوه دانی هاویشت. یه کسه ر له پشتی
کولانه ی سه ر سوانی به رامبه ر ماله ئاغای، سه نگه رم گرت.

ئەو به شه له به سه ره اته که ی، له و به شه که مانه یه که زۆر به ی
شایه د حالان گیرانه وه کانی پشتراست ده که نه وه و جیاوازییه کی
ئەوتویان نیه. هه موو پشتراستی ده که نه وه که چون خالّ
عه باس ویستی، به و په ری توانایه وه، به برنو شره که ی،
پاشماوه کانی نیزامی ده ره به گایه تی سووک بکا.

- وه ره ده ری گه واد. زوو خو به ده سه ته وه نه ده ی ئەو
خانوو به ره ت به سه ردا ده روو خینم.

نه رره ی خال عه باسی، جموجوئیکی له ماله ئاغای ساز کرد. کورپی ئاغای به دەم خه وه وه هاته به ربیلایه و به بی ئه وه ی بزانی چ باسه، هه ر که چاوی به خال عه باس که وت، ده پیشدا ویستی جنیوه که ی بی ولام نه هیلتته وه:

- ئه وه ده گه ل کیتته ده ویت باب؟

خال عه باس که ویده چوو چاوه پروانی ئه وه ی نه بی، له کاتیکدا چه کی به ده سته، که سیک بتوانی به رامبه ری بوه ستیتته وه، خویتی وه کول هات و یه کسه ر ده ستی له سه ر په لاپیتکه داگرت.

له نیو خه لکی ده یانکوت، خال عه باس پیش ئه وه ی فیشه کی باوی، چاوی ده قووچینی، هه ربویه که ریشی له بن ده می بو دا که ی، نایههنگیوی. ئه وه ش پروداویکی راست بو پشتر راستکردنه وه ی ئه و راستیه. هه موو خه لکی ئاوه دانی گوئیان له دهنگی فیشه ک بوو، ته نانه ت چه ند که سیان ئاگیان له سهنگه ر گرتن و سیره گرتنی خال عه باسیش بوو. به لام ئه وه ی راستی بی، که س سوراغی ئه و فیشه که ی نه کرد که وه کوی که وت و بو کوی چوو.

فیشه ک ئه وه ی باشه ئه گه ر هه یچ کویش نه ههنگیوی، دیسانیش هه ر به سامه و کاری خو ی ده کا. لانیکه م له و شوینه بو خال عه باس یاریده ده ر بوو و به بی ئه وه ی هه یچ

زهره ریک بدا، کوری که ریم ئاغای ده ژووری کرده وه و که ریم
ئاغای ده رپه رانده ده ری.

- به لّی کاکه فهرمووا! چ کاره ی؟ چت ده وی؟

- ده ستوورم پییه. ده بی بته م.

- ده ستووری چی؟ بو کوی؟

خال عه باس له و جو ره که سانه بوو که له راویژی ئاساییشدا
قه تی به پیویست نه ده زانی ولامی زوربه ی پرسیاره کان
بداته وه. وه ک ئه وه ی گوی لّی نه بووی، ئه گه رچی به
دلنیا پیوه هه مووی گوی لّیده بوو.

- ده ستوور ده ستووره، وه پیشم که وه.

زه بر و حیماسه تی گفتولفتی خال عه باس، زوو که ریم ئاغای
به و قه ناعه ته گه یاند که وه دوو که وتنی زیادی بی که لکه و وا
باشتره وه دووی که وی. بو یه هه ر له وی پرا داوای کرد
ئه سپه که ی بو زین بکه ن.

- حه ی حه ی!! ئه سپی چی؟ پیموایه هیشتا نه ترانیوه چ باسه.
زیندانی و ئه سپ؟

- ده ی کاکه ئه سپیکیش بو تو زین ده که ین.

- نابی. ئه من سوار ده بم ئه توش وه پیشم که وه.

دهروونناسیکی زۆر شارهزای پیویست بوو تا کوو ئه و راستیه ئاشکرا بکا که تهواوی بیر و فکره کانی خال عه باس شتیکی نه گۆرن. ههر فکریک هه وهل جار به میشکیدا هات، ده بیته خانه خوی و له ئاکامدا ته رازووی لیکدانه وه کانی به جوړیک لاسهنگ ده کا که هه موو مهنتقی سهلمیندراوی مروڤایه تی له ئاستی، سووک دهنویتی.

ئه گهرچی خال عه باس له ئه رکه کهیدا تهواو سه رکه وتوو بوو و که ریم ئاغای به بی زه حمه تیکی زۆر له ئاوه دانی هینابوو ده ری، به لام به داخه وه خالیکی زۆر گرینگ که خال عه باس ئه وکات پیی نه زانیبوو یا فکری لی نه کردبووه ئه وه بوو که که ریم ئاغا، ئاغای گوندیکی عیراق بوو نه ک ئیران. به دلنیا یوه خهباتی چینایه تی خال عه باسیش ئه و دیوی سنووری نه ده گرته وه، به و هویه ی که له و دیوی سنوور، له میژر بوو خهباتی نه ته وه یی هه موو ولاتی ته نیوو.

خال عه باس له کاتی گه رانه وهیدا بوو که به و باسه ی زانی و بو ی ده رکه وت که داوا کردنی که ریم ئاغا ته نیا بو مه به ستی ناو بژیوانی سه بهاره ت به پرسیک بووه. به لام ئه وکات تازه زانیی بی که لک بوو، چونکه ههر له دوا ی بردنی که ریم ئاغا، له شکریک له خزم و که سی ساز بوون و که وتنه شوین پیی. له ولاشه وه هه فالانی که به و هه له یان زانی و بو نی له شکریان

کرد، يه كسه ر خوڤان لى بيبه رى كرد و كه ريم ئاغيان به و
قه ناعه ته گه ياند كه مه به ستي خالّ عه باس چه ته گه رى بووه.

ئىستا ئه و له عىراق و ئيران قاچاغ و وه ك جوويه كه ي له
هه ر دوو ك دينان بووه. چهنه مانگيك به سه ر لوشكه ئىستره
چاره نووسسازه كه يدا تىپه ر ببوو و ئه و به هه له يه ك له
رؤژيكدان له شوڤر شگيره وه ببوو به چه ته. ويڤراي هه بوونى
كو شيك مندالى سه روپيچكه، غيره تى ئه وه ي نه بوو بچيته وه
ئاوه دانى و ئاواي به باش زانى بو ماويه ك خو بشاريته وه.

باپيرم به ره حمه ت بى هه ميشه ده يفه رموو:

- رۆله ئه گه ر له شارى غه ريب مايه وه، دوو جى بيمنه ته و
خه ر جى ناوى، مزگه وت به رۆژ و خانه قا به شه و.

دياره ئه وه ته جروبه يه كى كو نه و خالّ عه باسيش به و نه قلّه ي
زانپوه، هه ر بوويه دواي چهنه رۆژ روو ده كاته خانه قايه ك و
له وى ده گيرسيته وه. به پيى گيڤرانه وه ي خو، دوا به دواي ئه و
گيرسانه وه ي، خو ده خزينته نيو كوڤرى ده رویشان و توبه
ده كا. له ماويه كى كور تدا وا تيكه لاوى عيرفان ده بى كه
خه ريكه حه وت شارى عيشق دوو دوو ده روا و كوڤرى زيكر
داده مزرينى. واى ليدى كه خه ريكه به ده نكي ديزه و گوزه ي
چيشخانه ي خانه قاش جه زم ده بى. هه ر له و سه روبه نده دايه
كه يادگاريه كى هه ميشه يي له لاي چه پى كه له كه ي، له بن

په راسووی، بو خووی دیلته وه. برینیک به دریزایی قولانجیک
 که له کاتی جهزم بوونیدا خه نجهری پيدا هینابوو. ئەو
 کاتهی بهوتهی خووی:

- جهز مه چاکی نه گرتبووم.

که مندال بووم لهو قسهی خال عه باس تینه ده گه یستم و بوم
 بوو به پرس یاریکی گه وره. جهزم چیه که وا به پیچه وانهی
 هه موو شتیک، ئە گه نه تگری تووشی ئازار ده بی؟ تهنیا
 جاریک که هه ولما به زمانی مندالانه له دایکم پرسم، له
 ولامدا کوتی:

- بلی خودایه ... خوارد، دهنای کویر ده بی.

هه ره وهی که پیش نیاری کرد به پیستری شتی ناسراوی
 ئەو کاتی زهوی، خوم له یه کیک له دوو دهردی هه ره گه وره
 ئەو ده می یانی کویری و گولی پاریزم، تیگه یستم که خال
 عه باس خه تایه تی.

ئەو برینهی خال عه باس لئی بوو به به لا و جه جینی لئی
 هه لگرت. تووشی ئازاریکی زوری کرد و خستی. ماوه یه کی
 زور له جیدا کهوت و له ئاکامدا له بهر ئەوهی کهس نه بوو
 له سه ره جیگا خزمه تی بکا، ترسی وه لا نا. خانه قای جیهیشت و
 رووی ده مالی کرده وه.

شهویکی ساردی پاییز، مال و مندال بیخه م گه ماروی کورسیان داوه که له پرا خه لیفه یه ک به میزه ریکی که سکه وه، برنویه ک ده شانیدا، وه ک په یکه ری بودا، لوور بووه ژووری. هاتنه ژوور و کهوتنی یه ک بوو و دوو هه وتووی پیچوو هه تا روو حی هاته وه به ری.

به دریژیی ئه و ماوه یه ی که له مالی له سه ر جیه که وتبوو، ترسی ژاندرمان و برنوی شره که ی قه راریان لی بریوو. بو سوکنایی خوی و خیزانه که ی، وای ته گیر کردبوو که: سال درهنگه، ساردی کردوو، مه گه ر راپورتی برنوم لی هه دن، دهنه ژاندرمه ناگه رین، وا باشته زوو چاره ی برنوی که ی بکه م.

له هه موو ژیانی خال عه باسدا بالتوی ئالمانی و برنوی چیکو سلواکی له جووری پینج تیره که ی، دوو شتی خاوه ن زورترین گرینگی و کاریگه ری بوون. خال عه باس هوگریه کی له راده به ده ری پی هه بوون، به جووریک له زوربه ی بیره وه رییه کانیدا یا شوین پیمان دیاره یا جیی خالیان هه ست پیکراوه. بو وینه له کاتی گیرانه وه ی بیره وه رییه کانی ژیانی شویشگیری، هه ر جیه ک باسی سه رمای تیدابوو، ئیشتیای بالتوی ئالمانی ده کرد.

- کوره بابم ئه وده می چ هه بوو. وهخت بوو سه رما بمانبا، شتیک نه بوو ده به ری که یین. ئیستا شکور شت هینه زوره.

ئەمن ئەودەمی ئەو بالتۆیەم پېبا چ مەنزوورم بوو؟ بە خودای دەبەفریدا دەنووستم.

ئەو کاتەش کە خەریک بوو قاچاگی دەکرد دەیکوت:

- ئیستا با برنۆیەکت پېبا و دەولەت و یرابای بیتە سەر ریت.

ئەو هۆگرییە بۆ برنۆکە ی هەیبوو، ببوو بە لەمپەر لەبەردەم فەوتاندنی و دلی برۆای نەدەدا لە یەخە ی خۆی کاتەوه، هەر بۆیە ویستی بیشاریتەوه. بۆ ئەوه ی دلنیا بی هیچی لینایە، بە هەستیاریکی ئەندازیارانە، بە رۆنی زەنگ دەر و ژووری چهور کرد. ئەوجار پێستەیه کی تازەیان هەبوو جوان بۆی خاوەکردهوه و دە برنۆکە ی پېچا. لەپاشان، دەگەل مال نوستنان بردی و لە باشترین شوینی نزیک ئاوەدانی، بە فکری خۆی، لە لاخریک دە ئەرزى خست.

بۆ سبەهینە کە ی، تازە لەسەر نانی کشابۆوه و خەریک بوو یە کەم جغارە ی تووتن و پەری هەلدەبەست کە سی چوار مندالی هاروهای خۆیان بە ژووری دا کرد:

- کاک عەباس بگەیه. تەنگە کە تمان دیتەوه. لەو لاخرەیه. ئەو سەگانه خەریکن دەبخۆن.

به بیستنی ئەو خه به ره، خالّ عه باس له پشتین به ره ژیر
دهمیری و وه ک یه کهم کاردانه وه، نکۆلی له هه ر جوړه
پیوه ندییه ک به و چه که وه ده کا.

- برۆن توخمه سه گینه. ئەمن تفه نگم له کوی بوو؟ بو ناچن
به دبه ختم کهن، به سه رمی دابرن.

ئه گه رچی مندالّ به هوی کاردانه وه تونده که ی خالّ عه باس
بلاوه یان کرد، به لام چهند خوله ک دواتر ده رکی مالی خالّ
عه باس بوو به شوینی قه ره بالّغی ئاوه دانی. خه لک به تکا و
هه ره شه، خالّ عه باس به حاشا و سویتد و قورئان، که وتنه
به ره ره کانی.

- کاک عه باس کاکه ئەو برنویه ت لابه ره، ده ولّه ت پیی بزانی
گۆنگه لیکمان بو ساز ده بی.

- برنوی چی بابم. جا بو سه رم به فه ته رات نادهن. برنۆ بو
ئی منه؟

- کاکه ئەتۆ نه بی کئی برنوی هه یه. ئی تویه و ده بی لایبه ری.

ئه و هروژم و زه خته وایکرد خالّ عه باس بو ده ربازبوونی په نا
به ریته بهر سویتدی یه کلاکه ره وه و بارودوخه که تووشی
چه قبه ستوویه کی درێژخایه ن بکات.

- هه رسیک ته لاقم که وئ مافی منی پیوه نییه، ئیدی بو
خه ریکن به زوری زورداری به سهر ئه منی داده برن.

ته لاق خواردنی خال عه باس هه میسه خالی یه کلاکه ره وه بووه
و مانای ئه وهی ده گه یاند که پاش ئه و سوینده هه ر جووره
له سهر رویشتنیکی زیادی، کاردانه وهی خه راپی لیده که ویتته وه.

به وپییه خه لکی ئاوه دانی که له هه ر جووره پیشکه و تنیک له و
دانوستاندنه دا بی هیوا بوون، بلاوه یان کرد و خو یان به
ئه گه ره کان ئه سپارد. تاقانه یادگارییه که ی ژیانی شو ر شگیری
خال عه باسیش که به هوی بوونی پیسته ی تازه وه، ببوه جیی
سرنجی چوارپی ئاوه دانی و له بن گل ده ر یانکی شابووه ده ری،
چه ند روژییک وه ک هه تیوی ده سستی زرداییک، به
هه ناسه ساردی، له لآخر که وت. له ئاکامدا به یانییه ک برنو
نه مابوو. خال عه باس کوتی خاوه نه که ی بردوو یه تیوه. خه لک
ده یانکوت له ترسی ته لاقه که ی به دزی هه لیگرتو ته وه. ئیدی
که س له راستی رووداوه که ی نه زانی.

هه رچونیک بی، برنوی له کول بووه و ویستی وه ک یه که م
قوناغی رزگاری سهیری بکا که چی روژییک، ژاندرمه پیوه ر
بوون و له ئاپوره ی شین و روړوی ژن و مندالدا قولبه ستیان
کرد و بردیان. به و جووره نه یان هیشته قوناغی دووه می
رزگاری به ساغی ده رباز بکا.

لهو رۆژهوه کهس ههوالی نهزانی ههتا سی سالان، جگه لهو
تاقهجارهی به چهرحیه کدا ههوالی ناردبووه.

- بۆم به گهوهری بلی، کچی ماوم نه مردووم. مهردی خودای
بی، نهچی بلی مردووه، میردی بکاتهوه، ئه و مندا لانه م لی
هه لوهدا کا. ئه وه ده مبهن بۆ سه ربازی. خودا راست بی نی
ئیشاللا زوو دیمه وه.

خال عه باس چهند ورده تاوانی جوراوجوری له سه ر ساغ بۆوه
و به هۆیه وه به سالیکی زیندان سزا درا. ئه گه رچی به وته ی
خۆی، بیتاوان گیرابوو و ئه وه ئاغا ئه و به زمه یان بۆ ساز کردووه
ده نا ده ولت چی به وی داوه. له پاش ته واو بوونی
زیندانه که ی چونکه سه ربازی نه کردبوو به سه ری پیری، دوو
سالیشیان سه ربازی پیکرد.

جیی سه رسورمانه هه موو ئه و له پرا ونبوونانه و ونکردنانه له
نیو بی هه لویستی خزم و که سوکار پروویانده دا و هیچ کهس
نه بوو له مان و نه مانی پرسیته وه و سوراغیکی بگری. خال
عه باس وه ک شاره زایه کی ده رووناسی له و کاتانه دا ده ی کوت:

- خۆ رۆله ئه وده می روحم نه بوو. ئیستا ئه و شتانه په یدا
بوون. ئاغا به چله ی زستانی، له سه ر که له بایکی، نه مبوو
بیده می، به مال و منداله وه وه ده ری نام، کام شه ویکی وه خو
نه گرتم.

هه ر ئه وهی که کهس له و ماوه یه دا له چاره نووسی نه پرسی،
 ئه و به شه له ژیا نی به شاره و یی هی شته وه به تایبته ژیا نی
 نیو زیندان. بوخوشی قهت مه یلی لی نه بوو باسی بکا، جگه
 له و کاتانه ی که پیویست بوو وه ک به لگه بو گه رانی هه موو
 ئیران، ئه و که سانه ی پی وه دروخاته وه که به دلّی وی قسه
 ناکه ن. ئه و کاتانه ی له لای ئیمه به (ئه تو چووزانی) ده ناسرانه وه.

ته نیا جاریک که له مالّی ئیمه، به ره چاو کردنی هه موو
 پرۆتۆکۆله کانی تایبته به دواندنی، باس له سه ربازی خالّ
 عه باس کرا، ئه و کاته بوو که خالّ عه باس به بوّنه ی
 هاتنه وه ی کاکم له سه ربازی، به سه ریکرد بووینه وه.

ئه و شه وه خه ریک بوو به ئیشتیا خویندنه وه ی به راورد کاری
 تایبته به چۆنیه تی سه ربازی ئیستا و رابردووی ده کرد و
 ته واو قسه ی خو ش کرد بوون که کاکم لی پی پرسی:

- خاله له کوی سه رباز بووی؟

خالّ عه باس به پیچه وانه ی خووی تایبته تی خو ی که وی ده چوو
 پی پی قار بی جوابی پرسیا ری دمر ووتان بداته وه، به هوی ئه وه ی
 که پرسیا ره که له خزمه تی خو شکردنی باسه که دا بوو، به
 لیویکی به بزه وه کوتی:

- ئه من له کن ئیسفه هانی سه رباز بووم. دوو سالی ره به ق
 له وی مامه وه.

بهو پييهی که هه موومان جگه له خالّ عه باس له بابته پيوهندي تهو وشه بهو شوينهی که له دنياي راس تيدا هه يه يه ک وينه مان له ميشکدا هه بوو، گويمان بو خویندنه وه به راورد کاریه که ی راگرت. به لام هه رچی زیاتر ورده کاری بو دهرکاندين زیاتر گومانمان له سهر راستی گیرانه وه کان له لاه پيدا ده بوو و ئاستی متمانه مان بهو خویندنه وه به راورد کاریه لوازتر ده بوو.

- چۆن بوو نه ده هاتيوه؟

- ئيزيان نه ده دايين، ماشين نه بوو. ده با به پيان دانیک رویشتباین چووباینه سهر ريگای تارانی. هه فته ی ماشينیک له تارانیرا ده هات، تهویش یا نه مانده زانی کهنگی ده گاتی یا جیگامان نه ده بوو.

- نا خاله ده چوو تارانی.

- ده چووی چی روله، له ویرا ده هات. ته تو چووزانی.

ئیره مان وه ک هه له یه کی نیو وتار لیكداه به لام هه له کان ههر به وهنده نه ده وهستان و ریچکه یان ده به ست.

- ته دی بو خه رچی چت ده کرد؟

- هه موو شتيكيان ده داينى. به لام پياو پوولى هه ده وى. ده گه ل عه جه ميكي بووينه برادره، زور زرنگ بوو، كوتى وهره ته گه ر مه ره خه سيان داينى ده چينه تاراني كارى ده كه ين.

- جا دوور نه بوو؟

- كور ه نه وه ل لا دوورى چى. لى سوارى ميني بووسى ده بووين به دوو ساعه تان ده گه يشتيني.

ئه وه به شه له گيرانه وه كه ي سى رپيانيكي پر مه ترسى بوو. ته گه ر پيكه نيباين تووشى شه رى داى كم ده بووينه وه. ته گه ر گومانمان له راستى گيرانه وه كه ي كردبا هه تا به ده ردى گاليله ي نه بردباين، ده ستى لى هه ل نه ده گرتين. ته گه ريش هيچمان نه كوتبا، ده با وه ك پيرى كى خه رفاو مه زه نده مان بو كردبا، يان ته وه يكه له به شى خو مان دا برى با و كوتبامان به شى تمان ده زانى. به لام كا كم به له خو بردوويى، له ئاست زانست و ميژوو، هه ستى به به رپرسيارى تى كرد و كوتى:

- جا خاله كوا وايه. خو به فرؤ كه ش له ئيسفه هانپرا بچى بو تاراني، هه تا هه ل ده ستى و ده نيشي ته وه ساعه تيك زياترى پي ده چى.

بابم كه به دلنيايوه به حياتى خو ي له مه راغه بو ته ولاتر نه چو بوو، بو يه كه م جار متمان ه ي به سه وادى ئيمه كرد و پشتى پي به ست.

- کاک عه باس کورّه کان راست ده کهن، ئیسفه هان له تارانئ
دوو ره.

چاوه پروان ده کرا ئه و قسه ی بابم، کاریگه ری شاراوه ی له سه ر
ده روونی خالّ عه باس زور بی. هه ربویه وه ک کاردانه وه یه کی
خیرا، هاوکات که خه ریک بوو کوله قه ندی وه ک شوینی
شاره کان له سه ر فه رشه که ریز ده کردن، به شیوه یه کی ئامال
قه لسی، کوتی:

- کورّه رۆله ئه تو زور سه یری! خو نه چووی، چووزانی. ئه وه
تارانه... ئه وه قه زوینه... ئه وه ش ئیسفه هانه.

ئهن به ش به حالی خوّم کاتی دیتم ئیسفه هان چوته باوه شی
قه زوین، هه ستم کرد خالّ عه باس خه ریکه به هه موو تاقه تی
خوی ده زانستی جوغرافیا ده ری. ده یه هوئ ئه ویش به
ده ردی گوی زهوی به ری که هه موو عومری، حاشای له
سوورانی کردووه و په نجه ره ی ماله که ی وه ک به لگه یه ک
داناوه که بیسه لمینی زهوی نابزوئ دنا ئه و په نجه ره یه بو
هه ر له سه ر جیی خویه تی.

دایکم وه ک شارازایه کی کارامه تر له ئه خلاقی خالّ عه باس،
بو ئه وه ی بارودوخه که ته شه نه نه ستینی و کورّه کانی به ده ردی
گاليله نه چن، خوی هاویشه نیو باسه که و کوتی:

- ئهري كاكه دهليين ئيسفههان زور خوشه، ئه ودهميش ههروا خوش بوو؟

- كچي خوشي چي! به قوريم گرت! هه ر دووسه د مال دهبوو نه دهبوو. دهيانكوت تازهي بوومه له رزه ليها تووه دهنه زورتر بووه.

ئهو كاته ههركه سيكي ديكهش له جياتي ئيمه با، ئاره زووي ده كرد گاليله بي و چيتر ئهو بيشه رميه له ئاست راستي قه بوول نه كا، ئه گه رچي پيوست بي ياساي نه نووسراوه ي گه و ره و چوو كهش پيشيل بكا. هه ر بويه به پشتيواني متمانه به خو بووني تازه لاوي هه لمدايه:

-حه ح! كوره خاله ئه وه دهليي چي! ئيسفههان چه ندسه د ساله شاره، نيوه ي تارانن ده بي.

پيموايه له و كاته دا خال عه باس په شيمان ببووه كه هه وه ل جار ولا مي پرسيا ري دمرووتاني داوه ته وه و بوته هوي ئه وه ي كه ئيستا غيره ت بكه ن ئانگژاي زانياريه كاني بن، چونكه به بي ئه وه ي سه ري بو لاي من كه له لاي راستي دانيشت بووم، بسووريني، به گوشه ي چاوي نيگايه كي سووكه ري ليكردم و فه رموي:

- رۆله ئەمن ئەودەمی که له ئیسفەهانی دەرک بە دەرک له کیتەله ماستی دەگەرەم، هیشتا دایکت له بابت ماره نه کرابوو. ئیستا ئەتۆ بەمن دەلیی ئیسفەهان کوپیه!

خال عه باس ئەوەندە بە زەبروزەنگ قسە یە کلاکەرەوہی فەرموو کہ بو ماوہیە ک ئیمەش دێدونگ بوین کہ لەوانە یە ئەو راست بی و ئیمە بەهەلەچووین. لە بابەت ئامادەبووانی تر نازانم، بەلام ئەو باسە دوا ی ئەو شەوہ بو ماوہیە کی دێرێژ بیری منی بە خۆی سەرقال کرد و لە هۆیە کی راست بو ئەو سەداسەد دلنیا بوونە ی خال عه باس دەگەرەم. ناکرێ کہ سێک، هەرچەند ناشارەزا، دوو سال لە شارێک بمینیتەوہ و تەنانەت ئاسایترین شتەکانی لە بیر چوو بیتەوہ.

بە فەرموودە ی پیشینیان، بەرخ هەمیشە لەبن سەوہ تەیدا نامینیتەوہ و راستی، رۆژیک هەر قوت دەبیتەوہ، ئەگەرچی بە هەلکەوت. بو من، راستی ئەو بابەتە، راست لە شوینی جی ناکۆکی وەدەر کەوت، ئەو کاتە ی وە ک ریبوار بەرەو تاران دەرۆیشتم. دوورونزیک کی قەزوین بیووم کہ لەپرا چاوم بە تابلۆیە کی قەراغ ریگا کەوت کہ لەسەری نوسرابوو: دان ئیسفەهان سی کیلۆمیتەر. بو چەند چرکە یە ک وە ک ئەوہی کہ داریان لەسەری دابم گێژ بووم و تەواوی وردە کارییەکانی ئەو شەوہم بە پیش چاوا داہاتەوہ. ئەوکاتە بەدلەوہ هەستم بە

قورسی مانای ئەو قسهی فارسان کرد که دهلین: (همه چیز را همگان دانند).

خال عه باسی بهسته زمان شاروچکهیه کی چکولهی نزیک قهزویتی به نیوی دان ئیسفههان، دهگه ل ئیسفههانی گهوره تیکه ل کردبوو، دهنه موو زانیارییه کانی راست بوون. ئەگه چی ههردوو لا حهقمان بهدهست بوو بهلام دهبی شوکرانه بژیروی خودای بین که له کاتی ژیانی بهو راستییهی نهزانی که بهریک حهق به وی بووه، دهنه به خاترجه می دهیکرد به بهیاننامهیه ک و له ملی سهگه بهره لایه کی ده کرد بو ئەوهی هه موو کهلین و قوژبنی شار لهو سه رکهوتنه ئاگادار بن له پاشان وه ک مامۆستایه کی لیزان و وه ک پیریکی دلسوژ، بو ماوهیه کی نادیار، سه رقالی ئامۆژگاریمان ده بوو. خال عه باس به جووره سه ودای ده کرد.

بو کهسیکی ئاسایی، چاوه پروان ده کرا سی سال ژیان له بارودوخیکی وه ها ناله باردا، زور شتی فیڕ بکا، یه ک له وانه بهرپرسیاریتی له ئاست بژیوی مال و مندال. بهلام له بابته خال عه باسه وه هه ر زوو مه علووم بوو که ئەو جووره چاوه پروانییه ته نیا مه زهنده ن و گوړانی هه لسوکه وتی وی، پیوستی به هاندهریکی به هیژتره یا لانیکه م جیاوازتر. هاندهریک که خال عه باس بهو قه ناعه ته بگه یینی که ناگری

هه تا سه، دلخۆش به تاقه په له زهوی به ربه رۆچکهی ئاسمان
و سی مانگا رهقان بی و ده بی ئیستا زیاتر هه ولّ بدا.

به خۆش حال یوه پاش ئه و هه موو چه رمه سه رییه، خودا پرۆحمی
به مال و مندالی کرد. حه وتوو یه ک نه بوو هاتبووه که پروداوه
نه خوازراوه که، بوو به هانده ریکی زۆر به هیز که وه هۆش بیته وه
و هه ولّ بدا هیندیک له هه ژاری بسله میته وه. ئه و هانده رهی
که خال عه باسی له و یاری خۆمالیه کرد که هه میشه تییدا
بالاده ست بوو. ئه و هانده رهی خال عه باس، جیاواز له هه موو
هانده ریکی، ته نیا هانده ر نه بوو، به لکوو بوی بوو به خالیک که
پیناسه ی به شیکی گرینگ له ژانی ده کرد و تا ئه و ساته
وه ک بیره وه رییه کی نه خوازراو له میشکی جه ماوه ردا ماوه ته وه.

خال عه باس هه میشه وه ک یاریکه ریکی هۆگری یارییه
خۆمالیه کان ده ناسرا، به تایبته دامه. هۆگرییه که ی تا ئه و
را ده یه بوو که هه میشه لۆچیک سه ره پیپی سی بوّ دامه،
ده گیرفانی پانتۆله که ییدا ئه و دیواو دیویان ده کرد و به قهت
دهنگی زهنگوله ی نیری، ئاگادار که ره وه بوون. (غه نیم) ی
سه ره کیشی ئه وه نده ی جیرانی ئیمه بوون، هه ر باهم بوو.
بابیشم له باری هۆگریوه له خال عه باسی دانده ما به و
جیاوازییه ی که باهم نۆر یسکی نیشی ده کرد. ته خته فیبریکی
هه بوو که له سییه چای کردبووه. دیووی ژووری که لووستر

بوو بۆ دامه‌ی تهرخان كردبوو، ديوى دهره‌وه‌ی كه نوسراوه‌ی له‌سه‌ر بوو بۆ نۆريسكین. له‌بابه‌ت هۆكاره‌كه‌شى ده‌يكوت:

- ديوى دهری نوسراوه‌ی له‌سه‌ره، كاك عه‌باس چاوى چاكى نابینی.

له‌كاتى دامه‌ كردندا هه‌ر كامه‌يان جوړيک ليى راده‌ما. خال عه‌باس پشتى له‌ ديوار ده‌كردوه، لاقیكى بۆ بن خوى خرده‌كردوه ئه‌وى ديكه‌ی ده‌چه‌قاند. ده‌ستى به‌ جغاره‌ی داويشته‌ سه‌ر چۆكى. جارجار مژيكي له‌ جغاره‌كه‌ی ده‌دا و له‌به‌ر دوو كه‌له‌كه‌ی كه‌ ئامبازى چاوى ده‌بوو، لاچاويكى ده‌قووچاند. ده‌سته‌كه‌ی ديكه‌ی كه‌ بۆ بزاونى داشه‌كان تهرخان كرابوو له‌كاتى چاوه‌روانى نۆره‌دا كونى لووتى پیده‌پشكنى. بابم فيگۆره‌كه‌ی جياواز بوو. بۆ لايه‌ك خوار ده‌بووه و ده‌ستىكى ده‌چه‌قاند. ده‌سته‌كه‌ی ديكه‌ی ئه‌گه‌ له‌ جولاندنى داشان ده‌بووه، ده‌بیرده‌ بن پيچوكلاره‌كه‌ی و نه‌رم نه‌رم سه‌رى ده‌خوراند.

ئه‌گه‌رچى ئه‌وه‌نده‌ی به‌بیری منه‌ خال عه‌باس هه‌ر دامه‌كه‌ر بووه به‌لام به‌وجۆره‌ی ده‌گيرنه‌وه، يارى سه‌ره‌كى خال عه‌باس له‌ پيشدا ميشين بووه و ميشين له‌ دلى ويدا پيگه‌يه‌كى تايه‌تى هه‌بووه. بۆ سه‌لمانديشى ده‌كرى بكوترى، هه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ خال عه‌باس دواى سى سال دووره‌ ولاتى و گه‌رانه‌وه‌ی

پرشکوی له ئاپۆرهی سهردانیکه راندا، به پیری سهری، ملی له میشین ناوه ته وه، بۆخوی به لگه یه بۆ بایه خی ئه و کایه ره سه نه، له دلی خال عه باسدا. هه لبه ت تا ئه و کاته ی بۆته بازه رگان.

به درێژایی میژووی هاوچه رخی ئاوه دانی، جگه له و چه ند ساله ی دواییدا، به حوکمی ئه وه ی که ده رکی مالی خال عه باس ته نیا شوینی گۆری ئاوه دانی بوو و ده کرا میشینی لیبکری، سی شت گری دراوی یه ک بوون: خال عه باس، ده رکی مالی خال عه باس و میشین.

هه موو پاییزان ده گه ل تفاق خرده کراوه و سه ری گیشان ده گرا، میشین ده ستی پی ده کرد. به بی ره چاو کردنی ته مه ن هه رکه س که لایه کی پیا بۆی هه بوو بچیته ده نۆره ی. ئه وه ی زۆری ده خویرا دیتبا به دوو که للا به شداری ده کرد. هه موو رۆژی پاش بانگی ئیواری، جه ماوه ر که للا به ده ست و قه ره پوول له گیرفاندا، به ره و ده رکی مالی خال عه باس ریچکه یان ده به ست. به لام کی پیشبینی ئه وه ی ده کرد ئاوا به رۆژیکی سی سوچکه ی میژووی ئاوه دانی به جاریک له یه ک ترازا بن و خال عه باس بیته له مپه ریک له سه ر ری گه شه کردنی یاریه خو مالییه کان.

دیاره ئه و رۆژه چاره نوو سسازه که تیدا وه رچه رخانیک له ژیا نی خال عه باس و ره وتی گه شه ی یاریه خو مالییه کان

روویدا، له سه ره تادا رۆژیکى ئاسایى بوو. به لام له راستیدا هه موو کاره ساتیک هه ر له رۆژیکى ئاساییدا ده قه ومى و دوواتر ده بی به رۆژیکى جیاواز.

ئه و رۆژه تایبه ته، خالّ عه باس به پى به رسمى رۆژانى قه دیم، ئه گه رچى ماندوو یه تی چه ند سالّ دوورى هه ر پیه بوو، ئه رکی میواندارییه تی یاریگای به جى هینابوو و جگه له خاوتکرده وه، ئاوپرژینیکى چاکیشی کردبوو.

هه ر له زوووه، خالّ عه باس هه ستى به خاوه ندارییه تی یاریگا ده کرد. قسه ی ده رۆیى و هه میشه بوخۆی مه لّا بوو. پاشمه لّا و نۆره کانی تریش به پى کاتی ئاماده بوونی یاریکه ران دیارى ده کران.

ئه گه رچى ئه وه یه که م یارى وه رزی خالّ عه باس، پاش چه ند سالّ دابران بوو، به لام به پى ئه و فشاره ی خستیه سه ر خۆی، ده کرى راده ی گرینگى ئه و یارییه هه ست پیه که یه ن. له وانه شه وه ک سه رچاوه یه کی بژیوی کاتی سه یری کردبى.

میشینکه ران هه موو به ریز وه ستاون و چاوه رپى نۆره ی خویانن. قه ره پوولّ به ریزداکراون و چاوه رپى ویکه وتنى که لاکان ده که ن. خالّ عه باس هه لّتروشکاوه و وه ک مه لّایه کی متمانه به خو، ویستى به یه که م هاویشتنى یادی سه رکه وتنه کانی رابردووی بکاته وه. به لام یه که م تاچه تی

کاک عه باس له پاش تره که یرا به شاری زانی و فیږی کاسبی بوو.

ئهم هه له یه تایهت به خال عه باس نیه و له ژیانی هه موو که سیکدا له و جوړه رووداوانه هه ن که وه ک خالیکی هه میسه بهرچاو، به دريژایي ژیانی خوډه نوینن و میژووی ژیانی پیناسه ده که ن. به لام ناکری باسی ژیانی خال عه باس بکه ی و خو له گیرانه وه ی ئه و رووداوانه پپاریزی. بو خال عه باس، گیرانه وه ی ژیانی شوږشگپری به بی وه بیرهیانه وه ی زیندانه که ی، ژیانی ده رویشی به بی وه بیرهیانه وه ی جهزم بوونه که ی و ده سپیکی ژیانی نویی وه ک بازه رگان، به بی وه بیرهیانه وه ی ئه و روژه نامباره که ی ناکری. هه رچه نده له ئاکامدا ئه و رووداوه ناخوشه بو ی بوو به هانده ریک تاوه کوو چیتر گیروده ی میشین نه بی و خه می بژیوی خو ی و مال و مندالی بخوا.

ئهو له پپرا دابرا نه ی له میشین چه خماخه ی بیرو که یه کی نویی له میشکی خال عه باسدا لیدا و هه ولیدا تواناکانی خو ی له بواری بازه رگانی تاقیکاته وه.

یه کیک له تایه تمه ندییه هه ره ناوازه کانی خال عه باس، گه شبینی له راده به ده ری به سه رکه وتنه کانی خو ی بوو. ته نیا که سیک که ده توانایدا هه بوو، لوړییه ک کوله که ی شه ققه باغی، به ریته ئاوه دانیه کی چل په نجا مالی و به فروشتنی ته واوی

هه ر له و ديه گه شبن بي، خال عه باس بوو. ده كرى بكوترى هه ر ته و گه شبنيه بوو كه واى ليكر دبوو به پيوست نه زانى خو به ورده كاريه كان و نه جامى كاره كانى، ماندوو كات. هه ر كه ده يوست كاريك بكا، به بي هيچ نه خشه ريگايه ك، ده بيرده بواري جيبه جيكر دنه وه. به شهوى پيلانى دارشت بيته بازه رگاني پيخور، به ياني كه ره كه ي جل و به ر كرد.

هه موو ئامرازي پيوستى باز رگاني پيخورى خال عه باس، توربينيك و كه ريك بوون. ده سمايه كشي قهرزي هه تا ئيواري بوو. ماست و په نير و روئي ئاوه داني به قهرزي هه تا ئيواري وه رده گرت و ده گه ل روض سيواى دها به سواري پيره كه ر به ره و شار جاله ده بووه.

ته و پيره كه ره ي خال عه باس، خاوه ن چيروكيكي تايبه ت بوو و له باري وه فاداري و ته مه گناسي، له ره خشى روسته م دانه ده ما. چه ندين سال بوو، به سه ري پيري، به به نندو سه رماش، بوى نه بوو رهنگي ته ويله ي بيني و ده گه ل ده سپيكي به فرو سه رما، به ره لا ده كرا. مه به ست ته وه بوو گورگ بيخوا، چونكه تفاق نه بوو بيده ني. به لام پيره كه ر زور خوراگر بوو. هه موو سالي، وه ك ته وه ي هه ست به قه يراني خوراك له مالي خال عه باس بكا، ده گه ل سه رما ده هات، غه يب ده بوو و كه س سوراغي نه ده كرد. به وه ي دلخوش بوون گورگ ده يخوا و له يه خه يان ده بيته وه، كه چي وه ك ته وه ي

به جهوت كهسان رايكيشن، ههركه ئهرز رهش دهبووه،
لهدهركي مالي خالّ عه باس قوت دهبووه.

ئهو سالهش پيرهكه خهريك بوو ملي رپيه بگري و برّوا،
كهچي به ئهوپهري سهرسورمانهوه سهيري كرد خالّ عه باس
خهريكه بو نيو تهويله خولقي دهكا. به چاوپوشي له ئامانجي
ئهو خولق كردنه و ئهوهيكه پيچهوانه ي سروشتي شهرتي
بووي ئهو ئازهله بوو، دهكري بكوتر ي سهودايه كي دووسه
براهه بوو.

به يارمهتي پيرهكه، خالّ عه باس چند وهرزي بهوجوره
تپهركرد. وردهورده كهچه تيگيشتنيكي له ههلسوكهوتي بازار
پهيدا كرد و خهريك بوو وهك چهرچي به دييانيشدا دهگهرا.
ئهگهچي له باري داهاتهوه خهريك بوو دهبووژاوه، بهلام
سروشتي تايبهتي خو ي وهك ههميشه رپگر بوو له
گهشهسهندي زياتر. پارچه كرداري لهناكاوي ههميشه له
ئاكامدا توشي گرفتيان دهكرد.

وهك ههموو شتي تر، بازه رگاني خالّ عه باس، سهه تايهك
و كو تايه كي هه بوو، به تريك دهستي پيكرد و هيشوو
تريهك، بووه هو ي كو تايي پيهاتني.

خالّ عه باس به حوكمي ئهوهيكه فيري بازار ببوو و دوست و
ئاشناي پهيدا كردبوو، به متمانه بهخوبوونيكي زورتر

هه لسو که وتی ده کرد. ورده سه ودای ده کردن و شوین و شتی تازهی تاقی ده کرده وه. هه میشه هه روایه، که سیک که خوو به شوینیک یا که سائیک ده گری، پاش ماوهیه ک متمانهی به خوئی زیاتر ده بی و جیاوازییه کانی له بیر ده چیته وه، به تایبته ئه و جیاوازییانهی سه رچاوه که یان میشکی نه خوئن.

کابرا مه جو حمهیه ک تری سپی به ئیشتیا هه لچنیوه به جوړیک که ده لئی ته مای نییه بیفرۆشی و بو جوانی دایناوه. خال عه باس لئی خوړ ده بیته وه. ده ست بو هیشوویه ک ده با بو ئه وهی ده نکیک لیکاته وه و تامی بکا که به هویه وه هیشوویه ک به رده بیته وه.

- کاکه ئه وه کیلوی به چهندییه؟

کابرای تری، وه ک ئه وهی هوکاری که لینی قوولی نیوانی تروپوز و گیرفانی دیتبیته وه، له پرا گری گرت و نه راندی:

- بو وا ده کهی با بم بو وا ده کهی؟ بو پرده دهیه شته کهی؟ تی ریای. هه مووت خه را کرد.

خال عه باس به بی ئه وهی هیچ بللی، هیشوو کهی له جیی خوئی داناوه و رووی وه رگیرا که بر وا.

- که رره کرمانجی سه گباب ئه وه بو خواردنی تویه!

به دلیلی یوه ټه گهر کابرا زانیبای بیستنی ټه ووشانه، موله تی چ کاردانه ویه ک ددها به خال عه باسی، قهت ټه و قسه یه ی له چولگه ش نه ده کرد.

خال عه باس که به و ته ی خو ی، هه ل بهت به و شه ی تایبه تی خو ی، به واتایه ک په رو شی یه کسان ی کومه لایه تی بووه، ټه و سوو کایه تی پیکردنه ی زور له دل گران هات، هه ربو یه ش به رده بیته سه رو گو یلا کی ټه و لایه نگره ی چینایه تی. تا ټه و جیه ی بو یکراوه به هه موو تواناوه دهنگی دوژمنی یه کسان ی، کپ کردووه و له و ریگایه دا تا که ئامرازی به رده ستی، یانی گوچانه که ی، به جوړیک تییدا وردوخاش کردووه که به شایه دی شایه د حالان، له ئاکامدا بو دهسکه چه قوش نه ده بوو.

واویده چی خال عه باس به و کاردانه ویه رقی چند سال به دبه ختی خو ی به کابرای رشتی، بو یه نیگه رانی ئاکامه که ی نه بووه.

- ټه من کاری خو م کرد، جا چ ده بوو با بی!

پاسه بان پیوه ربوون خال عه باسیان به تی هه لدان راپیچی شه ربانی کرد و کابرایان به که لاک بو نه خو شخانه گوازه وه.

- هه ر له بانگی نیوه رو یه را هه تا بانگی ئیواری کوتایانم.

ته نیا خالّ عه باس ده توانی کوتانیشی به شیوهی حیماسی بگيریتتهوه و به وه بیرهینانهوهی ئەو رۆژه بزه بێته سهر لیوی.

- لای ئیواری کابرایان به سه روگویی پیچراوی هینا به رامبهرم دایاننا. کوتیان ده بی رهزایه تی لیوه رگری دهنا ده چیه زیندانی.

لهو به شهی گیرانه وه کهیدا رهنگی پایوی مهسله تانی ده گرت و دهنگه زهلامه کهی نهوی ده کرد.

- کوتم کاکه رهزایه تی چی؟ ئەوه جنیوی به من داوه ئەمیش تیروپرم تیهه لداوه. ئیوهش هاتوون ئەمنتان گرتووه، دوو ساعه ته ده مکوتن، جنیوم پیده دهن، کوتانه کهم به کوتانه کهتان، جنیوه کانیش زیادی، ئیدی چیتان لیم دهوی؟

هاوکات که به دم و لیوی لاسایی شیوهی قسه کردنی به رپرسی شههربانی ده کردهوه به رسته یه کی به دهنگ کوردی و به ناوه رۆک فارسی، قسه کانی به رپرسه کهی ده کوته وه.

- چاولیکه غوربه تی یا رهزایهت میگیری یا میری زیندان.

بو که سیک که خالّ عه باسی ناسیبا، لهو کاتانه دا ته نیا شتیک که چاوه پروانی نه ده کرد، پاشه کسه کردنی بوو. ههلبهت پاشه کسهی ئیستراتیژیک جیاوازه.

- کوتم نایدهم ده چمه زیندانی. یه ک لهوی دهینووسی، هاته بن گویم کوتی: ئەتۆ سابقهت خهراپه، بچییه زیندانی تازه

نايه دهري. دووسهد تمهني بدهيه، رهزايه تيت بو وهرده گرم. تمه نيكم شك نه دهبرد. حاجيه ك له بازاری، دهيناسيم، به قهرز بوي دام.

له کوتايدا، هيچ شوينه واريك له و حيماسه ته ي سه ره تاكه ي نه ده ما و گيرانه وه كه ي تيكه لاوي سه ره له قانديكي بيهه ست ده بوو به جوړيك گويگري له باره ي ئاكامي راسته قينه ي چيرو كه كه، ده خسته گومانه وه.

له شههرباني كه هاته دهري، تازه به دهردی خوی زانی. سه روبني شاری پشكنی، به لام نه پيره كهری ديته وه نه تورينه كه ي. به يانی كه هاته شاری، خاوه ني گويدريژيك و باريك پيخور بوو، به لام ئيستا نه ته نيا گويدريژي نه ماوه، به لكو دووسهد تمه نيش قهرزداره. له و بارودوخه دا ئه گهر توانيباي بگه ريته وه دواوه، پيموايه بوخوشي بژارده ي زيندانی، بو بزيوي مال و مندالی، به باشر دهزانی.

- ئه وده مي زور بوو بابم. به ده كه يخودايان په نجا تمه نيان ده گيرفاندا نه بوو.

له ئاكامدا به نائوميدي به پيان ملي ريگاي گرت و گه راوه ئاوه دانی. ئه وشه وه ي به شهري دهسته ويه خه ده گه ل فكري مايه پووج بوون رور كرده وه و برياريدا تهركي بازه رگاني بكا. به يانی ههركه دهركي هه وشه ي كرده وه سروه هات و بوني

پیره کهر کهی بو هینا که هاتبووه و بهرامبهری حهوشه کهیان
چه قیبوو.

خالّ عه باس به دیتنی پیره کهر، کهوته دوورپیانیکی سهخت.

- کوتم: ئیستا چت لیبکهه نه تازه دهچمهوه شاری پیخورت
لی بارکهه، نه بو فروشتنیش دهبی.

بو ریزگرتن له ماندوو بوونه کانی، خالّ عه باس به لئینیدا زستانی
دایکاته ژووری. به لام ئیستا زوویه. به فر نه کهوتووه. له دهری
تیر دهخوا. با چهلی له دهری بی.

پیره کهر چه ند رۆژیک له دهوری ئاوه دانی سووراوه و
چاوه روانی خولقی خالّ عه باس بوو. که دیتی هیچ باس نییه،
رۆیی.

- ئه گهر خودا مهیلی لی بی، دروو زهر دکهت بو دهکا به
سه رین. بیخه بهر له ژووری دانیشتبووم، مام سه عیدی ئالانی
لیم وه ژوور کهوت. کوتی: چم لیده کهی؟ که ره کهم له سه
ریه توپیوه. کولیکم گوینز و میوژ پییه بیبهه بوشاری. ده لین
که ریکت ههیه دهیفرۆشی.

خالّ عه باس که یه کیک له گه وره ترین ههله کانی میژووی
ژیانی بو ره خسا بوو، کوتی:

- که ره کهم ده گه ل گارانی دییه. هه تا چایه ک ده خو یه وه و سه رخه ویک ده شکینی ده چم ده یهینمه وه.

له خوشی ئه وه هه له زی پینه ی، خال عه باس وه ک فیشه ک ده رپه ری و بو دیتنه وه ی پیره که ره که ی، هه ر باس که ی به شه قاویک ده بری. ده بی له و کاته دا زور په شیمان بی که هیوای بو قه پالی گورگ خواستی. له ئاکامی هه ول و ماندوو بوونیکی زور، پاش چند ساعت گه ران، پیره که ری له دم چومی دیته وه و باوه شی ته ماح و بووژانه وه ی به ملی دا کرد، چونکه په تکی له بیر چوو بوو.

که ری راکیش راکیش هیناوه و له بهر ده می مام سه عید نمایشی کرد. مام سه عید خولیکی به ده وری پیره که ردا لیدا و به بیمه یلی کوتی:

- کاکه ئه وه ده لپی به چندی؟

وادیار بوو مام سه عید چاوه ری ئه وه ی بوو خال عه باس شتیک بلی و ئه و بلی زوره نامه هوی. به لام خال عه باس به زیره کی ریگای هه لاتنی لی گرت و کوتی:

- خو به مهرقه دی شیخی قسه ی لی ناکه م. بوخوت وه کیل به، چهندت دانا، دانا.

مام سه عید که بوخووی خووی پیوه کردبوو و ویده چوو تازه
قسه که ی لی بوته کورده ناموسی، به خه یالی خووی ویستی
نرخیکی وای بلی که خالّ عه باس دلی بیشی و بلی نایدهم،
هه ربویه به مینگه مینگیک کوتی:

- کاک عه باس ده لیم که ره که ت زور پیره خو بکوژی هه
سه د تمه نی ده کا.

خالّ عه باس له خودا ویست، به بی ئه وهی وای پیشاندا که
شاگه شکه بووه کوتی:

- یه ک قسه شی لی ناکه م یاره بی خیری لی بینی.

مام سه عیدی بیچاره که کیش و مات بوو، دیسان هه ولیدا
خو دهرباز کاته وه.

- کاک عه باس ئیستا هیچم پی نییه بدده می. ده بی قهرز بی.

- کوره هیچ خو ت ناراحت مه که. ئه وه ده چییه شاری،
ئه گه ر شته که ت فروشت پووله که م بو بده به فلان حاجی،
دوکانی هه یه، بلی ئه وه قهرزه که ی عه باسی مروتییه. بلی
ئه وی دیکه شی بو له سه ر چاوم داده نیم.

به ناچاری مام سه عید پیره که ری وه پیش خویدا و رویی و
بووه هـووی ئه وهی که یه کیک له سه ر که وتووترین
بیره وه رییه کانی خالّ عه باس بخولقی.

- به سهري تو پيره كهرم والي قايم كرد كهره كرش بوخوي
پي سهير بوو.

پاش ئه و زنجيره رووداوه خال عه باس مهيلي شاري نا و
مه گهر به هه لكهوت دهنارووي تينه ده كرد و كوره كاني كه
ئيس تا جحيل بوون له جياتي وي، وه دوای كار و
پیداويسييه كان ده كه وتن. ژياني خال عه باس به و جوړه
به رده وام بوو تا ئه و كاته دهنگوي ئه وه بلاو بووه كه شار
شيواره و خلك ده يانه وي پادگاني شار تالان بكهن. ههر
ئه وه نده كورته دهنگويه، بهس بوو بو ئه وه ي ههستي
كيشه پي خوشي خال عه باس وه خه بهر بيته وه و خو بگه ينيته وه
شار.

پيوسته بو ميژوو پشتر است بكره ته وه كه خال عه باس به
پي ئه و زانباري يانه ي ئيس تا له ئارشوي نه خوشخانه ي شار
دهست ده كه ون، ده وريكي يه كجار كاري گهري له شوړشدا
هه بوو. يه كه م كهس بوو كه له تالاني پادگاندا تايه كي
گه وره ي ئارد به كو لي هينا وه ته ده ري، كه چي له ئاكامي
هرووژمي له راده به ده ري جه ماوهر وه بهر پيان كه وتووه، له
هوش چووه و سي په راسوي شكاوه.

ئەو گىرانهوئە، هېچ كات بەشېك لە بىرەوئەرىيەكانى فەرمى خال عه باس نەبوو و قەت قايىل نەبوو لە حزوورى خۆيدا باسى لىوئەبكرى. وەك گىرانهوئە كى دژبەر هەمىشە دەيكوت:

- كورە خو ئەمن ئاگام لەو بەزمەى نەبوو. چوو بووم سجيلى بگۆرمەو.

كەس مەيلى لىنەبوو باسى چۆنىيەتى سجيل گورپنەو بكات، چونكە وەك هەمىشە لە ئاكامدا وای سەر لى دەشيواند كە واش نەبا هەر دەيكوت وایە.

ئەگەرچى ئەو سروشتى كىشە پىخۆشى هەتا ئاخىر تەمەنى هەر دەگەل بوو، بەلام چەند سال دواتر شەرى هەژارى وای لىكرد سەرەراى ئەوئەى كىشە و ئالۆزى بالى بەسەر ولات كىشابوو، تەركى مەوتەن بكا و بو ئەوئەى كىشەى زگ چارەسەر بكا، لە كوورەخانە بگىرسىتەو. ئەو شوئەنى كە خولەكانى عىرفانى بەسەر كەوتووئى لى تىپەراند و تا ماوئەى ك پىيوابوو بوخۆى تەنيا سەرچاوئەى گىرانهوئەى هەموو كارە ناوازەكانىيەتى، بەلام دواتر هاتە سەر ئەو برۆاىەى كە بلى:

- ئەگەر خودا خۆشى نەويستى ژن و مندالىش لىت دەبن بە سىخو و لىرەولەوئى سوپت دەدركىنن.

کووره‌خانه تهنیا شوینیک بوو که چرکه‌چرکه‌ی کاته‌کانی گرینگ بوون. رۆژه‌کانی بوو خوڤلانندن و شه‌وه‌کانی بوو به‌خه‌به‌رمان نه‌ده‌بوون. هه‌ر ئه‌وه وایکردبوو هه‌تا ماوه‌یه‌ک، سروشتی خال‌عه‌باس تووشی شله‌ژان بیی و له‌ئه‌نجامدا کاردانه‌وه‌ی توندی هه‌بی.

له‌تاریک‌و‌پروونی به‌یانیرا که ده‌ست‌به‌کار ده‌بوو، له‌بن‌لیوان قسه‌ی ده‌کرد هه‌تا رۆژه‌له‌ده‌هات. ورده‌ورده که تاوبان خووش ده‌بوو ده‌نگی قسه‌کردنه‌که‌ی بلیندتر ده‌بوو. نزیک‌گه‌رمای نیوه‌رۆ، ئیدی نه‌راندن بوو. ناوه‌رۆکی هه‌موو ئه‌و سی‌قوناغه، جینو‌بوو که به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رس‌وره‌ینه‌ر تازه‌گه‌ری تیدا‌کردبوون و ئه‌و شتانه‌ی ده‌گرته‌وه که به‌جینودانی ئاسایی ده‌رباز ده‌بوون. نه‌یده‌هیشت داروبه‌ردیش بی‌به‌ش بی. هه‌رکه‌سیک به‌هه‌رجۆریک له‌و پیلانه‌دا به‌شدار بووه و بوته‌هۆی ئه‌وه‌یکه تووشی کووره‌خانه بی‌ت، پ‌ریش‌که‌یه‌کی به‌ر ده‌که‌وت.

خال‌عه‌باس که هه‌موو عومری رقی له‌خه‌وی پاش نیوه‌رۆیان بوو و به‌فیعلی ئا‌غایانی ده‌زانی، نیوه‌رۆیان سه‌رخه‌ویکی چاکی ده‌شکاند. پاش له‌خه‌و هه‌ستانی هی‌ور ده‌بووه هه‌تا رۆژی دواتر.

چەندجار بەربوونەوہی پیچ و کلاوہ ھەمیشە ئالۆزە کە ی و دە قورپی کەوتنی، وایکرد چیدی لەسەری نەنیتەوہ و بە بەئامانج گرتنی گۆری خیی، مالتاواپی لی بکا. وە ک جیگرەوہیە ک بو پیچ و کلاوہ کە ی لیچکە یە کە سکی لە سەری دەھالاند بو ئەوہی سەرپووت نەبی. یە کیک لەو دوو شتە ی کە بو بەرگ پۆشینی پیاوی، بە عەیب دەزانی. ئەوی دیکە، دەبەرکردنی کراسی بی کەوا بوو.

خال عه باس ئەگەرچی وە ک سالان نەمابوو و عەجەمی زۆر دەدیت، ئیستاش پییوابوو ھەرچی عەجەمە دەولەتە. کاریگەری بەرماوی ترسی ژاندرمان دە ناخی میشکیدا بی یا شتیکی تر، بە دیتیان لە ئانوساتدا دەگۆرا و دەبوو بە پیاویکی دیکە. ھیدی و لەسەرخۆ بە شیوہیە ک کە ھەر وشە ی حەوت قولتی دەدا ھەتا لە قورگی دەھاتە دەری.

خاوەن کوورەخانە کە ئەو روالەتە ی دیتبوو، ئاوا پیاویکی لەسەرخۆ و ھیدی، لەولاشەوہ شالیکی کەسک بە سەریوہ، ویدەچوو باوہری کردبی کە پیاوچاکە، ھەربۆیە زۆری قەدر دەگرت و لەکاران راویژی پیدەکرد.

خال عه باس کە بو سەلماندن خوی لە مەیدانی راستی و پاکیدا ھەموو ھەلیکی دەقۆزتەوہ، شازترین دەوری خوی ئەو رۆژە گیرا کە کاتزمیر دە ی بەیانی خەریک بوو شیلانگی

ئاوى له سهري شيړه كهى دهبه ست. به هوى ئه وه يكه
 شيړه كه ده قوولدا بوو، له سهري چوك دانيشتبوو و سهري بو نيو
 قولكه كه بردبووه خواري. له دوورپا ديتى كابراى خاوهن
 كووره خانه خهريكه به لاي ويدا تپه ر ده بى. خال عه باس به بى
 ئه وهى بزاني چ دهمه، يه كسه ر حاله تى نويزى گرت و واى
 پيشاندا كه خهريكى نويز كرده. كابراى عه جه م به
 سه رسورمانه وه به تهنشتيدا تپه ر بوو و كوتى:

- ماشالله ماشالله!! چه فرشته اى؟! حاجى التماس دعا.

پاش ته واوبوونى له و خو نواندنه، كوره گوره كهى كه له
 كابراى زياتر سهري سورما بوو كوتى:

- بابه ساعت دهى به يانى نويزى چى؟

خال عه باس به سرتيكي ئامال قه لسى فهرمووى:

- بيدهنگ به هه تيوه! نويز ساعتى بو چيه. ئه تو فيرى
 خو شورده وهى به له نويزى من گه رى.

ئو ريز و روانينهى كابراى عه جه م، وه ك ته نيا هو كاري
 سه لميندراو، ورده ورده كاريكرده سه ر هه لسو كه وتى
 خال عه باس و له ماويه كى كورتدا جبه خانهى له جنيو خالى
 بوو. وا چووبوو ده ناخى ده ورگيرانه كهى كه دواى دوو مانگ
 كه س خال عه باسى راسته قينهى له بير نه ما بوو. كاريگه ريه كه

به جوړیک بوو که ټو دهوره تايبه ته ی هه تا دواى ته و او بوونى کارى کووره و گه رانه وهشى هه ر گيړا. ټو کاته ی هه رچى له دى هه یبوو، جگه له پارچه زه وييه ک، هه مووى فروشت و هات بوو به جيرانى ټيمه. هه ر ټو سه رو به ندهش بوو که هه ستى شانازيکه رم به بوونى هه لکه و توويه کى ټاوا له نيو خزم و که سدا، وه کول هات.

پيشتر چند جارم زياتر نه ديتبوو، به لام ټو کات دلنيا بووم که قهت شالى به سه ره وه نه بووه و ټو ټوينه ی تازه گه رييه. هه ر وه ک دواتر که ورده ورده خاو ده بووه و ده هاته وه سه ر فوړمى پيشووى، بينيم شاله که ی غه يب بوو.

خال عه باس وه ک ټو وه ی چاوه روان ده کرا، له ماوه ی ټو خاو بوونه وه ی که به شيويه کى هه نگاو به هه نگاو پروويده دا، يه که م نمايشى خو ی له قوناغى سه رده مى نوئ، برده سه ر شانۆ و له و کاته وه تيژايى سرنجى منى خسته سه ر خو ی.

مانگيک نه ده بوو بيوينه جيران که چه خماخه ی سه ردانى کردنى ټيوارانى ليدا و هه تا له ژياندا ما بوو نه يه پيشت وه ر هزى بکه ين. وا راهات بووين که شوينى چاره سه رى کيشه کانى خال عه باس يش هه ر مالى ټيمه يه و ده بى به کيشه ی خو مانى بزائين.

وهك له بیرمه پاش کیشهی نیشته جی بوونی، دووهه م کیشه که هاته نیو ئه جیندای کۆبونه وهی ئیواران، پرسى قوربانیکردنه کهی بوو. هیشتا له ژیر کاریگه ری عیرفانی هاوردی بوو که بو پرس ورا هاته کن دایکم.

- ئیشاللا ئه وه به تمام قوربانی بکه م. خیری بابم.

دایکم له بابی خوئی برای نه بوو هه ر بوئه هه میشه ئه و کاکه ی له لا گرینگ بوو، به لام ئه و قسه ی کاکى زۆر وه به رچاو گرینگ نه هات، چونکه بابی وی نه بوو.

- خودا بو ت بگه یینیت.

خال عه باس وهك ئه وهی هه ستهی به و بیهه لویستییه کردبی، ئه و جار له بهر خوئی وه به بی ئه وهی رووی قسه ی ده گه ل که س بی، به لام به جوړیک ئاماده بووان بییسن کوتی:

- ئه ری وه لالا! با خیری دایک و بابم بی.

کاریگه ری ئه و قسه ناراسته و خوئی له سه ر دایکم، له کاریگه ری رووخانی یه کیتی سوقیه ت له سه ر بلوکی رۆژئاوا زیاتر بوو. به جوړیک دایکم، به پیچه وانیهی رۆژئاوا که هه تا ماوه یه ک به گومانه وه ده یانروانییه ئه و پرسه، به و په ری خیرایی هه لویستی گرت و به بی سرنجدان به باری ئابووری خال عه باسی، پالپشتی ئه و کاره خیرخوازییه ی کرد.

- ياره بي خودا بوت بگه ييني. وه لاهي زورم پيخوشه. ئيشاللا
چ ده كه يه ي؟

خال عه باس كه ديتي پالپشتيكي ئاوا به يزي له لايهن
دايكمه وه ليده كرى، نوتقى كراوه و ورده كارييه كاني خسته روو.

- ده لييم جوانه گايه ك بگه مي ئه ويش ئه و ژنه تيوه ده لي دايكم
مري، بام مري، نه مهيشتووه و ناهيلم.

- ئه يارو بو؟

- ده لي هه تا قهرزي ئه و زه مينه ي نه ده يه وه، كاري وا بكه ي
ئاور ده خوم به رده ده م.

كه نيوي قهرزي هات، بام قوت بووه و هه ر قوونه جو له ي
بوو بو ئه وه ي به جو ريك خو ده باسه كه ي باوي.

- جا كا ك عه باس خو مه جوور ني هينده فشار بوخوت ييني،
جوانه گايه ك بو؟ له قه ده رخوت. ئه گه ر نيشته ئه وسال مه يكه
چيه، با بو ساليكي ديكه بي.

ده و به ينه دا چاوو برويه ك له نيواني دايك و بامدا ئالوگور
كرا كه چي لي تينه گه يشتم.

- كا كه براژنيشم هينده ي دل چكوله يه، ده نا ئه وه ي بو چيه.
خي ره ئيدي با خيري دايك و بابي ئه ويش بي.

خالّ عه باس که ویّده چوو هۆشی له جییه کی دیکه بی، هه روا
که خه ریک بوو دهنکه دهسحیبه کانی ئەودیاوودیو
ده کرد، کوتی:

- پیاو بلی چی! کهس ده ژنان ناگا.

بابم که لکی لهو ولامه کورتهی خالّ عه باس وهر گرت و نۆره
قسه ی گرتە دەست.

- کورە جا کاکه ئەویش راست دهکا. به قهدهر تو به کاریوه
ماندوو بووه. نه چی بلیی ئەوه له بهر پوولّه کهی خووی وا دهلی.
خو به مەر قه دی هه زره تی غهوس، ئەو پوولّه م هه ر به
خه یالیش دانایه. به تو بی وه ده زانم به خوومه. ئەوه شکور
زه مینت پی کریوه. هه زی ده کهی ده سالی دیکه بمدهوه. خو
ئیمه مالمان بهش نه کردوو!

ئه گه رچی بابم مه بهستی راسته قینهی ئەوه نه بوو و ئەو
قسه یه ی له ترسی دایکم وه ک پاکانه یه ک کرد، به لام
خالّ عه باس ئەو هه له ی زور به باشی قوزته وه.

- کورە بابم ده زانم! له تو خاتر جه مم.

بووم پرسیار بوو که خالّ عه باس به راستی مه بهستی هه ر ئەوه
بوو یا خووی له گیژی دابوو، چونکه سه روسیمای بابم، له
دوور پرا دیار بوو، خه می پوولّه کهی به قه رز دابووی به وی،

هۆی ههوهل و ئاخری له دژایهتی ئه و قوربانیکردنه بوو. ئه و کات باهم و خالعه باس تازه ببوونه خزمی چاک و هاتوچۆیان زۆر ببوو و کاتی زۆرتر پبویست بوو، بو ئه وهی له یه کتر حالی بن و بو مالی دنیا، تخوون یه ک نه که ون.

ئه ورۆژه خال عه باس به بی ئه وهی له برپاری خوئی، سه داسه د دنیا مان کاته وه رۆیشت، به لام وه ک ناوه ندهی عه مه لیات، چه ندجاری دیکه به وه ده ستووره ی، له مالی ئیمه دانیشن هه بوو. هه لبه ت له مالی خو شیان دانیشن ده کرا به لام به هۆی ئه وه یکه هه رزوو توندوتیژی تیده که وت، کۆبوونه وه که بو مالی ئیمه، وه ک یاریگای بی لایه ن ده گوازاراوه.

له سه ره تادا شه ره که له سه ر بوون و نه بوون بوو. قوربانی هه بی یا نه بی، پرسه که ئه وه بوو. یه که م جار که خال عه باس ئه و پرسه ی ورووژاند، له لایه ن بنه مالّه وه کاردانه وهی زۆر درندانه ی لیکه وته وه و به توندی ئیدانه یان کرد. ده یانکووت ئه وسال له کووره خانه ی پشتمان شکاوه دووتمه نمان په یدا کردوو، چووی زه مینت پیکریوه، کۆلیکیشی له سه ر قه رزداری، قوربانی چی! کاتی که خال عه باس نه یه توانی بوو به پشتیوانی حاله عیرفانییه که ی قه ناعه تیان پبیینی، هاته مالّه ئیمه و وه ک باس کرا به وه مه رجه ی خیری دایکیشی بی، پشتیوانی دایکمی مسوگر کرد، هه رچه ند پشتیوانییه که ی دایکم دواتر به هۆی بۆله ی باهم جرجی تیکه وت و ئه و جوهری

شایانی هه‌یه‌تی قسه‌ی خالّ عه‌باس بوو، پیداکری له‌سه‌ر نه‌کرد.

خالّ‌عه‌باس له ژیر کاریگه‌ری باری ده‌روونی ئەوکاتی، قایل نه‌بوو بستیک پاشه‌کشه‌ بکات، به‌تایه‌ت که تووشی هه‌رکس ببوو ئەو نه‌قله‌ی بو کردبوو و هیوای به‌شه‌خیری ده‌دلی هه‌موو جه‌ماوه‌ر هاویش‌توو. ئەو باروودۆخه‌ چه‌قبه‌ستوویه‌ بو دوو چه‌وتوو هه‌ر ئاوا ماوه‌ و به‌ بی‌ هیچ تیکه‌ه‌لچ‌ووونیک‌یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌، له‌شکر به‌رام‌به‌ری یه‌ک وه‌ستابوون. بابم وه‌ک که‌سیک که‌ ئەو قوربانیکردنه‌ به‌ دلنیا‌یئوه‌ کاریگه‌ری راسته‌وخۆی له‌سه‌ری هه‌بوو، که‌وته‌ ناوبژیوانی و له‌ هه‌لیک ده‌گه‌را تاوه‌کوو خۆی به‌و سه‌ردی‌ره‌ پیناسه‌ بکا.

ئەو کات پاش چه‌ندین سالّ داب‌ران له‌ یارییه‌ خو‌مالیه‌کان، خالّ‌عه‌باس ده‌ستی به‌ دامه‌ کردبووه‌ و تاونا‌تاویک ده‌گه‌ل بابم بو‌ی داده‌نیشان. به‌هۆی سروشتی دامه‌وه‌، بابم چارووی له‌ ئاست خالّ‌عه‌باس که‌ ده‌پیشدا هیندیکی شه‌رم لیده‌کرد کرابوووه‌ و ناراسته‌وخۆ زۆر قسه‌ی ده‌کرد.

- کاک عه‌باس چاکیشی ده‌که‌ی!

- کو‌ره‌ به‌ مه‌رقه‌دی شیخی ئیشتیام لیبی، نایه‌لم ببزووی.

بابم قهت عاده تي نه بوو تاريفي كهس بكا به تايهت خال عه باس. به لام لهو كاته دا بوو ته وهي زه فهر به سه نگره ري به رگري خال عه باس به ري پيوستي بهو تاريفه بوو.

- ته ري كاك عه باس ده گه ل قوربانويه كه ي چت كرد؟

- ده يكه م ئيشاللا.

- ته دي مالي ده لين چي؟

بابم وهك ته ندامي فه خري و به رده وامي ته نجوومه ني چاره سه ري كيشه هه لپه سي راوه كاني ماله خال عه باسي، زانياري سه داسه دي له سه ر بابه ته كه هه بوو و ليره دا مه به ستي ته نيا خولقاندني كه شيكي له بارتر بوو پيناسه كردني خو ي بوو.

- مال ... خوارد. چ كارهن؟

لي ره دا ده ركوت كه تاريف كردن، وهك خالي لاوازي خال عه باس لهو بابه ته دا كاريگره نيه و بهو فه رمايشه ي پيشانيدا كه زور پيس سه نگره ري گرتووه. به لام بابم قايل نه بوو پاشه كشه بكا و له سه ر ئامانجي خو ي پيداگر بوو.

- ته ري بوو نه چين سه ريكي كاك سمايلي بده ين. ته ورؤ مه ره ته ستوريكي هينا بوو، ماشه للا ده تكوت كه له. دوسته، مايه مان بوو داده ني.

خال عه باس که تا ئه و کاته بابمی وه ک یه کیک له سه ربازانی له شکر ی دژ بهر ده ناسی، به و پیشنیاره تووشی شوک بوو، به جوړیک سه ره تاي دوو رسته ی تیکه لاو کرد و له پیشدا ویستی هه لویستی رابردووی بابمی وه بیر بیئیته وه، به لام هه ر ئه وهندی کوت که (ئه تو نه دده کوت)، و دواتر رسته که ی گوړی و کوتی:

- کاکه مه رم بو چیه؟ ئه من جوانه گای ده کرم.

له شیوه ی کوتنه که یرا ویده چوو زور پیداگر نه بی، ئه گه رچی بابم وه ک ئه وه ی قسه ی وی هه ر نه بیستی، ئه وه ی بوخوی مه بهستی بوو، وه ک بابه تی سه ره کی خستییه وتووئژ.

- کوړه کاری وه ی نیه! ئه تو وه ره بیینه، بزانه چون دلت ده یگری! زه لامیکه...

له دریژهی تاریفاته که یدا په ریوه سه ر بابه تی ئایینی و قسه ی ماموستای له باشر بوونی مه ر، وه ک به لگه هیئاوه. ته نانه ت به ئاماژه به وه یکه ئینسانی نه دار بو ی هه یه که له باب قوربانی بکا، مه ری له پیش چاوی خال عه باس هینده زه لام کرد که یه کسه ر قه ناعه تی پی هیئا ده سته رداری جوانه گا بی.

هه رچه ند بابم به ئامانجی خو ی که پیشگرتن له قوربانی خال عه باسی بوو نه گه یشت، به لام وه ک ده لین زه ره ر له

نيوهشپرا بگهريتهوه ههر قازانجه. لانيكهم خالّ عه باس
 ٽه وهندهى ديكه قهرزدار نابى.

ٽه وهلسهفهى زهرهه و نيوه زهرهههى بابم بو ٽه وهى ده بوو
 ده گه ل بنه مالهى خالّ عه باسى دانوستاندنى له سهه بگرى.
 هه ربويه بابم وهك بهرپرسياريتيكي نافهرمى شانى وه بهردا و
 بو وتوويز و ههلسهنگاندنى، دوور له چاوى خالّ عه باس،
 سهردانىكردن. ٽه گه رچى ناوه روكى بهرنامه پيشنيار كراوه كهى
 بابم بو من ديار نه بوو، به لام ويده چى ههر به وهلسهفهيه
 قه ناعه تى پى هينابن. هه رچهنه بو خوشيان لييان سوور بوو كه
 ٽه گه ر خالّ عه باس كوتووويه تى قوربانى ده كه م، ههر ده يكا،
 كه وايه ٽه وه كه لهى بابم ٽام اژهى پيكر دووه ده توانى
 جيگره وهيه كى باش بى.

به وه جو ره هه ول و مان دوو بوونه كهى بابم تا رادهيه ك
 سهه كه وتوو بوو و قه ناعه تى پى هينان كه وهك ياريه كى
 دووسهه براوه، به كه له كهى بابم رازى بن.

كه ل كر درا و له مه راسمى كى پرشكو دا به ٽاماده بوونى
 ده روجيران نمايش كرا. زانيارى ته واوى له سهه بلاو كراوه به
 جو ريك كه م كهس له وه گه ره كه هه بوو كه نه زانى خالّ عه باس
 ئيشاللا ده روژى ديكه قوربانى ده كا. ٽه وه چهنه كه سهه ش كه
 به ههر هوپه ك ٽا گادار نه بوون، ده يانتوانى له وه چهنه روژهيدا

که هه تا جیژنی قوربان مابوو، به تیپه ربوون به کۆلانه کهی ئیمه دا زانیاری ورد وه دهست بخهن. هه لبهت هیچ نوسراوهیه ک یا شتیکی له و چهشنه نه بوو هه تا زانیاری بداته ریواران. له راستیدا ئه وه که له کهی خال عه باس بوو که به دریژی رۆژ له ده رکی مالییان ده به سراوه به پاساوی ئه وه یکه چه وشه که پیس ده کا. له وانیه هه ر واش بووبی، به لام که ل ئه گه ر که ل بی ده توانی کۆلانیس پیس بکا. ئه گه رچی ئه و که له ی ئه من دیتبووم ده توانی سی مانگیس به بی ریان بله وه ری، به لکوو په راسووی بشاریته وه.

رۆژ و نیویکی مابوو بو جیژن کاتیک به کۆلاند تیپه ربووم و به پیچه وانیه ئه و شته ی چاوه روانم ده کرد، مه ر نه مابوو. کاتیک ئه و رووداوه م ده گه ل دایکم هینا به رباس، به سه رسورمانه وه کوتی:

- ئه یارۆ! بوخویان نه یانکوژیته وه به ئیمه شیان نه کوتبی!

ئه و کاردانه وه ی دایکم زۆر جیاواز بوو له و شته ی پیمو ابوو له و جو ره کاتانه دا مه زهنده ی بو ده کری، بو وینه دزرابی. به لام ئه من وه ک مندالیک زۆر له دنیای سیاسهت ناشاره زا بووم و هیشتا هه ستم به پیگه ی قوربانی و به شه خیر له کیشه کۆمه لایه تییه کانی ناو کۆمه لگای کورده واری نه کردبوو.

یه که مجار بوو که دایکم به هه والیک له زمانی منه وه، ئاوا هه ستیار ده بی و پیداگرانه له چۆنیه تی هه واله که ده کۆلته وه. سرتو خورتی ئه و ئیواره یه ی ده گه ل با بم وادیار بوو به قه ناعه تی نه گه یان دبوو، به تاییه ت که ئه و ئیواره یه خال عه باسیش دیار نه بوو. هه ربویه ده گه ل مال نووستنان چوو ده رک ی مالی خال عه باس و گوئی به ده رک وه نا بو ئه وه ی ده نگیک بیسی که مه زنده که ی پی پشتر استکاته وه. کاتیک هاته وه له ولامی پرسیاری بامدا ئه وه نده ی کوت:

- چرایان دایسی به لام هه ست و خوستیان نایه.

بام ئه و جار هاتبو وه سه ر باری که یخودایه تی و چهنده مه زنده ی به قازانجی خال عه باس خسته روو. وه ک: چت لیداون مالی خویانه! کابرا پی خۆشه ئاوا قوربانی ده کا به توچی! یا خو ئه تو که یخودای کابرای نی... به لام دایکم وه ک کاردانه وه یه کی خیرا بامی به ته وای چه ک کرد و له وپی دانا.

- ئه تو ده نگی مه که مه! ئه و به زمه هه موو ده بن سه ری تو دایه. چووی ئه و دیله مه ی مونه ت هاندا له سه ر کاکمت کرده که یخودا، ئه لانیش له ئاست وی فزه ی نایه.

ئه گه رچی بام هیچی له دوو نه هات و به هه ر هویه ک نه یویست دم به دمه ی ده گه ل دایکم بکا، به لام ئه و

پاشه كشهيهى بايم، ويده چوو له لايهن دايكمه وه وهك هه لكردنى گلوي سهوز، بو پروبه پروبوونه وهى يه كلا كه ره وه ده گه ل خالوژنم، نه ژمار كرابت، چونكه ده گه ل بلاو كردنه وهى به شه خير له روژى دواتردا و راست ده چوونى مه زنده كهى، دايكم، ده ستى كرد به بلاو كردنه وهى پروپاگانداى زههراوى له دژى نه و خيروخيراته. سه ره راي زور شتى گرینگتر، تيزايى گازنده كانى دايكم، كه وتبوو سه ر رادهى قورساى به شه خيره كه، به جوړيك له هه ر وتوو يژيكا ده پيشدا نه وهى وه بير كه سى به رامبه ر ديئاوه.

- به قه د لاگونيكى چه رمه چه قالته، ده كاغه زى پيچاوه! نه وه به شه خيري بو خوشكى هيئاوه!

دايكم وهك ته نيا خوشكى ماوى خال عه باس كه دراوسيشى بو، چاوه پروانى نه وهى ده كرد كه لهو بو نه يه دا نه ته نيا به شدار بى، به لكوو فه رمانيشى به ده ست بى، به تايبه ت پاش نه و پشتگيريهى كه لتي كرد بوو. به لام به پيچه وانه، نه وه دژبه رى سه ركى نه و قوربانى كردنه بوو كه له ئاكامدا جله وى گرته ده ست و به جوړيك جيبه جيبى كرد كه چه خماخه ي شه ريكى ساردى چه ند ساله ي ليئا.

نه و شيوه قوربانى كردنه، له ئاكامدا پيگه ي سياسى دايكمى زور به هيز كرد به تايبه ت كه ده ركه وت جگه له و ده دوازده ماله ي

دراوسیمان، کهسی تر به شه خیری خالّ عه باسی نه بینووه. به رهسمی کورده واری ئه و جوړه کاتانه هه موو کهس په نجهی تۆمهت بو لای خزمی خیزانی راده دیری.

له وانیه ئه من ته نیا کهسیک بووبم دواتر توانیام ئه و تۆمه تانه ره که مه وه و ئه و شه ره سارده له سه ره تا کانی هه لگیرسانی بکووژینمه وه، به لام کهس گوئی نه ده دامی کاتیک ده مکوت: ماله خالّ عه باسی مانگی کیشه بوئی گوشتی برژاویان له مالی دی.

ته نیا شتیک که دهیتوانی له زهبری ئه و شه ره سارده که مکاته وه، دووری بوو. به خو ش حالپوه بو به هاری ئه و ده رفه ته ره خسا و خالّ عه باس به دووباره چوونه وهی بو کووره خانه. بووه به کاکي دایکم.

به هوئی بارودوخی ئه و کات، کوپه وی جه ماوهر بو کووره خانان، زور بهرچاو بوو. ئه و کاره ته نیا سه رچاوهی داهات بو به شیکی زوری کو مه لگا ئه ژمار ده کرا. خالّ عه باس ئه و ساله ش چووه کووره خانه ی و سالی دواتر و ساله کانی دواتریشی به لام ئیدی راهاتبوو. تیر به دلی خو ی عه جه م دیتبوو و هیچ شتیک توانای ئه وهی نه بوو گورانکاری دهروونی گه وره ی تیدا ساز بکا.

چەند سال ھەلاتھەلاتی بێحەسانەو، قەناعەتی پێھێنابوو کە ھەتا مندالی لە دەورووبەری ھەییە، دەبی تە کبیریک بو پیری بکات. ھەر نەبی خانوویە ک پیکەوہ بنی. ھەر بۆیە لەناکاوئیک، بریاریدا خانوو ساز بکات.

بە بیستنی ئەو بریارە، کەسانیک کە بریارەکانی خال عه باس، راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ کاریگەری لەسەریان ھەبوو، کەوتنە راویژر. لەو بەینەدا خال عه باس ئەرکی پێوہندی نیوان ئەو دوو گروویە لەسەر شان بوو. ھەرشتیک لە مالی خویان وتووئیزی لەسەر دەکرا، بو سبەیی ئیواری لە مالی ئیمەش سەرلەنوێ دەخراوہ بەر باس. راوہوچوون زور ئالوگور کران، بیخەبەر لەوہیکە ئەو بوچوونانە بو خال عه باس، دەوری مەجلیس خۆشکردنیان دەگیرا و بوخوی لەمیژر بوو ھەموو قوناغەکانی پرۆسەکە ی دارشتووہ. بەشی ئەو کەسانە ی کە بریارەکانی خال عه باس، راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ کاریگەری لەسەریان ھەبوو، دواتر، تەنیا شەرەچەقە بوو بو رازیکردنی خال عه باس بو نەرمی نواندن و ئەنجامدانی ھیندیک ریفۆرم.

پاش سەنگ و سووکیکی زور، بە رەزامەندی خال عه باس، وەستا رەحیم بانگھێشت کرا بو ئەوہی ھەتا سەرما نەھاتووہ، خال عه باسی دامەزراو بکا. خال عه باس کە پێیوابوو شانازی بە جەماوہر داوہ کە خانووی سازدەکا، دەگەل گەیشتنی

وهستاره حيم ههر له ريوه قسه يه كلاكه ره وه ي خو ي ده گه ل
کرد.

- وهستا گویت لیبی ده لیم چی! زیاترم لیوه رگره و به دلی
منی بکه. ئیدی به مه رقه دی شیخی، موده و مۆته م لی دانیه وه
نایه لم خستی له سه ر خستی دابنیی.

وهستا به مودی ته وکاتی که وهستا و شاتر و شو فیر تاکسی
ئاغایه تیان ده کرد، پیو ابو و ته و کارهش ههر به و روانینه ده کا،
به لام به و زه بره ی خالّ عه باس نیشانیدا هیچی پینه ما،
سه یر کردنی خالّ عه باس نه بی.

- چاوم بو لیده که ی، هه روایه ئیدی! خو به ماچم بو ناکه ی!
ته گه ر پیته ده کری بلی ده یکه م، نوکه ریشته ده که م. ته تو
وهستای، له شته که ی ده زانی، پیمخوشه شته که م وا بو بکه ی،
سبه ی ئیرادی له من نه گرن، نیوی بابم نه هیئن بو وهستای
گرتوومه. ده نا ته من له سه ر دلی توّم، چونی چاک ده زانی
ئاوای دانی. پیاو نابی هیندهش جوابی ژن و ژالان داته وه...

ویده چوو وهستا کوتوپر تووشی حه به سان بووبی و له
کاردانه وه ی شیاو دردو نگ بی، چونکه ده گه ل کو تایی پیه اتنی
وتاره که ی خالّ عه باسی، پری به گیچه که داگرت و به بی
ته وه ی هیچ بلی، ده ستیکرد به کیشانی نه خشه که ی له سه ر
ئه رزی.

وهستا ره حيم خهريك بوو به ئيشتيا ئه رزه كه ي دهنه خشاند و
هاوكات به شينه يي ورده كارييه كاني باس ده كرد، كه له پرا
خالّ عه باس كوتى:

- وهستا كوتت ئه وه كوي بوو؟ ئه وه ي ئه و قولينچكه ي؟

وهستا وه ك ئه وه ي به زوري ملت سوراندبي، ئاورپكي له
شويني ئامازه كراوي خالّ عه باس داوه و زور به بيمنه تي كوتى:

- ئه وه چيشخانه يه.

- مدبه ق؟

- نا چيشخانه.

- هه ر هه وه ئيدي! ئه دي بو له وييه؟

وهستا كه ديتي ئه و ولامه كورته به شي خالّ عه باس ناكا و
پيوسته زياتري بو شيكاته وه، دهستي له گيچه كه ده رهينا و
رووي له خالّ عه باس كرد.

- ئه دي له كوي بي باشه؟

- بوم له هه ساري دابني.

به بيستني ئه و قسه يه نه ك هه ر وهستا ره حيم، به لكوو هه موو
ئاماده بووان چاويان برييه خالّ عه باس.

- کاکه چیشتخانه چوَن له هه ساری دهبی! خو ئه وه جیی ته دووری نییه جیی قاپ و که چکانه.

- چیشتخانه چوَن له ژوووری دهبی! ئه وه سبجهینی چوار میوان له و ژوووری دانیشن، دهنگی قاپ و که چکان هات، لیم به ئیراد ناگرن. نالین سه گباب خیریه، دهسه لاتی ژن و منداله که ی نییه.

بابم که له بن سییه ری راهه ستابوو و خه ریک بوو دوو که لی به با ده کرد زور به تیرادیوی کوتی:

- کوره وهستا به قسه ی مه که. خانووه که ی سه قهت ده بی.

به لام، خال عه باس زور له سه ر قسه ی خو ی پیداگر بوو و به سویندی تایبه تی خو ی که له ئه گه ری هه ر شتیکی پیچه وانه هه لالی دنیا یه ی له خو ی هه رام ده کرد، هه ره شه ی کرد له روودانی هه ر پارچه کرداریک که به دلی وی نه بی. به و شیوه یه، چیشتخانه هاته هه ساری و ده رفه تی هه رجوره ناره زایه تی ده برینیک له ئاماده بووان گیرا.

به دلنیا یوه ئه و په ری چاوه پروانی وهستا ره حیم بو داواکاری سه یروسه مه ره هه ر ئه وه نده بوو و کاتیک دواتر ئاستی جیاوازی بیر کردنه وه ی خال عه باسی دیت سه ری سوپما.

- وهستا ئاودهسته که ی گه و ره بی. پیاو جار جار شتی لی داده نی.

وهستا ويّده چوو له كاردانه وهى سهيرترى بترسى هه ربؤيه به پاريزه وه كوتى:

- كاك عه باس زه مينه كهت زوره، ده لّي عه مباريكت بو له و سهري ساز كه م.

خالّ عه باس كه خهريك بوو وه ستاي رام ده كرد و به دلي خوئ هه لّيده سوړاند، به شيويه كي متمانه به خو كوتى:

- خه رجي زيادى لي ناكه م، هه ر ئاوده سته كهى زه لام ساز كه ته واوه.

وهستا يه ك و دووى لي نه كرد و هه موو فه رمائشه كاني خالّ عه باسى ته واو برده بواري جيبه جي كردن. نه خشه كيشرا، بناغه تيكر، ديوار هه لاچوون و كار گه يشته داره پرايه. لپره دا بوو كه يه كه م نيشانه كاني دژايه تيكي قورسى ناوخويى، له مالى خالّ عه باس ئاشكرا بوون.

له وه تى كور گه يبوونى و كاسبان ده كرد، خالّ عه باس ده سه لاته كهى له كزى دابوو. سه رچاوهى دارايى وه ك گرينگترين كارتى فشار له ده ستي چوو بووه ده رى. ته نيا ئامرازى به رده ستي كه تا راده يه ك ده يتوانى كاريگه ر بى، زيړه و زمانه شره كهى بوون.

خانوو ساز کردن مهیدانیکی گرینگ بوو تا کوو خالّ عه باس،
را دهی کاریگه ری ته نیا ئامرازی به ردهستی له قوناغی نویدا،
تاقی بکاته وه. هه رچی خالّ عه باس بوو ده یکوت:

- هه لالی دنیا هم لی حه رام بی، ئاسنی ده خانووی هه لئا کیشم.
نو ره ی ئه وهیه به سه رمدا برووخی. ئه وانه ته ماحی میراتی
گرتوونی، ده یان هه وی بمکووژن. ده نا ئه تو ئه گه خانووت
ده وی، ئاسن ده لی چی و دار ده لی چی.

هه تا شه ری قسان با، به دلنیا ییوه که س بو ی نه بوو سه نگه ر به
خالّ عه باسی چۆلکا. به لام توانا کانی خالّ عه باس له شه ری
نه رمدا هیشتا به چاکی تاقینه کرابوونه وه. بنه ماله که ی به
هه ست پیگردنی ئه و که لی نه تاقینه کراوه، زور ناجوامیرانه به
شه ری نه رم رووبه رووی بوونه وه و بو ماوهیه کی رانه گه ییندراو
لیی لالووت بوون. مانیان گرت و خو یان له هه موو
هاو کاریکردنیکی بوارد.

خالّ عه باس وه ک ئه وه ی له پیشدا خو ی ئاماده ی هه موو
ئه گه ری ک کردبی، به شیوهیه کی گالته ئامیز باسی راو بوو چون
و به رنامه ی خو ی، بو دایکم ده کرد:

- ئیدی وه ده زانن ئه گه دمیان لی هه لموو ساندم، ئه وه ...
پی ده چی. کچی به مه رقه دی شیخی سبجهینی ده چمه

مهلیکهندی خاوه ریک داران دینم. پیتوایه ئه لحن ئه من
جوابی ئه و دمسه گه ی ددهمه وه.

بو من مهلیکهندی پرسیار بوو که ده بی کوی بی، بو دایکم
کاردانه وهی شیاو به ئه و قسه ی خالّ عه باسی. له ئاکامدا ئه و
رۆژه هیچمان به ولامی پرسیاری خوومان نه گه یشتین.

بو سبحهینه که ی تازه له قوتابخانه هاتبووینه وه و خه ریکی
خواردنی جه می نیوه رۆ بووین که خالّ عه باس به بی هیچ
ئاگادار کردنه وه یه ک، سه ری به ژووری داگرت:

- خه جی کوره کانم بو بنیره ده ری، داران داده به زینم.

به و پییه ی که له مانای دابه زانندن دلنیا بووین، به په له په ل
نانمان خوارد و چووینه ده ری بو سه ر زه وی خالّ عه باسی که
هیندیک له سه رتر بوو. هه تا نیوه شه و، یارمه تیکی چاکمان کرد
و له و رۆژه را تیگه یشتین که دار دابه زانندن یانی ئه وه یکه
ده بی پاکیشان که یین. به شداری ئیمه وه ک خوشکه زا هه ر
لیره کوتایی نه هات و هه تا دوا قوناغ به شیوه یه کی به رده وام
به شداریمان هه بوو. هه رچه ند بنه ماله ی خالّ عه باس دواتر که
له کاریگه ر نه بوونی مانگرتنه که یان دلنیا بوون، ورده ورده به
هیوای هیندیک ریفوورم. مانگرتنه که یان شکاند، به لام وه ک
ده ر که وت، زورترین کاریگه ری مانگرتنی بنه ماله ی
خالّ عه باس، له سه ر ئیمه بوو.

ههروا که خانوو دانانی قوئاغ به قوئاغ، به پئی نه خشه رینگای خوئی ده چووو پیشی، ترسی بنه مالهی ئیمهش له قوئاغی گلّه بان زیاتر ده بوو. هه موو سه داسه د دنیا بووین که خالّ عه باس دنیاخه رابی، بو کاریکی ئاوا، کریکار ناگری و وه ک نوکه ری خوړایی، به ئیمه ی ده کا.

رۆژی ههینی دیاریکراو، وه ک رۆژی پشووی قوتابخانه، پیمه ره به دهست، چاوه رپی ئه مری خالّ عه باس بووین، تاوه کوو گلّه بان دهست پیکهین، که چی خالّ عه باس دیار نه بوو. له ئه نجامی پرسیار و ولام ده رکه وت که خالّ عه باس به دوا ی لودیری شاره وانیدا رۆیشتووو که دوور له چاوی بهرپرسان، بیهینی و به نیسکه پوولیک، کاری سی رۆژی ئیمه ی پی بکات.

به هوئی خوشحالی رزگار بوون له و بیگاریه بی یا هه ر شتیکی تر ئه و کاته بو یه که مجار هه ستم به بوونی هیندیک زرینگی له ناخی خالّ عه باسدا کرد، ئه گه رچی دواتر زور به توندی پاشگه ز بوومه وه.

پاش تاویک رامان و چاوه پروانی به نه ره ی لودیر وه خو هاتینه وه و بو دیتنی لودیر و خالّ عه باس له سه ر پی چه قین. له و کاته دا ته نیا شتیکی که به جوړیکی جیاواز وه بهر چاو دههات، خالّ عه باس بوو که به نیوه بزیه ک له ته نیشته

شۆفیره که دانیشتبوو. ههستی راسته قینهی خالّ عه باس نازانم، به لّام به مه زهندهی من، ههستی سه ددامی هه بوو، کاتیکی له سهر تانک دانیشتبوو و به نیو ئاپۆرهی سه ربازاندا تیپه پر ده بوو.

ده گه لّ گه یشتیان بو شویتی مه به ست، خالّ عه باس گورجیک خۆی فریدا خواری. وه ک ئاغای سهر خه رمان دهستی ده بهر که له که ی نا و خه ریکی ورده ئه مران بوو. له بهر نه ره ی لۆدیر، دهنگ نه ده گه یشته دهنگی، هه ر بو یه خالّ عه باس له و کاته دا به که لّک وه رگرتن له زمانی ئاماژه، خه ریکی ده برپینی بیرو که کانی خۆی له بواری ئه ندازیاری بو شۆفیره که بوو. شۆفیریش که به دلنیا ییوه خه ریکی که لّک وه رگرتنی بی مۆلهت له که ره سه ی حکوومی بوو، خیرا خیرا سه ری بو ده له قاند.

که لۆدیره که یه که م که چه گه گلی برده سه ری، دلنیا بووم رۆژیک بیگاریم له کۆل بوته وه. که چه که ی دووهه م، هیوای زۆرتری پیبه خشیم. ده گه لّ که چه که ی سیهه می له سهر بانی رۆکرد، بهوی دیتم، سه داسه د دلنیا بووم ده بی دوو هه وتووی دیکه، بیگاری خالّ عه باسی بکه م. داره رای کۆشکه خنجیلانه که ی خالّ عه باسی به رگه ی قورسای گله بانی لۆدیری نه گرت و دارما. نه ته نیا داره رای تیکرماند، به لکوو لایه کی دیواریشی ده گه لّ خۆی برد. له ماوه ی چه ند خوله کدا، هه موو

هيوای حهسانه وه لهو خانووبه ره و ههستی من به دیتنه وهی
زیرینگی له ناخی خال عه باسیدا، له بیر چوونه وه.

هیشتا ته پوتوۆزی ئەو دارمانه نه نیشتبوو هه که زیره و هاواری
ژن و مندال به رزبووه. ئەگه رچی ئەو دارمانه به خوشحالیه
هیچ زهره ری گیانی به دووه نه بوو، به لام کۆله کهی ئابووری
خال عه باسی تیکشکاند و چاو پروان ده کرا تووشی قهیرانیکی
سهختی بکا.

پاش نیشتنه وهی ته پوتوۆز و هاواری خانوو رۆ و کاکه رۆ،
جه ماوه ر کهوتنه سه رکۆنه ی سه ره کیتیرین به رپرسیاری ئەو
خه ساره گه وره یه. دیاره به هه ر که لینی کدا لیت روانیبا، ته نیا
دهستی خه تاباری خال عه باس تیدا دیار بوو. ئەندامانی
بنه ماله وه ک ئەوهی به رپرسیاریتی لومه کردنی خال عه باسیان
له نیوانی خویمان دابهش کردی، هه ریه که وه له هیلیکرا هیرش
بو دینا. سی له سه ره کیتیرین هیله کانی هیرش بریتی بوون له:
چیشتهخانه ی له حه سار، سه ربانی داره راکراو و لودیر بو
گله بان. هه ر له وه به یانییه هه تا مال نوستنان، له نیو گه رمه ی
هاتوچوی میوانان که بو دلخۆشی دانه وه دهه اتن، ئەو هیرشانه
له سی قۆله وه به رده وام بوون. به دریزایی ئەو ماوه یه،
خال عه باس وه ک به رگرییه ک، ته نیا ئاماژه ی بو مقه ده ری
خودای ده کرد و به و پاساوه، خو ی له هه ر جو ره
به رپرسیاره تییه ک ده دزیوه.

- ئەو مەقەدەرى خودایە خودا. پێش بە مەقەدەرى خودای ناگیرئ.

دیتنى ئەو بارودۆخە نالەبارە، هەستى هاوسۆزى میوانانى بزاون. هەر ئەو شەو بەرپاردرا بۆ سبەى هەرەوہەزىک سازکەن و کارەکەى بۆ ریکخەن. لە ئەنجامى هەرەوہەز و دەستەواوى خزم و دراوسى، بە دوو رۆژ خانوو خاوين کراوہ. دیوار سەرلەنوى هەلاچوونەوہ و گەیشتەوہ قوناغى دارەرايە.

بەراى من ئەو ساتە سەختترین ساتى ژيانى خالّ عەباس بوو، چوونکە بە هیچ جۆرێک نەیدەوێرا باسى داران بکاتەوہ. کاتیک کورە گەرەکەى رۆى بۆ ئاسن کرین بە چاویکی پر حەسرەتەوہ لى دەروانى. لەوانەى لەهەموو ژياندا وەها بارودۆخیک نەهاتبیتە گۆرئ کە نەوێرئ قسەى خۆى بکا.

دیتنى ئاسن بە سەربانیوہ ئەگەرچى بۆ خالّ عەباس زۆر ناخۆش بوو، بەلام نەیدەوێرا هیچ بژاردەى کى دیکەى هەبئ. هەر لە ساتى دارمانەکەوہ، ئیختیارى بردنەپیشى پرۆسەکە، لەدەست خالّ عەباسى هاتە دەرى، بەجۆرێک دەکرى بکوترئ ئەوہى مانگرتن پى نەکرا، دارمان کردى. تەنیا رۆلى بەرچاوى خالّ عەباس لەو ساتەوہ دە ئەو پرۆسەى دەدا، رەخنەگرتنى بەردەوامى بە شىوہى خۆى بوو کە زۆرجار زیاتر لە بۆلە دەچوو. وەک هەلسەنگاندنیک دەکرى بکوترئ، ئەو

دارمانه دوو ئهنجامی ناراسته و خووی هه بوو: لاواز کردنی
یه کجاری پیگه ی خالّ عه باس له بواری بریاردان و رزگاری
یه کجاری ئیمه ی خوشکهزا، له هه ر جوّره بیگارییه ک.

خالّ عه باس له هه ر جوّره بریاردانیک سه بارهت به شیوه ی
ساز کردنی خانووه که ی دوور کراوه و کور لغاوی کاریان گرته
دهست، به لام کاره شازه که ی خالّ عه باس وای گیرفان
هه لته کاندن که هه ر ئه وه نده یان بوکرا کاری ژووری ته و او
بکه ن و هساریان بو ساز نه کرا. ئاساترین کاریک که له
وه ها بارودوخیکدا ده کری، بو ئه وه ی هه ست به ئاسووده یی
بکه ی ئه وه یه که تاوانباریک بدوژیوه و هه موو قورسای
ناخوشی نه بوونه کهت، بخه یه ئه ستوی. هه رچه نده خالّ عه باس
تاوانباری سه ره کی بوو، به لام دیاری کردنی وه ک به رپرسیاری
هه تاهه تایی، توژیک ناجوامیرانه بوو. خالّ عه باس، دواتر وه ک
له قسه کردنیرا دیار بوو، گرفتگی ده گه لّ به رپرسیار ناسینی
خوی نه بوو و وازی له مه قه ده ر هینابوو، هه ربوویه ش کاتیک
گله و گازنده ی نه بوونی پوولی بو ساز کردنی هه سار لیده کرا،
هه موو جاری خوی له ئه سلّی پرسه که ده دزیوه و ده یکوت:

- هه سارم بو چییه. کی کاری به ماله منه. هه رچی بردیان
گه ردنیان ئازاد بی.

حاشا لیکردن له پرسه که نه ده بووه هوی ئه وهی گرفته کانی بشاریته وه. ته نیا هاتنی زستان و هاتوچوی ژن و مندال بو چیشته خانهی هه لکه وتوو له ده ری بوو که دهیتوانی مهنتقی خالّ عه باس له خه وهه ستینی. به لام له خه وهه ستانی شی له کاته دا هیچ سوودی نه بوو. ته نیا پاره بوو که دهیتوانی چاره ی هیندیگ له وه گرفتانه بکاته وه و رهنگ و روویه ک به خانووه که ی که زورتر له که می ئاواران ده چوو، به خشی.

هوی هسار سازنه کردنی خالّ عه باس له سه ره تادا پوول نه بوون بوو، به لام بوو سالی دواتری که پوول هه بوو نهیده ویست وا به ئاسانی له قسه ی خوی پاشگه ز بیته وه. ویده چوو له هوکاریگ بگه ری تاوه کوو به بی راکیشانی سرنجی جه ماوهر، به ئه سپایی پاشه کسه بکات. هه لبهت پیویست نه بوو هوکاره که راستی بی، چونکه ئه گه نه شبا، خالّ عه باس دهیتوانی، به هوکاریگی راست، ده ستیشانی بکا.

تا ئه و جیهی ئه من ئه وکات ئاگاداری ژیانی خالّ عه باس بووم، خالّ عه باس دوو جووتی که وش زیاتر نه بوو. جووتیک که وش جیر که پیمان ده کوت وین و جگه له کاتی کارکردن بو نوژی هه نیش ده به ری ده کردن، چونکه ده یکوت که وش دیکه م لیده دزن. جووتیکیش که وش مه جلیسی هه بوون که هه رکاتیک خوی له گولی ده دا، بو یاغی ده کردن و ده پیی

ده کرد. جگه له و جووته که وشه، بهش به حالی خوّم هیچم نه دیتبوو، ئیدی نازانم ئەو شانۆیهی بو کام که وشى بوو.

- کورە بابم پیاو ناویری تاویک چاوی خافل بکا ئەگه شتیکی لیده دزری. ئاخر کوا ئاوا دەبی. دنیا بوته هه ره ج مه ره ج. گای به کولانهیدا هه ل ده کیشن.

ئەو هات وهاوارەى خالّ عه باس ئەو رۆژه، دەوری که له بابی ناوهختی له کولانی ئیمه دا گیرا و بووه هوی کۆبوونه وهی جه ماوه ریکی بهرچاوا. کاتیک ئاماده بووان پرسیاری هوی هات وهاواره که یان لیکرد، وه ک کابرایه کی زولم لیکراو، ئەوپه رى خه فه تی خو ی ئاوا بو لینگه که وشیک ده ربری:

- چ بووه ی چی بابم! مه مله که ت که س به که سه. ناویری تاویک له شته که ت خافل بی. دوینیم که وش کریوه، هیشتا لاقم تی هه ل نه کیشابوو، بردوو یانه.

له و کاته دا ته نیا شتیکی که خالّ عه باس پیوستی پینه بوو ئەو رستانه بوون که باس له گرینگ نه بوونی کاره ساته که ده که ن. چونکه خالّ عه باس به راستی پیوستی به بیانوو یه ک هه بوو تا له قسه ی خو له بابته حه سار سازنه کردن پاشگه ز بیته وه. هه ر بو یه له کاردانه وه به و رسته یه ی که کوترا هیچ نییه خالّ عه باس، که وشیک چییه به لاوه گیرى خو ت بی، کوتی:

- به لای چي و شتي چي دايکه کهم! ئه وه هاتوو کهوش نه با ماشين با، به به لاوه گير، زهره ده گه ريتته وه؟ ئاوا کوا ده بي! حه لالی دنيايم لي حه رام بي سبچه يني حه ساري خوم سازده کهم.

به وجوره خالّ عه باس به بي که مترين کاردانه وه ي لاوه کي، له قسه ي خوي پاشگه ز بووه و برياري سازکردني حه ساري دا. هه لبهت به فه رمووده ي قه ديميان گا به کولانه يدا هه لکيشان، يارمه تي خاوه ن ماليشي ده وي، هه ربويه له و بابه ته دا، وه ک گومانیک پيشبيني جي په نجه ي خالّ عه باس ده کرا. ئه گه رچي کهس بو سه ره داويک نه گه را.

خالّ عه باس پيش ئه وه ي هه رجوره باسوخواسيک بيته گوري، ده ستي کرد به ئاماده کاري و هه ر ئه و ئيواره يه به تاقيته ني ملي له خنده ق هه لقه نندن نا. ئه و پيداگري و هه وله به په له ي خالّ عه باس، ئه گه ري په يدا بووني هه رجوره بيرو که يه ک بو هينانه ژيرپرسياي رووداوه که ي به يه کجاري په کخست.

ئه وجاره، بو سازکردني ديوار، به پاساوي ئه وه يکه وه ستا ره حيم، ده ستي سووک نييه، ئه گه ري بانگه يشتکردنه وه ي له ئارادا نه بوو و خالّ عه باس وه ستا باقي تازه لاوي وه ک جيگره وه يه ک ده ستنيشان کرد. خالّ عه باس وه ستا باقي زور به دل بوو و ده يکوت وه ستاي چاکه، زور به گوويه، هه رچه ند

دواتر به چاکی نیو نه ده هیئا و ده یکوت خیریه. هویه که شی به پیی فهرموودهی خالّ عه باسی ئه وه بوو که:

- ئه وه تیوه خیریه مندالی بو ژنه که ی هه لده گری.

ئه وده مهی وه ستا باقی، وه ستای خالّ عه باسی بوو، هیشتا ئه و تایبه تمه ندیهی بو خالّ عه باسی ئاشکرا نه بوو و خالّ عه باس به دلّی خوئی هه لیده سوړاند و پیی هه لاده کوت. شازترین هه لاکوته کانیشی به راورد کردنی به وه ستا ره حیم و هه لکیشانی وه ستا باقی بوو.

- جا وه ستا نه چی وه ک ئه و ناوه ستایه م ده گه ل بکه ی، زووم بو ته واو بکه. ماشه للا ده ستو بردی چاکت هه یه، ده به رده ست مرم ئه وړو نه جاتم بده.

وه ستا باقی توژیک شهرمیون بوو. خالّ عه باس هیندهی به شان و پیلیدا هه لاکوت بوو زوړیش له وه ختی خوئی لایده دا، پیی عیب بوو دهسته لگری به تایبه ت که کریکاری خوئی ده گه ل نه بوو و هه موو ده ستو پیوه ندی خالّ عه باسی بوون. وه ستا باقی وا به ده ست خالّ عه باسه وه گیری خوارد بوو که خودا خودای بوو نه جاتی بی، هه ربویه خوئی له دژایه تیکردنی داخوازیکانی خالّ عه باس ده بوارد. به لام که کار گه یشته دروازه ی هساری، خوئی بو نه گیرا و شتیکی هه رکوت.

- وه ستا گیان ده به رده ست مرم دروازه که ی گه وره سازبکه.

- خالّ گیان چاکم داناوه. هه موو جوّره ماشینیکی تیوه ده چی.

خالّ عه باس هاوکات که خه ریک بوو به ئاماژهی دست و شهقاو دهروازهی دیاری ده کرد کوتی:

- چاک کوا ئاوايه؟ دهروازه، تراکتوری به تلیرهوه تیوه نه چی بوّ دهروازهیه! گه وره تری بکه کاکه.

ئهوه یه که مین و دواهمین راده برپینی وهستا باقی لهو دوو رۆژه کارهی دابوو، ئه گه رچی خالّ عه باس ده برپینه که ی ره تکرده وه. وهستا باقی به پیی داواکاری خالّ عه باسی خه ریکی خو شکردنی شوینی تیپه ربوونی تراکتور به تلیرهوه بوو که خالّ عه باس غیب بوو و تاویکی پیچوو هه تا به هاورییه تی وهستای ده که وپه نجه ران گه راره.

- وهستا گیان بوّ ئیره م دهوی. ئه مان شتیکی له بارم بوّ ساز بکه.

وهستای ده که وپه نجه ران که له بهر ره شایی و چهوری ئاسن له سهر دم وچاوی، ته نیا سپیایی ددان و چاوی دیار بوو، یه کسه ر سی و دوو ددانه که ی وه ده رخست و به گالته وه کوتی:

- ئه ری وهستا! ئه و لادیوارهت له بیر نه چوووه؟

وهستا باقی ده رفه تی ئه وه ی په یدا نه کرد به رگری له وهستایه تی خوی بکا چونکه خالّ عه باس هه لیدایه:

- لادیواری چی وهستا، دهروازه ئه وهنده هه رده بی بی.

وهستای دهر که وپه نجه ران به ههستیکی دلسوژانه وه که به زه حمهت له پشت رهشایی سهر دهم وچاوی ئاسه واری به دی ده کرا، کوتی:

- جا خو خاله ئاوا، به قهد خه رچی هه موو دیواره کهت، پوولی دهر کهت ده چی.

خالّ عه باس به بیستنی ئه و قسه یه دهم وچاوی وه ک قیلی لاسوانان داچوراو و به دهنگیکی نزم کوتی:

- به راستیه وهستا؟ هیندهم ده چی؟

و به بی ئه وهی چاوه پروانی ولامی وهستا بکات، پروویکرده وهستاباقی و کوتی:

- وهستا ئه من سه هوو بووم، کوره با تلیر نه بی هه ر جیبیکی تیوه چی کیفایه ته.

هه لبهت ئه وکات هیچ باس له جیب کرینی خالّ عه باس نه بوو و ئه وه داوا یه کی که سیکی که لله رهق بوو که ته نیا به جه فه نگیکی له و چه شنه، توانای دهر برینی په شیمانی خو ی هه بوو.

نیو هیئانی جیب ئە گەرچی لە پڕا بوو بەلام تەواو بی هۆش نەبوو. ئەو کاتە باو، باوی جیب گالانت بوو. ئەو جیبانە ی وەک بەرماوی هەشت ساڵ شەر، لە لایەن حکوومەتەو دەفرۆشان و بو ماوێه کی زۆر، بو بەرگری لە زیادبوونی حەشیمەت، کاریگەری لە حەبی دژە زگ پربوون زیاتر بوو. بەهۆی هەرزان بوونیان بە زۆر کەس دەکردران و بو مەبەستی قاچاگی کەلکیان لێ وەرده گیرا. تەنیا کاریگەری بەرچاوی ئەو جیبانە ئەو بوو کە بو ماوێ چەند ساڵ، کۆرەوی کوورەخانانی وەستاند و هەلی کاریکی پرمەترسی بو لاوانی چینی هەزار رەخساند. ئە گەرچی ئەو کاریگەرییە، کاریگەری تری بە دووی خۆیدا هیئا و لە درێژماوەدا کلتووریکی تایبەت بەو چینه تایبەتە سازکرد کە خۆی لە شیۆه قسە کردنی جیاواز، جل و بەرگی جیاواز و موسیقای جیاوازدا دەدیتەو.

ئەو کات ئەو رووداوە پیشبینی نەدەکرا، بەلام خالّ عه باس نەخوازراو، جیی بو رەمبازیتی گالانت لە دەرکی خۆیان خۆش کرد. پێویست بوو ئەو زستانە بوو کیکی دیکە دابەزینی هەتا قەرزو قۆلە ی شایی، گوشاریکی وەها سەختی لەسەر سازبکا کە مل بە کرینی ئەو داشەهارەیه بدا.

ئەو هەموو قەرزە ی لەسەر خالّ عه باس کەلە کە بیوو، هیچ رییە کی دیکە ی بو نەهیشتەو جگە لەوێکە، تەنیا یادگاری

باب و باپیرانی، یانی په له زهوی بهر بهر پوچکه ی ئاسمانی
بفرۆشی و ته های ئازیزی، وهک یه کیک له سیس و چکه ی
وه جاغی خوئی، گالانت سوار بکا.

هه والی ئه و گۆرانکاریه گه وره یه، زۆر درهنگ به ئیمه
گه یشته و به جاریک سورپرایزی کردین. به تایبته ئه و
رۆژه ی که خال عه باس مان دیت به زاریکی پر پیکه نین، له
پیشی گالانته که ی دانیشتوو و کاتیک به ده رکی ئیمه دا تیپه ر
ده بوون، ئه و ده سته ی که هه میشه له سه ر لیواری ده رکه که
داده نا، گه زیک هینا ده ری و سلاوی لیکردین.

رۆژه کانی هه وه لی، ته واو مالی ئیمه ی له بیر چووبوو و به
سه ختی سه رقالی گالانته که یان بوو. پیوهندی خال عه باس و
گالانته که یان، سرنجراکیش بوو. سه نده لی پیشی به دلنیا پیوه
تایبته به خال عه باس بوو و به هیچ جوړیک قه بوولکراو
نه بوو له حزووری جه نایاندا که سیکی تر له سه ری دابنیشی.
وهک عاده تیک ده با هه میشه ده سته راستی له سه ر لیواری
په نجه ره که دانابا و ئانیشکی له ده ری با ئه گه رچی
که ش وهه وا یارمه تی نه دابا، چونکه ئه گه ر وانه با به راستی لی
ده بوو به به لا و نه یده زانی چی لی بکا.

زۆر جار ئاماژه کانی هوگری خال عه باس به و ئامرازه ده هاته
به رچاو. ئه و کاتانه ی جغاره به ده ست به ده روپیلیدا ده هات.

جارناجارِیک پییه کی ده ته گهران ده کوتا و وه ک شاره زایه ک لییان خوړ ده بووه.

وه ک مندالیک که شتیکی تازه ی بو کړد رابی، دلّی نه ده هات به جیی بیلی. هه رکات گالانت هه لکرا با، به دلّیا پیوه خالّ عه باسی شی تیدابوو. نه و شیوه ی خالّ عه باس هاو پیه تی گالانتی ده کرد، لیکه وته ی چاکی نه بوو. له سه ره تادا که شو فیریان بو گرت بوو هه تا کوو ته های فیربکا، نه و پیوه نووسانه ی خالّ عه باسی به سه نده لی پیشی، گرتی گه وره ی ساز کرد بوو. ته ها ده با له پشته و هرا فیری لیخو رین بووبا. دواتر که ته ها ته سدیقی و هر گرت و هاته پیشی، خالّ عه باس هه ر له جیی خو ی مایه وه.

ئیواره ی خالّ عه باس اویم نه دیته وه هه تا نه و کاته ی ته ها بوو به شو فیر و ده ستیان به قاچاگی کرد. نه و شانازییه هاوکات بوو ده گه لّ عاده تکر دنی خالّ عه باس به گالانت و جار جار دابه زینی.

نه وه به خیر هینانه که ی دایکم، له بهر ده رکی حه ساری بوو که مزگینی و هر زیکی نوی دیداری خالّ عه باسی پیداین.

- کاکه نه وه بو دیار نی؟ لیمان ناپرسی! یاره بی به خیری...

له ولّامی چاک و خوشییه که یرا دیار بوو که ده بی ئاستی چاوه روانیمان له گفت و لفتی خالّ عه باسی، به رینه سه ری.

- ئهري چووني خوشكى؟ هه ر خه بهرت نيه! لهو بسته پريه
حاليكى كاك ناپرسی...

هه موو پياويكى سه داقهت، دان به وه داده ني كه وادياره
كاريگه ري گالانت له سه ر دهرووني خالّ عه باس، يه كجار زور
بووه كه له (خودات لي رازي بي) را هاتوته سه ر ئه و
چاك وخوشي پرههسته. هه لبهت خالّ عه باس هه ر به وهنده
نه وهستا و لهو ههست و سوزه ي به شي ئيمه شي دا.

ئه و روزه باهم وهك ئاگاي له ئه جيندای قسه كاني خالّ عه باس
بي، پاش ئه وه ي كه به لاليوي به خيرهاتني كرد دهنگي
ته له ويزيونه كه ي به رز كرده وه و سرنجي خسته سه ر
شاشه كه ي.

خالّ عه باس كه هيشتا دايكمي به فريا نه گه شتبوو هه تا به
پرسياريك سه ري قسه ي بو دامه زريني، به ئه وپه ري
سه رسورمانه وه هه والي ده رس و قوتابخانه ي له من پرسى.
ئه من كه به و ئوينه تازه ي خالّ عه باس، حه به سابووم، به كورته
ولاميك، ئاساي بووني بارودوخي قوتابخانه م پي راگه ياند.

دوابه دوای روونويته لهو سورپرايزه، دايكيشم خو ي گه ياندي
و له گه رمه ي چاك وخوشييدا ئه وهنده ي له زاري ده رپه ري
كوتى:

- ئهري كاكه ده گه ل ماشينه كه تان چونن؟

ئەو ھەلە ستراتیژیکە کە بە باوەرپی بابم، لە لایەن خوشک و برا، پیلاندارپژراو بوو، بواری بۆ خالّ عه باس رەخساند تا ھەولەکانی بۆ چەوساندنەوێی بابم بخاتە گەر.

- جا خوشکی لە چی دەپرسی! ھەر دەبی بلی لە خودای بەزیاد بی. خودا بە نەسیبی ھەموو کەسی کا. نیعمەتە نیعمەت!

ئەگەرچی بابم بە روالەت، خۆی لەو قسانە بی گوی کردبوو، بەلام ھەک لە قسەکانی لە پاش رۆیشتنی خالّ عه باسی را دیار بوو، تەواو کەوتبوو ژیر کاریگەری و سەداسەد پیی وابوو، رۆوی ئەو قسانە دەگەل ئەویە.

خالّ عه باس بابەتیکە مۆری دەستکەوتبوو و بە ئیشتیای خۆی لە ھەوشی تاريفان جیفرکی لیدەدا.

- ئەگەر ئاوام دەزانی، ھەللا دە سال پیش دەمکری. ھەبزانە شەش کور کاسبیت بۆ دەکەن....

ھەروا کە خەریک بوو، چاوەرپی ئەوێ نەکرد کەس سەری سور بمینی یا ھۆگری خۆی بۆ باسە کە بدرکینی و یەکسەر چوو سەر وردە کارییەکان.

- خودا پشتیوان بی ئەو مانگە نا ئەوی دیکە، یەکی دیکەش دەکرم. دەیدەم بە شوڤیری بۆم بگێری. شوکور لیی

پهيدا دهبي. له خوداي به زياد بي هموو روژي ده گهل بانگي
نيوه روځيه، دهه زارم ده گيرفاني دايه.

دايكم وهك ناوبريک هه ليدايه:

- كاكه ماشه للايه كي بلي. چاو هزار پيسه! بو ي هه يه!

خال عه باس وهك ئه وه ي هه ستي به مه ترسي كرد بي، تو زيک
راما به لام دواتر چووه سهر باسي توانا كاني گالانت.

- ماشين ههر گالانت! خو نه ده زاني هه وراز چيه، به رد چيه،
ئاو چيه. ههر ده روا. شته كه ئه گه ژاپون بو، ئاوايه!

خال عه باس به و ري ره و گوړينه، چووه سهر بابته تي دلخوازي
من. ئه ميش وهك به شداريكي چووك، ويستم په ره به
باسه كه بدهم و يبه مه سهر به راورد كردني ماشينه كان، ههر
بو يه له زارم ده رپه ري و كوتم:

- خاله ماشيني چاكت نه ديوه، ده نا گالانت بو ماشينه!

به بيستي ئه و قسه يه، بابم كه تا ئه و كاته چاوي له سهر
شاهي ته له ويزيونه كه هه لنه گرتبوو، نيگايه كي پر له سپاس و
پيزايني ليكردم. به لام ههر به خيرا يي خوشي نيگاي
ئه مه گناسانه ي بابم، كه وته بن سي به ري ره شي چاوله ژيللا
هاتني خال عه باسي. وهك ئه وه ي بو ديتنه وه ي رسته ي

پيويست، خهريكي بنكول كردي خانه كاني ميشكي بي، چند
چر كه يه ك تيم راما و له نه جامدا كوتي:

- هه رچي دهلي گالانت ماشين نييه، كوري دايك وبابي خوي
نييه. روله نه تو چووزاني ماشين چيه....

كاردانه وه كه ي نه وه نده چاوه پرواننه كراو بوو كه هه موو
تاماده بوواني تووشي حه به سان كرد و بو ماويه ك كه شه كه ي
تووشي چه به ستوويي كرد. نه وه ر م بازيتي ده م وليوي بوو كه
له ئا كامدا دايكمي ئا گدار كرده وه كه پيويسته به په له
ناوبري ك بخاته نيو باسه كه وه. هه ر بويه به ورديني ژنانه وه
خالكي وا هه ستيا ري ديته وه كه شه ري گالانتی نه ك له
بيري خال عه باسي به لكوو له بي ري ئيمه ش برده وه.

- حه ك ره بي مباره ك بي. نه دي كاكه نه وه بو ناله ي نه
ساعه ته جوانه ت كرپوه. داده ي وه لا جوانه! نه وه دژه
ئاويشه؟

نه و كاره ته نيا له ده ست ژنيك دي كه بتواني سه روبني
كه سيك هه ر به نيگايه ك، بيشكني، ته واوي وردكاريه كاني
به ميشكي بسپيري و له كاتي خويدا، بيخاته خزمه ت
ئاشته وايي و پته و كردي بناغه ي خزميه تي.

له نه جامي نه و ناوبره ي دايكم، خال عه باس وه ك نه وه ي
له بي ري چوويته وه باسي چي ده كرد، چاويكي له ساعه ته كه ي

کرد و چاوئیک له دایکم. هاوکات که خهریک بوو ئەو مهودایه‌ی به هۆی هه‌لچوونه‌که‌ی، له پشتیه‌که‌ی په‌یدای کردبوو، پری ده‌کرده‌وه، به ده‌نگیکی نزم و بی‌هه‌ست کوتی:

- ئەوه؟ ئەوه سی‌چوار رۆژ ده‌بی کرپومه.

له سه‌یری دنیا‌یه خالّ‌عه‌باس شتیکی تازه‌ی کرپوه و نه‌هاتووه نمایشی بکا!

- وه‌للا جوانه! زۆریشت پێداوه، دیاره! جا کاکه ئەو هه‌موویه‌ت بو پێده‌دا؟ خودا نه‌خواسته ئەدی ئەگه‌ لیان دزی؟

دایکم زۆر به‌ زرینگی پرسیا‌ری کرد و هه‌ر بو‌خۆشی ولامی داوه. به‌وجۆره‌ ده‌رفه‌تی ئەوه‌ی به‌ خالّ‌عه‌باسیدا که ئەه‌وه‌ن بێته‌وه و خۆی ئاماده‌ی ناساندنی ئەو به‌ره‌مه‌ نوێیه‌ بکات. خالّ‌عه‌باسیش به‌و کات کرپنه‌وه‌ی دایکم خۆی ته‌یار کرد و هاوکات که به‌ قامکی گه‌وره‌ و شاده‌ی، جه‌غزی ده‌وری ساعه‌ته‌که‌ی ده‌س‌رپوه‌ کوتی:

- ئەوه ئۆریینتی هه‌سله. له دنیا‌یه نیوبانگی هه‌یه. باتری و قورمیش و شتی ناوی، هه‌ر به‌ تینی ده‌ستی کار ده‌کا...

به‌و تاريفاته‌ی خالّ‌عه‌باس کردی، به‌ تایبه‌ت گه‌رمای له‌شه‌که‌ی، به‌ ئاوات بووم چاوئیکم به‌و ساعه‌ته‌ بکه‌وی، به‌لام

به هۆی ئه وه یکه هیشتا ئاسه واری قه لسی له سه ر ده م و چاوی خالّ عه باس تروسکه ی ده دا، نه مویرا تخوونی بم.

له در یژهی ئه و ئیواره کۆر ده دا، دایکم به زیره کییه کی بی وینه، ر یژه وی باسه کانی زوو زوو ده گۆری و ریگر بوو له ئه گه ری هه ر جۆره تیکه ه لچوو نیکی زیاتر. ئه گه رچی خالّ عه باس چه ندین جاری دیکه هه ولیدا بچیته وه سه ر باسی گالانت، به لام به هۆی ئه وه یکه که شه که بو وروو ژاندنی سه ر له نویی ئه و باسه له بار نه بوو، بوینه کرا له ئاماژه یه کی کورته وه زیاتر، بچیته وه سه ر باسه که. به و جۆره یه که م سه ر دانی کردنی خالّ عه باس له پاش گالانت کرینه که ی کۆتایی پیهات و تییدا، نه خالّ عه باس توانی پر به دلّی خۆی له سه ر گالانت بدوی و نه من شانازی دیتنی ئه و ساعه ته ناوازه یه م به نه سیب بوو.

هه موو لایه ک دلّیا بووین که خالّ عه باس بو ته واو کردنی زنجیره ی تار یفات ه که ی دیته وه به لام زنجیره یه ک رووداوی له ناکاو په کی کاره که ی خست و پاش ماوه یه ک که گه وره ی کردینه وه، یه زید ئاواتی بو نیوچاوانی ده خوازت.

ته نیا دوو رۆژ پاش ئه و چاوی که وتنه پر سور پرایزه بوو که یه که م قهیرانی وه رزی نویی ژانی خالّ عه باس ده ستی پیکرد. قهیرانی ک که ده سپیکی زنجیره یه ک قهیرانی تر بوو که هه ر

هه موویان له بن سه ری گالانته که ی دابوون. مه ترسییه کانی قاچاگی وه ک به شیکی دانه بر او ی ئه و کاره سه لمیندرا بوون و که م که س گله یی له پیشهاته کان ده کرد. خال عه باسیش تا ئه و کاته ی بو خوی به شداری ئه و ره وته بوو پیشهاته ناخوشه کانیشی به دلکی فراوان وه رده گرت و هاو خه می ته های ده کرد. هه ر بو یه هه ر کات پرس یاری چو نیه تی سی سه رمه قولاتی گالانتیان لیده کرد، به بی ئه وه ی گومانی له ده ست و فه رمانی ته های هه بی، وه ک پیشکی شکاریکی چاک به دهستی هه لپیچ راوه وه، ته واوی ورده کارییه کانی ئه و رووداوه ی نمایش ده کرده وه و گالانته که ی وه ک تاقه به پرس یاری ئه و رووداوه دلته زینه دیاری ده کرد.

- به سه ری تو زور چاک ده هات! گه یشته پیچه که ی، بو ئه و لایه ی باداوه، ماشینه که به قسه ی کرد، بو ئه ولای باداوه به قسه ی کرد، به لام هه ر که شلی کرده وه، جو ابی نه داوه و یه کسه ر ده خرپی هاو یشت.

یه که م قهیرانی وه رزی نو یی ژ یانی خال عه باس، هاوسو زی خزم و که سی بز اوت، هه ر بو یه هاوکات که خه ریک بوو ئه و رووداوه ی به در یژایی روژ به چهن د ورده جیاوازیوه بوو سه ردانیکه رانی یه ک له دوا ی یه ک ده گیراوه، بانگاوازیک کرا بو ئه وه ی به هانای گالانته که ی خال عه باسه وه بچن که هیشتا

خه ریک بوو له لآخریک، سهراوبن، باوباوینی ده گهل
ساته لایته کانی ژاپون ده کرد.

له ئه نجامی ئه و بانگه وازه بهر فراوانه و به پیی دابی
کورد هواری له کاتی لیکه ومان، جه ماوه ریکی بهر چاو خوینان
ته یار کرد و چوونه شوینی مه به ست. هیچ ئامراز و
که ره سه یه ک پیوست نه بوو. جه ماوه ره که ئه وهنده زور بوو
که هر به شیکی که میان خه ریکی هه لکیشانی گالانت به
دهست بوون و ئه وانی دیکه له دوور را قه وه تیان ده دایه. چند
خوله کی زیاتر نه خایاند که به بی ئاماده بوونی خاوه ن مال،
قریوه ی خویشی بهرز کرایه وه. گالانت هه کی خالّ عه باسی به
سه رو گوئی شکاوی، هاته وه سه ر ته گهر. ده سبه چی ده پاشی
ماشینیکی دیکه خرا و گه یشته وه ده رکی مالی خالّ عه باس.

بو سبحه نیی ئیواره که ی که خالّ عه باس له بهر پیکردنی
سه ردانیکه ران ببووه، ده ست به مل هه لواسراو هاته بهر ده رگا
و چاوی به گالانت که وت. روخساری هیچی نه ده در کاند.
وه ک روژان ده وریکی به ده وری گالانتدا لیدا به لام هیچ
پیه کی ده ته گهران نه کوتا و ته نیا بو ماوه یه ک سه یری
سه رو گوئی تیکرماوی کرد. ئه و شه وهش له که شیکی
ماته ماوی سه رقالی میوان بهر پیکردن بوو. هیدی بوونه که ی
به رده وام بوو هه تا روژی دواتر که به دیداری وه ستیان شاد
بوو و هه والی خه رج و مه خاریجی لی پرسین. له و کاته دا بوو

که پۆست مۆدیپرنی سووک کرد و سه‌رسوورپهینه‌رتین تازه‌گه‌ریه‌کانی له بواری جنیوداندا، به به ئامانج گرتنی سیله‌ندر و ئیگزۆز روونویتی کرد.

به دریژایی رۆژیک ته‌گه‌ری هه‌موو ته‌گه‌ریکی خسته روو. هه‌ر له وه‌درنانی ته‌هارا بگه‌ره هه‌تا سه‌لت بوونی خووی به‌سه‌ری پیری. له کاتی هینانه به‌رباسی هه‌موو ته‌و ته‌گه‌رانه پیویست به بوونی هیچ شایه‌دحالیک بو پشتراستکردنه‌وه‌یان نه‌بوو، چونکه به‌رزى ده‌نگی خالّ‌عه‌باس له هه‌موو به‌لگه‌یه‌ک بیمنه‌ت بوو و به دریژایی سه‌د میت‌ر له چوارده‌وری ماله‌ ته‌وان، هه‌موو که‌س ده‌یتوانی پشتراستی هینانه به‌رباسی ته‌و ته‌گه‌رانه بکات.

هه‌موو ته‌و هات‌وه‌اواره ته‌نیا ناره‌زایه‌تی ده‌رب‌پینی که‌سیکی بی‌ده‌سه‌لات بوو که ده‌یویست بی‌زاری خووی، به یاریکردن به دوایین کارته‌کانی به‌رده‌ستی پیشان بدات. له ئاکامدا نه ته‌ها وه‌ده‌ری‌تدرا و نه بو‌خووی سه‌لت مایه‌وه به‌لام ته‌و رووداوه جرجی یه‌کجاری خسته نیوان هاوکاری بازه‌رگانی ته‌و باب و کوره، به جوړیک ته‌ها لاقی چه‌قاند و خووی له هه‌ر جوړه هاو‌ریه‌تی خالّ‌عه‌باسی بوارد. بیانووشی بو ته‌و هاوکاری نه‌کردنه‌ی جگه له‌و نیوان ناخۆشییه‌ی دوایی، زۆر بوو و چه‌ندین کرده‌وه‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی خالّ‌عه‌باسی، وه‌ک هوکار ده‌هیناوه که ته‌نیا پشتراستکردنه‌وه‌یان له‌لایه‌ن خالّ‌عه‌باسه‌وه

بوو که ئەو دەرڤه‌ته‌ی به گویگر د‌دا که بتوانی ئە‌گه‌ری
ئە‌وجۆره بیر کردنه‌وه له می‌شکی که‌سیکدا باوه‌ر بکا.

ئە‌وه‌یکه تو باری قاچاغ بینی و هاوکات قه‌ل‌سه‌ی له هیزه‌کانی
ئاسایش بگێ‌ری، ته‌نیا به خالّ‌عه‌باس ده‌کری. به‌لام ئە‌و پرسه
به به‌راورد به پ‌رۆژه گه‌وره‌که‌ی خالّ‌عه‌باسی، ته‌نیا
جه‌فه‌نگیک بوو.

- شه‌رت بی که‌لاشیکی بکرم. جا چۆن عه‌جه‌م پیش به من
ده‌گری!

هه‌رچه‌ند ئە‌و بی‌رۆ‌که‌یه‌ی خالّ‌عه‌باسی، دەرڤه‌تی ئە‌وه‌ی بو
نه‌ره‌خسا بچیته‌ بواری جیبه‌جیک‌کردنه‌وه، به‌لام هه‌ر ئە‌و چه‌ند
پارچه‌ کرداره‌ی پیشانیدا، ته‌های ناچار کرد له ژیر فشاری
هاورپییانی، خو له هاوکاری‌کردنی خالّ‌عه‌باسی پیاریزی.
ماوه‌یه‌ک که‌شه‌که هه‌روا به چه‌قه‌ستوویی مایه‌وه و هیچ
کامیان حازر نه‌بوو له هه‌ل‌وێستی خو‌ی پاشگه‌ز بێ‌ته‌وه. له
ئاکامدا به به‌ریوانی هیندیک خزم و که‌س، خالّ‌عه‌باس رازی
کرا که‌ خانه‌نشین بی و ئیواره‌وئیواره پوولی خو‌ی وه‌رگری، ده
ته‌نکه‌ی گیرفانی بنی.

له‌سه‌ره‌تادا خالّ‌عه‌باس به بیمه‌یلی ملی به‌و رینگاچاره‌یه‌دا،
به‌لام دواتر که‌ بیوو به حازر خو‌ری بن سیبه‌ری، دووباره
که‌یفی سازبووه و جه‌زمه‌ی گالانت، گرتیوه. له‌و ماوه‌یه‌دا

له بهر بیکاری، زۆر به سه‌ری ده‌کردینه‌وه و می‌شکی بابمی هه‌لده‌پشوت.

که یف ساز بوونی خالّ عه باسی، هاوکات بوو ده‌گه‌ل گوشاریکی زۆر له سه‌ر ته‌های. ئەو که ده‌با هه‌موو رۆژی به‌شی هه‌ره زۆری داها ته‌که‌ی وه‌ک مووچه‌ی خانه‌نشینی، بدا به خالّ عه باسی، ده‌ره‌قه‌تی خه‌رجی ماشینی نه‌ده‌هات و نه‌شیده‌وێرا داوا له خالّ عه باسی بکا. هه‌ربۆیه ئەو گوشاره‌ی وای لیکرد رینگای پرمه‌ترسیتر بگریته‌به‌ر و ده‌ست به قچاگی شلقه‌ی بکا.

ماوه‌یه‌ک له ژیر سیبه‌ری بیخه‌به‌ری خالّ عه باسدا، ته‌ها به پووولی شلقه‌ی که یفی ده‌کرد و رۆژ ده‌گه‌ل رۆژی ته‌یارترده‌بوو. که‌لاشی به‌سه‌ر پێوه ده‌کردن و قسه‌ی شه‌ش پووت شه‌ش پووت ده‌کردن.

ته‌نیا که‌سیک که له‌و ماوه‌یه‌دا زۆرت‌رین گوشاری ده‌روونی له‌سه‌ر بوو، با‌بم بوو که هه‌موو رۆژی ده‌بوایه گویی له خۆه‌لکیشاندنه‌کانی خالّ عه باس بووبایه. ئەو کات که خالّ عه باس به‌شیک بوو له که‌ره‌سه‌ی په‌یوه‌ستی گالانت، زۆرمان نه‌ده‌دیت، به‌لام له‌وه‌تی خانه‌نشین بیوو، هه‌موو ئیواران به دیداری شاد ده‌بووین و گویمان بو فەرمایشه‌کانی راده‌گرت. به هه‌ر قسه‌یه‌ک ده‌ستی پیکردبا له ئاکامدا،

سه ره بان و بنه بان دههاته وه سه ر ته نه که ی گیرفانی که له سایه سه ری گالانتی، هه موو رۆژی دهه زاری تیدایه. بابم زۆری دان به خوداده گرت، به لام ته واو که سادی پیوه دیار بوو. هیچ دهستی بو نه ده کراوه. ته نانه ت دایکیشیم ههستی به و لاسهنگی هیزه کردبوو و وه ک جارن به خالّ عه باسی هه لانه ده کوت.

بابم به پیچه وانهی ئه وهی لیی چاوه پروانده کرا، به متمانیه کی له راده به ده ر به و رسته یه که دنیا ده وران ده ورانه، زۆر ژیرانه مامه له ی ده گه لّ ئه و بارودۆخه ده کرد. هه ستیارانه چاوه رپی ده رفه تیکی ده کرد، بو ئه وهی له ژیر ئه و گوشاره قورسه ده رباز بیی، هه ر بو یه هه موو هه والیککی په یوه ست به خالّ عه باس و بنه ماله که ی، به وردی شرۆقه ده کرد و له هۆ و هۆکاری ده پرسپوه.

له ئاکامدا خۆری به ختی بابیشم هه لات. ئه و کاته ی که سیک، به هه ر هۆیه ک، له کن بابم کوتبووی، ته های خالّ عه باسی، خه ریکی ویسکییه. له سه ره تادا بابم وه ک بوخۆی ده ی کوت بو ی پرسیار بوو ویسکی چیه، پیشی عه یب بوو پرسپی، هه ر بو یه وه ک ئه وهی باو بوو، به رپه رچی قسه ی کابرای دابووه و هه ر جو ره ئه گه ریکی له وجۆره ی ره تکرده بووه. دواتر که له م لا وئه ولا به پرسیار مه به ستی کابرای تیگه یشتبوو و ئه گه ری باسه که ی پشتراستکرده بووه، به هه گبه یه کی پر رووی ده مالی

کردهوه. ده گهّل یه کهم در کاندنی، زۆر ژیرانه ریّی هه موو بهرگریه کی له دایکم بریّوه و له پاشان تهواو متمانه به خو ئامادهی چاویکهوتنی ئه و ئیوارهیهی خالّ عه باس بوو.

به ئاسانی له هه لسه و کهوتی بابمرا به دی ده کرا که ئه و ئیوارهیه بوّ وی، زۆر چاره نووسسازه، به جوړیک که له خهوی پاش نیوه رۆشی خو شبوو و ته نیا به چه ندجار ئه و دیواو دیو کردن، کو تایی پیهینا. دایکیشم داماو له گو شهیه ک دهستی خستبوو سه ر دهستی و لووتی داژهنیوو. به پیچه وانهی ئه وهی گومانم ده کرد که دایکم خالّ عه باسی له هاتنی ئه و ئیوارهیه پاشگهز ده کاته وه، هیچ ئه گه ریکی له و جوړه له ئارادا نه بوو و باسه که ئه وه نده گرینگ بوو که ئه ویش بیمه یل نه بوو که هه رچی زووتره، چاره بکری. له ئاپورهی بیده نگیکی به سام، بوّ یه کهم جار، هه موو چاوه ریّی خالّ عه باس بووین. هه ریه که مان له سوو چیکه وه تامه زرۆی ئه و باسه بووین.

خالّ عه باس وه ک رۆژان، هه ر که تاوبان کز بوو، به لاره لار پهیدا بوو. ده گهّل جیخۆش کردنی، بابم وه ک پیوستیه ک بوّ کردنه وهی سه ری قسان، به پیچه وانهی هه موو رۆژان، زۆر گه رم و گو ر به خیره اتنی کرد و هه والی ولاتی لی پرسی. هه والی ته های لی پرسی. هه والی قاچاغی لی پرسی. خالّ عه باس له شیوهی ولامدانه وه کانیرا دیار بوو که هیشتا ههستی به هیچ جیاوازییه ک نه کردوو و ته نانهت له وهی که به بی هه ولی

خوی باسه که دهچیتته سهر قاچاگی زوریش که یفی ساز بوو و خه ریک بوو نوتقی ده کردهوه کهچی بابم خوی نه گرت و هیشتا خالّ عه باس له ولّامه سهره تاییه کان نه بیووه که کوتی:

- کاک عه باس شتیکی بلیم پیت ناخوش نابی؟

خالّ عه باس به که میک گومانه وه ئامادهی ولّامدانه وه ده بوو که بابم دهرفتهی پی نه دا و کوتی:

- کاک عه باس، کوری توش ههر کوری خومه. به قه بریکی بابم چوتی، ته هاشم به قهت ئه و دوو کوره م خوش دهوی. به ئیخومی ده زانم بویه باس ده که م، ده نا به من چی.

ئه و شیوه هاوسوژی نامویهی بابم، خالّ عه باسی نه ختیکی هه ستیار کرد و بو بیستنی شتیکی گرینگ دهستی له هه لبه ستنی تووتن و په ره که ی هه لگرت.

- کاک عه باس خه لک چی چاک نالی. ئه و فیعلانه بو، بو کوری تو ده بی. کی تا ئیستا شتیکی خه رابی به ئیوه وه دیوه.

خالّ عه باس وا پرسیار که رانه دهیروانییه بابم که هوشی نه بوو هیشتا تووتنی ده په ره که ی نه کردبوو که چی به زمانی ته ری ده کرد.

- کوری تو بو، بو ئه وهی ده بی، ئاره قی بفروشی.

خال عه باس به بیستنی ئەو قسه یه وه ک درووی ده سمتی
رۆچووبی، رَمبیک بلیند بوو و به تهواوی هیزه وه نه راندی:

- ئەوه کئ ئەوهی دهلی ههتا گۆری بابی وا لیبکه م؟

بابم به هیچ جوړیک خووی بو وهها کاردانه وه یه ک ئاماده
نه کردبوو و پئی وابوو خال عه باس گومان له راستی ههواله که
ناکات، که چی نه ته نیا به رسته یه ک، قسه که ی ره تکرده وه
به لکوو هیرش ی پیچه وانه شی کرد.

ته نیا شتیک که بابم وه ک به رگری غه ریزی بو ی کرا، خو
دزینه وه بوو له ئەگه ری تیکه ل بوون به و کییه ی خال عه باس
ئاوا به زه بر هه ره شه ی لیکرد، هه ر بو یه گورجیک خووی
خزانده سه نگه ری خال عه باس و شیوازی قسه کردنه که ی
گۆری.

- کاک عه باس هه تا شته که راست یا درۆ بلاو نه بوته وه با
چاره ی بکه ین. قسه زۆر هه لده به سترین با نه هیلین بلاو
بیته وه.

به لام خال عه باس به و ئاسانییه ملی به که مترین ئەگه ری ئەو
دهنگۆیه ش نه ده دا و به لاتاویکی جه رگبر، پیداغری له سه ر
راسته بوونی ئەو قسه یه کرد.

- نهو لالا ئه و خه لکه هه سوودن. چاویان به و ماشینه ی ئیمه هه لایه. کورپی من سه ری بچی نویژی ناچی، چون شتی وا ده کا.

لغاوی باسه که له ده ست بابم ده رچووبوو. ئه و که مه به ستی سه رکونه کردنی خالّ عه باس بوو ئیستا به ره و پرووی بوختانیک بیوو. هه ر قوونه جووله ی بوو باسه که بگریته وه ده ست، به لام به پشتیوانی ئه و ره تکرده وه توندوتوله ی خالّ عه باسی دایکیشم وه خو هاته وه و بو پشتیوانی کاکی وه خو که وت. هه ر هینه دی پینه چوو که ره تکرده وه، بو هیرشکردن گوردرا و تیژیای په لاماره که یان خسته سه ر بابم. بابم هیوا براو خه ریکی په له قاژه بوو و زور به که سادی به ره رچی ده دانه وه تا له ئاکامدا هیچی پی نه ما و به شیوه ی خالّ عه باسی قسه ی په کلاکه ره وه ی خوی کرد.

- ئاخر هه رسیک ته لاقم که وی راست وایه، ئیدی بو مل نادهن. ئه گه راست ده کهن بو ناچن له شته که ی بکو لنه وه دوایه وه دروم خه نه وه.

ئه و سوینده ی که له ئه ده بیاتی زاره کی بابمدا شتیکی نامو بوو، ئه گه رچی موربوونه وه ی توندی دایکمی لیکه وته وه، به لام ورده گومانیکی خسته به ره ی دژبه ره وه و تا راده یه کی زور سستی کردن. بو چند خوله کیکی تر خالّ عه باس به مینگه مینگ،

بی هیوا، خه ریکی چه نگه کر که بوو هه تا که شه که پیچه وانه کاته وه، به لام هاوپه یمانه که ی چیتر هوشی له سه ر باسه که نه مابوو و به دوا ی هه لگیرساندن ی شه ریکی ساردی در یژ خایه ن بوو. له ئاکامدا له که شیکی سارد و پر له مرهمر، خالّ عه باس رویشت.

ئه وه ته نیا سه ره تایه ک بوو و هیچ که س شکی ده وه یدا نه بوو که خالّ عه باس، هه تا لایه ک به لایه کدا نه خا، ده سته ردار ی ئه و باسه نابیی. ئه و، که سیک نه بوو کاتی خو ی به به لگه دوزینه وه خه سار بکا. خالّ عه باس یه کسه ر ده چوه سه ر گومانلیکراو و داوا ی دانپیدانانی لیده کرد. به پیچه وانه ی هه موو دادگایه ک که ئه و که سه ی ئیدعایه کی هه یه ده بی به لگه بینیته وه، له به رده م دادگای خالّ عه باس تومه تبار به بی ئه وه ی هیچ به لگه یه ک دژی هه بی ده بی بی تاوانی خو ی بسه لمینی.

زور جیاوازتر له وه ی گومانمان لیده کرد، خالّ عه باس هه ر ئه و ئیواره یه ده گه ل بیستنی ئه و باس و خواسه، ته های وه ک تاوانبار ئه ژمار کرد بوو. له سه ره تای شه و هه تا دره نگانیک، دانیشتنی دادگایی کردنی ته های به رده وام بوو. ته نیا دادگایی نه بوو به لکوو هاوکات دانپیدانانی زوره ملی و هیرشی تاوانتاویش هه بوو. هه موو ئه و قونناغه یه ک له دوا ی یه کانه ی دادگاییکردنه که ی به بی ئاماده بوونی هیچ که سیکیتر

به رپوه چوون و به هوی تایبه تمه ندی جیاوازی و تووویژی
خالّ عه باس، له مهودای دووریشرا لیکده کرانه وه. ئه وه ته نیا
درهنگ بوونی شه و بیتاقت بوونی خالّ عه باس بوو که
توانی کوّتایی به و شه ره بیئی.

یه که م کاردانه وهی ئه و شه وه لالووت بوونی ته ها له هه موو
ئهن دامانی بنه مالهی ئیمه بوو. وادیار بوو که به سه رچاوه ی
ئه و دهنگویه ی زانیوه، بوّیه بوّ به یانی که به پییان به کولاندا
دهرپویشته خواری، هیچ سه روسلاوی نه بوو.

ئه و هه موو هات وه اواره ی شهوی رابردوو و لالووت بوونی
ته ها وایکرد دایکم سه ره رای ترسی له خالّوژنم، بوّ
باس و خواس خویه ک بگه یینیتی و پاش تاویک به نویتترین
هه واله کان بگه ریته وه. وادیار بوو ته ها له ئه گه ری هه ر جوّره
دهستلیدانی گالانت وشیار کرابووه و هه تا هه تایه ده بی به ره لّلا
به ره لّلا بسوورپته وه. ئه وه برپاری کوّتایی خالّ عه باس بوو
به لام چاوه پروانده کرا وه ک هه موو برپاره کانی تری، هه ر زوو
لیی پاشگه ز بیته وه و چاوه پروانی بیانوویه ک بکات هه تا
هه لیوه شینیتته وه. باش یا خه راپ، ئه و جار ئه و پاشگه ز بوونه وه یه
زور زووتر پروویدا. وه ستانی گالانت، وه ستانی داهاتی
خالّ عه باسی به دواوه بوو به تایبه ت ئیستا که ته واو خانه نشین
بیوو، هه ر بوّیه زور زوو ملی به به ریوانی دا به و مه رجه ی
ته ها چیدی ئه و به زمه ی نه کات. له ولاشه وه ته ها مه رجه ی دانا

که بهشی خالّ عه باسی ده بی که مکریتته وه. ئەو شه ره مه رجه بو
ماوهیه ک پیشی به هه ر جو ره پیشکه وتنیک گرت هه تا له
ئا کامدا یه کی لیژان ئاوا ی نسحه تی ته های کرد:

- کو ره ئەتو زور شیتی! ئەو به زمه چییه ده یکه ی؟
ده هه زاره که ی بو بکه به بیست هه زار و بلی کارت پیّم نه بی.

ئەو ته کبیره ئە گه رچی چاوه پروان ده کرا کار دانه وه ی توندی
خالّ عه باسی به دو وه بی، به لام به و په ری سه رسو و رمانه وه،
خالّ عه باس به بیده نگیکی پر له ره زایه ت، ملی به و مه رجه دا
و وه ک دل سوژیکی باو کانه، ئاوا ی نسحه تی ته های ده کرد:

- رو له خو نالیّم مه یکه! ده یکه ی به حه یا و ئە ده ب بیکه، با
ناحه زمان پی خوش نه بی.

گلۆپه سه وزه باو کانه که ی خالّ عه باس، بو هه ر جو ره
هه ل سو که وتی ته های ریگا خوشکه ر بوو و له و ریگایه دا
سنووره کانی یه ک له دوای یه ک به زانند. وه ک سه روشتی
راسته قینه ی ئەو کاره، ته هاش هه چی به هه یچ نه کرد و کاتیک
گیرا جگه له گالانت که به نیوی خالّ عه باسی بوو، هه چی بو
ده رنه چوو. جگه له جه ریمه یه کی زور، چه ن دین مانگیش
زیندانی کرا. به لام به و جو ره ی دیار بوو له ترسی خالّ عه باس
هه یچ گرتیکی ده گه ل زیندان نه بوو و هه یوا ی ده خوازت
دریژتر بووبایه.

ئەو رووداوه خالّ عه باسى له هەر جورە شایى پىبوون به وهجاغى، بىهيووا کرد و به يه کجارى تهماي گرت ژيانىكى دوو کهسى پىرانهى هه بى. ئەگەر ورده کارىک هه با دهنه له بورسه نافهرمىکهى خویان حازر ده بوو. ئەو سه رده مهى بى کيشه ترين ده ورانى ژيانى بوو و هىچ باس له چاره نووسه ناحه جمينه کهى نه بوو هه تا ئەو رۆژهى روحمى بو دوو کوتره بارىکه بزووت و ويستى هیلانهيان بو ساز بکات.

تایه تمه ندى هه موو کاره کانى خالّ عه باس، جياواز بوونه کهيان بوو. ئەگەر چى هیلانهى کوتره بارىکه ده کرى به بى هىچ کيشه يه ک، له هه موو شویتىكى ئاسايى دابمه زرى، بهو مهرجهى پشيله زه فهرى پى نه با به لام له روانگهى خالّ عه باسه وه نه ته نيا پشيله، به لکوو هىچ مرؤفیکيش نابى بتوانى به شيوهى ئاسايى ده ستى پىرا بگا. ره چاو کردنى ئەو ستاندارده خالّ عه باسى ناچار کرد له به رزترين شویتىک که به نىردىوان ده ستى ده گاتى، دایمه زرىتى. خالّ عه باسىكى پىر، بارانىكى به ليشاو و هه وره برووسکهى به هارى، هه موو کارىگەر بوون بو ئەوهى خالّ عه باس له سه ر نىردىوانىرا هه لديرى.

وه ک بیره وه ريبه کى سىرنجراکيش، ده کرى له داهاتوودا بگىردى ته وه که زه مانىک له ولاتى ئيمه، نه خوشه کان ته نيا له فىلمه کاندا بويان هه بوو له سه ر ته ختى نه خوشخانه بمرن

ئەگەینا لە دنیای راستی، هەرکە لە نەخۆشیک بئهیوا دەبوون، یەکی بەرگ سپیان لی پەیدا دەبوو و بەبئی رەچاوکردنی هیچ جوړه رۆحم و بەزەییە ک دەیکوت:

- کاکە بیبەنەو نازی. لەخۆرا خەرجی لی مەکن.

ئەو شتە راست بو خالّ عه باسیش قەوما. ئەگەرچی زمانی هەبوو بەلام وە ک مردووێه کی بەزوویی، نیودیرکرا. هیچ چاره نەبوو و تەنیا ئەگەری بەردەست بردنەوێ بوو و بردرایه وە. وە ک نەخۆشیک زۆر لە مردن نزیک، بە درێژایی رۆژ ئەوێ به هەموو تەمەنی خوێ، جاریک دیتبا، سەردانی دەکرد و زۆربە ی هەرەزۆریان پاساویان بو ئەو سەردانە یە ک شت بوو:

- باشە لە کۆل خۆمی دەکەمەو. با دوا یە گلەیم لی نەکن.

سەردانیکەر زۆر هات و چوون و لە ئاکامدا کاتی ک مردنە کە ی وە درەنگی کەوت، جگە لە خیزان و خزمی زۆر نزیکی. کەسی بە دەورە یەو نەما. وە ک بەرنامە ی رۆژانە ئەو چەند کەسە بە دەورە ی وە بوون و لە ئاپۆرە ی بیدەنگیە کی تەواو، چاوەرپی مردنیان دەکرد.

ئەو بەرنامە یە هیندە ی کیشا هەمووی جارز کردن. بەلام رۆژی مەبەست ئاخری هەرگەشت و وە ک رەوتیکی ئاسایی، هەرکە هەست کرا لە مردن نزیکترە، خیرا بانگهێشتی مەلا

کرا. مه لا له ته نیشته خالّ عه باس دانیشته و خه ریکی یاسین خویندنه وه بوو که له ناکاو خالّ عه باس به گره گریک ده پیشدا ئاماده بوانی وشیار کرده وه و له پاشان به ده نگیکی نزم کوتی:

- رۆله وه سیهت بی، مردم، نه چن لیره بنیژن. لیره کهس ناسم. بمبه نه وه دیی.

بو چنه چرکه یه ک ورده نیگا له نیوانی ئاماده بووان ئالوگور کرا، به لام له ئاکامدا هه موو نیگا کان چوونه وه سه مه لا و وه ک داخووازیکی بی کـوتن، داوای نوینه رایه تی جه ماوه ریان بو ولامدانه وهی خالّ عه باس لیکرد.

مه لا وه ک ئه وهی له ئه رکی نوینه رایه تی خووی حالی بووی، هیندیک تامی زاری خووش کرد و کوتی:

- خالّ عه باس وا مه فرموو. قه برستان ئاوه دانیه. ئیشاللا دوای سه د سالی دیکه ئه گه ر به ره و پیلی مردن چووی، چ فه رق ده کا لیره بنیژری یا له شوینیکی تر.

خالّ عه باس بو ولامدانه وه، به زه حمهت چه نه گه ی که به هوی بلیندی سه رینه که ی ده سه رسینگی چه قیبووه، بزوت.

- سه د سالی دیکه ی چی مه لا، پیت شیتیم؟ ئه وه نی یاسینم بو ده خویتی. رۆله گه ردنتان ئازاد نه بی ئه گه ر به رامبه ر مالانم نه نیژن.

مه لا که ته مه نیک له ناسینی ئه و زاته بیبش بیوو، ته مای بوو و لامیکی شیاوی ئه و داخوازییه بداته وه که چی دوا هه ناسه کانی خال عه باسی، دهر فته تی هیچ جوړه دهر برینیکی پی نه دا.

به و پییه ی که مردوو نابیی له حارزی بمینیته وه، چهنه که سیک بو قه بر هه لقه نندن، به ره و ئاوه دانی وهری که وتین، به لکوو له زووترین کاتدا وه سیه تی خال عه باس به جی بگه یینین.

ده گه ل گه یشتن به شوینی مه به ست، هه موومان سه داسه د دلنیا بووین که به جیگه یانندی وه سیه ته که ی خال عه باس زور ئه سته مه. به رام بهر مالی ئاوه دانی، له و به رقه ده، ته نیا ئه سه واری چهنه به رده تراو که ی چه قیوی لیوو و دیار بوو له میژ ساله هیچ قه بریکی نویی به خو یه وه نه بینیه وه. به لام به نا چاری، شویتیک هه لبرژیردرا و به قولینگان به ربووینه جه سته ی زه وی. هیشتا شان وپیل بو کاری خوش نه بوون که یه ک به جنیودان له ئاوه دانی داگه را خواری و پرووی ده لای ئیمه کرد.

- سه گابینه ئه وه له چی ده گه رین؟ به خودای ئه لجان ده چم له دووی پاسگای. ئه وه خه ریکن عه نتیکه ی دهر دین!!

زور به کورتی و به ترسه وه یه ک کوتی:

- ٺهوه سوڦي عه ولايه. خو به خوداي بومان حالي نابي، چي
ليکيهين؟

به چند خوله ک شانازی ناسيني سوڦي عه ولا بوو که زانيم
خال عه باس ليره دوانه ي هه يه. ٺهوه يان هينديک ٺالووتر.
سوڦي عه ولا يه کي شري پانتول شوڦ. کهوا له رهنگيک، پانتول
له رهنگيک. شاقه ليکي کهوا ره شه که ي که گيرفانيکي نهيني
ٺامال شيني پيوه بوو، هاتبوو دهري و ده گهل غارداني باوه شيني
به رگه ده ي ده کرد. پشتينديکي ره شي گول ورد ي چلکني
به ست بوو، ٺهوه نده له عوده ي ده سره ي چلمي هاتبوو دهري
که سه ره که ي وه ک کلکه بزن چه قيوو و نه ده نوشتاوه. لينگه
پانتوليک ده گوره ويده ٺهوي ديکه ي قوتار بيوو. که وشه
جيره کاني ٺهوه نده يان قور هه لگرتبوو، هه موو جاري به قه د جي
پي فيليک، ٺهريزيان شوين ده کرد. به رگ و ليباسي زور له
دهم وچاوي ريک و پيکتر بوو. ٺهوه نده ي ردين هيشتبوو که
شويني بي تووک له سه ر روخساري به دي نه ده کرا. هه ر له
بن چاوي را هه تا بنان گوئي، هه مووي هه ر تووک بوو.
ٺهوه نده بي ساحه ب روابوو، وه ک توو کي بزنه مه ره ز،
ليکها لا بوو. ته نيا سه ير کردنيکي ورد ي پيوست بوو هه تا
ٺاسه واري ٺلته چاي تيده بدوژيوه. ٺاستي هه ر دووک
کونه تفينکي وه ک کاني گراوان شويني دوو که لي تووتن و
پهري پيوه ديار بوو. هاوکات که بهو سه روسيمايه به په له پهل

دههات به قولّه گۆچانه كەشى هه ره شهى ده كرد. هاورپيه كمان كه دهيناسى، وهك بهرگريه كى سه ره تايى، پيش ئه وهى بمانگاتى رستهيه كى ئاگادار كه ره وهى به دهنگى بلىند گه ياندى.

- كاك سوڤى نه يكهى ئى خوڤنه!

كاك سوڤى بو بازدانى له كەندالتيكى سه رپى دهستيكي به پيچ و كلاوه كهى گرت كه به قەد سيليك ده بوو و هاوكات ده گەل پەرينه وهى، سه ريكي هەلينا و ليماڤ خوربووه.

- خوڤ و موڤ كيهى؟ ئه لجان ئه و گيايه م بو لي هه لده قەنن.

به بيستنى نيوى خوڤى ديار بوو كه ميك ئه هوهن بوته وه و پرسياره كهشى توندوتيزى جنيودانه كهى پيوه نه بوو.

- كاك سوڤى، خالّ عه باس مردوو. وهسيه تي كردوو بههينينه وه ئيره.

- عه باس كيهى؟

- عه باسى مروتي.

- جا عه باس كهنگى خهلكى ئيره بووه! سه د ساله ليره نه ماوه. نه زه وييه كى ليره ههيه نه جي گيايه كى ههيه.

پيم خوش بوو بليم خو گاراني بو له وه راندني ناهينيته ئيره، زهوى بو چيه به لام به دريژهي قسه كاني به و قه ناعه تهى گه ياندم كه ئيستا هه موومان له سه ر هيلكي دووسه ر خالّ عه باس، ئه وسه راوسه ري ده كه ين. وه دوو كه وتني زياتر بي فايده يه.

- وه سيه تي چي و شتي چي! ئيره ملكي منه. خه تي جووتم ليره ده گه رپه ته وه. نوره ي ئه وه يه تراكتورم لي هه لديري. ئاخه عه باس نييه! خو نه بوته شيخ و مشايخ! په نجا ساله ئيره قه برستان نه ماوه. ديته ئه و به رقه ده ي ده لي چي. قه برستاني تازه ئه وه له ده راوييه بي به ن له وي بينيژن.

ر كابه ري ئه و گفتم و لفته ته نيا به خالّ عه باس ده كرا. ئه و خالّ عه باسه ي وشه گه لي وه ك لاسار، كه لله ره ق، سه رسورپه ينه ر و ... بو هه لسه نگاندي ئاستي جياوازي ئه و، هيجيان ده باراندا نه بوو. ته نيا وشه يه ك كه تواناي پيناسه كردني هه بوو، نيوي خو ي بوو كه ده كرا وه ك وشه يه كي داتاشراو به مانايه كي نو ي كه هه لگري قورسايي هه موو بواره كاني كه سايه تي تايبه تي وي بي، به فه ره نكه كانه وه زياد بكرى.

تاقه وه سيه تي ئه و تاقانه فيلسووفه خو مالييه، ئه و جو ره ي ده ويست به جي نه گه يي و له شوينيكي تر به به رد و كيلكي

بی ناونیشان که هیچ زانیاریکی بو ناساندنی ئەو ئینسانه
هه لکه وتهیه نه ده درکاند، ئە سپارده ی خاک کرا.